

Finanční analýza účetních výkazů ve společnosti XY, s.r.o.

Pavla Pospíšilová

Bakalářská práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta managementu a ekonomiky

Ústav financí a účetnictví

akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Pavla Pospíšilová**
Osobní číslo: **M120143**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Účetnictví a daně**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Finanční analýza účetních výkazů ve společnosti XY, s.r.o.**

Zásady pro vypracování:

Úvod

Definujte cíle práce a použité metody zpracování práce.

I. Teoretická část

- Zpracujte kritickou literární rešerši zabývající se finanční analýzou.

II. Praktická část

- Charakterizujte společnost XY, s.r.o.
- Provedte finanční analýzu společnosti XY, s.r.o. na základě účetních výkazů.
- Navrhněte opatření pro zlepšení výchozí finanční situace firmy XY, s.r.o. a vypracujte závěrečná doporučení.

Závěr

Rozsah bakalářské práce: cca 40 stran
Rozsah příloh:
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

CROSSON, Susan V. a Belverd E. NEEDLES. Managerial accounting. 10th ed. Mason, Ohio: South-Western/Cengage Learning, c2014, 614 s. ISBN 978-1-133-95896-3.
KNÁPKOVÁ, Adriana, Drahomíra PÁVELKOVÁ a Karel ŠTEKER. Finanční analýza: komplexní průvodce s příklady. 2., rozš. vyd. Praha: Grada, 2013, 236 s. ISBN 978-80-247-4456-8.
MÁČE, Miroslav. Účetnictví a finanční řízení. 1. vyd. Praha: Grada, 2013, 551 s. ISBN 978-80-247-4574-9.
RŮČKOVÁ, Petra. Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi. 4., aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2011, 143 s. ISBN 978-80-247-3916-8.
SEDLÁČEK, Jaroslav. Finanční analýza podniku. 2. aktualiz. vyd. Brno: Computer Press, 2011, 152 s. ISBN 978-80-251-3386-6.

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Eva Kuderová
Ústav financí a účetnictví
Datum zadání bakalářské práce: 16. února 2015
Termín odevzdání bakalářské práce: 15. května 2015

Ve Zlíně dne 16. února 2015

prof. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
děkanka

Ing. Eliška Pastuszková, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové/bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen na elektronickém nosiči v příruční knihovně Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s příjmem, pokud tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové/bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na diplomové/bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze diplomové/bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně 11. 5. 2015

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Cílem této bakalářské práce je provést finanční analýzu společnosti XY s.r.o. a na základě této analýzy doporučit pro společnost návrhy na zlepšení. Finanční analýza se zaměřuje na období 2011-2013, přičemž v některých částech se zaobírá i širším časovým rozpětím. Práce je rozdělena na dvě základní části a to na část teoretickou a na část praktickou. Přičemž v rámci teoretické práce je provedena literární rešerše, která je zaměřena obecně na finanční analýzu, její uživatele, druhy, zdroje a vybrané ukazatele. Praktická část navazuje na tu teoretickou. Nejprve dojde k představení společnosti a odvětví, a následně k provedení samotné finanční analýzy, na jejímž podkladě budou uvedena doporučení do budoucna.

Klíčová slova:

Finance, finanční analýza, účetní výkazy, absolutní ukazatele, rozdílové ukazatele, poměrové ukazatele, EVA

ABSTRACT

The goal of this bachelor thesis is to carry out a financial analysis of the company XY s.r.o. and make suggestions for improvement based on this analysis. Financial analysis is focused on the period between years 2011 and 2013 while in some parts there is a wider time frame taken into account. This thesis is divided into two main parts namely the theoretical and practical part. The theoretical part includes literature search which is generally focused on financial analysis, its users, types, sources and selected indicators. The practical part follows the theoretical one. The first section introduces the whole company and its business range describing the industry, then the financial analysis is carried out and based on its result there are submitted future recommendations.

Keywords:

Finance, financial analysis, financial statements, absolute indicators, differential indicators, ratio indicators, EVA

Tímto bych chtěla poděkovat Ing. Evě Kuderové za odborné vedení a za velmi cenné připomínky a rady, které mi pomohly při zpracování této bakalářské práce. Za velkou podporu bych ráda poděkovala i své rodině, přátelům a také příteli Lukášovi.

OBSAH

ÚVOD	10
CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE	11
I TEORETICKÁ ČÁST	12
1 FINANČNÍ ANALÝZA	13
1.1 FINANCE.....	13
1.2 FINANČNÍ ANALÝZA	13
1.3 DRUHY FINANČNÍCH ANALÝZ.....	16
1.4 SILNÉ A SLABÉ STRÁNKY	17
2 ÚČETNÍ VÝKAZY JAKO PODKLAD PRO FINANČNÍ ANALÝZU	18
2.1 ROZVAHA.....	18
2.1.1 Aktiva.....	19
2.1.1.1 Stálá aktiva.....	19
2.1.1.2 Oběžná aktiva	20
2.1.1.3 Časové rozlišení.....	20
2.1.2 Pasiva	21
2.1.2.1 Vlastní zdroje.....	22
2.1.2.2 Cizí zdroje.....	22
2.1.2.3 Časové rozlišení.....	23
2.1.3 Nevýhody	23
2.2 VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY	23
2.2.1 Výnosy	23
2.2.2 Náklady	24
2.2.3 Struktura.....	24
2.2.4 Výsledek hospodaření	25
2.3 CASH FLOW	25
3 UKAZATELE FINANČNÍ ANALÝZY	27
3.1 ABSOLUTNÍ UKAZATELE.....	27
3.1.1 Horizontální analýza	27
3.1.2 Vertikální analýza	28
3.2 ROZDÍLOVÉ UKAZATELE.....	28
3.2.1 Čistý pracovní kapitál (ČPK).....	28
3.2.2 Čisté pohotové prostředky (ČPP).....	29
3.3 POMĚROVÉ UKAZATELE	29
3.3.1 Likvidita	30
3.3.1.1 Podíl ČPK na oběžných aktivech.....	31
3.3.1.2 Běžná likvidita	31
3.3.1.3 Pohotová likvidita.....	32
3.3.1.4 Okamžitá likvidita.....	33
3.3.2 Aktivita.....	33
3.3.2.1 Obratovost.....	34
3.3.2.2 Doba obratu.....	35
3.3.3 Zadluženost	37
3.3.3.1 Celková zadluženost	37
3.3.3.2 Míra zadluženosti.....	38

3.3.3.3	Úrokové krytí	38
3.3.3.4	Doba splácení dluhů	38
3.3.4	Rentabilita	39
3.3.4.1	Celkového kapitálu (ROA)	39
3.3.4.2	Tržeb (ROS)	39
3.3.4.3	Vlastního kapitálu (ROE)	40
3.3.4.4	Dlouhodobých zdrojů (ROCE)	40
3.3.5	Další poměrové ukazatele	41
4	EKONOMICKÁ PŘIDANÁ HODNOTA (EVA)	42
4.1	ÚPRAVA ROZVAHY - NOA	43
4.2	ÚPRAVA VZZ – NOPAT	43
4.3	NÁKLADY NA KAPITÁL - WACC	43
II	PRAKTICKÁ ČÁST	44
5	CHARAKTERISTIKA SPOLEČNOSTI A ODVĚTVÍ	45
5.1	SPOLEČNOST	45
5.1.1	Vývoj zaměstnanců	46
5.1.2	Organizační struktura	47
5.2	ODVĚTVÍ	49
6	UKAZATELE FINANČNÍ ANALÝZY	51
6.1	ABSOLUTNÍ UKAZATELE	51
6.1.1	Majetková struktura	51
6.1.2	Finanční struktura	54
6.1.3	Výnosy	55
6.1.4	Náklady	57
6.1.5	Cash flow	59
6.2	ANALÝZA TRŽEB, VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ A DLOUHODOBÉHO MAJETKU	60
6.2.1	Analýza tržeb	60
6.2.2	Analýza VH	61
6.2.3	Analýza dlouhodobého majetku	63
6.3	ROZDÍLOVÉ UKAZATELE	64
6.4	POMĚROVÉ UKAZATELE	65
6.4.1	Zadluženost	65
6.4.2	Likvidita	67
6.4.3	Rentabilita	68
6.4.4	Aktivita	69
6.4.5	Další poměrové ukazatele	73
6.4.6	Spider analýza	75
7	EKONOMICKÁ PŘIDANÁ HODNOTA (EVA)	77
7.1	ÚPRAVA ROZVAHY	77
7.2	ÚPRAVA VÝKAZU ZISKU A ZTRÁTY	78
7.3	NÁKLADY NA KAPITÁL	79
7.4	EVA	81
8	NÁVRHY A DOPORUČENÍ	82
	ZÁVĚR	85
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	86

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	88
SEZNAM OBRÁZKŮ	90
SEZNAM TABULEK.....	91
SEZNAM GRAFŮ	94
SEZNAM PŘÍLOH.....	95

ÚVOD

Práce bude rozdělena na dvě hlavní části a to část teoretickou a praktickou. Nejprve se práce bude zabývat teoretickou částí, kde nejprve bude úvod do finanční analýzy. V něm budou představeny pojmy finance a následně finanční analýza, dále členění finančních analýz a v závěru úvodní části silné a slabé stránky finanční analýzy.

Následně budou představeny účetní výkazy a to jako podklad pro finanční analýzu. Tedy nebudou zde nikterak dopodrobna rozebírány jednotlivé položky, ale spíše jejich taxativní výčet. Pro účely této práce nebudou takto představeny všechny účetní výkazy, ale pouze rozvaha, výkaz zisku a ztráty a výkaz o peněžních tocích.

Posléze budou rozebrány vybrané ukazatele finanční analýzy. Nejprve absolutní ukazatele, kde bude zařazena jak horizontální tak vertikální analýza. Poté rozdílové ukazatele, ze kterých bude vybrán čistý pracovní kapitál a čisté pohotové prostředky. Poslední velká část ukazatelů je zaměřena na ukazatele poměrové. Zde bude přiblíženo pět vybraných částí. První bude likvidita, kde bude umístěn podíl čistého pracovního kapitálu na oběžných aktivech, běžná likvidita, pohotová likvidita a okamžitá likvidita. Druhou skupinou poměrových ukazatelů bude aktivita, která bude rozdělena na obratovost a dobu obratu vybraných položek. Zadluženost bude další skupinou a zde bude zařazena celková zadluženost, míra zadluženosti, úrokové krytí a také doba splácení dluhů. Následně bude představena rentabilita, kam bude spadat rentabilita celkového kapitálu, tržeb, vlastního kapitálu a dlouhodobých zdrojů. Poslední dílčí část bude zaměřena na vybrané další poměrové ukazatele.

Poslední úsek teoretické části práce bude věnován ekonomické přidané hodnotě, kde bude ve stručnosti uvedena úprava rozvahy, výkazu zisku a ztráty a také náklady na kapitál.

Na teoretickou část bude navazovat část praktická, která bude obsahovat vybrané ukazatele a metody finanční analýzy aplikovány na společnost XY, s.r.o. a to především za období 2011 až 2013. Nejprve dojde k představení společnosti a odvětví. U společnosti bude věnována pozornost také zaměstnancům – hierarchickému uspořádání a jejich počtu. Počet zaměstnanců bude umístěn i do grafu, kde bude také použita predikce jejich vývoje. Zbylá část se bude zabývat výpočty a komentáři ukazatelů a metod, přičemž v některých částech bude společnost porovnávána s odvětvím.

Obě tyto části společně vyústí v závěrečné návrhy a doporučení, kde na základě provedené finanční analýzy bude společnosti doporučen další možný postup. Doporučení budou spočívat v možném zefektivnění výroby, peněžních prostředků a obchodní politiky.

CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE

Cílem práce je analýza a následná syntéza poznatků, která vyústí v doporučení, jež by mohla přinést zefektivnění výroby, peněžních prostředků a obchodní politiky. A to za pomoci vybraných ukazatelů finanční analýzy společnosti XY, s.r.o., která bude provedena především za období 2011-2013. V práci bude použita také metoda analogie (srovnání s odvětvím) a statistická funkce forecast pro predikci možného dalšího vývoje výsledku hospodaření a počtu zaměstnanců.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 FINANČNÍ ANALÝZA

1.1 Finance

Pakliže se má práce zabývat FA, tak jako první by bylo vhodné si definovat pojem finance. Na pojem finance se lze dívat z dvojího pohledu a to jak z teoretického tak praktického. Za teoretické vymezení pojmu finance se považují takové peněžní vztahy, při kterých dochází k rozdělování a požívání jednotlivých ekonomických subjektů. Mimo toto vymezení se postupem času také vyvinulo praktické vymezení, které bylo zapříčiněno stále silnějším trendem zařazování anglických slovíček do českého jazyka. Přičemž se stalo, že se pojem finance zcela ztotožnil s pojmem peníze. Jelikož v angličtině pojem finance zahrnuje mj. nejen financovat, ale také peníze jako takové. (Černohorský a Teplý, 2011, s. 13-14)

Podle Jílka (2013, s. 29-30) se obecně za peníze považuje cokoliv co se jako zákonné plati-dlo přijímá. Peníze jsou specifické pohledávky, které má jeden subjekt vůči druhému, přičemž pro druhý subjekt se stávají finančním závazkem, který je v téže velikosti jako pohledávka. V užším pojetí jsou to oběživo a účetní peníze (elektronická podoba).

Polouček (2009, s. 39) s Jílkem souhlasí, co se týče definice skrze dva subjekty, ale dále přidává kvůli praktické použitelnosti další vlastnosti, které musí vykazovat. Musí mít určitou standardizovanou hodnotu a musejí být homogenní – v určité struktuře. Další neodmyslitelnou vlastností je, že si dokážou své vlastnosti uchovat v čase. A v neposlední řadě je snadné jejich přemístování v čase, a že se s nimi dají hradit i relativně malé částky.

1.2 Finanční analýza

Finanční analýza je silně spjatá již se vznikem peněz. Už obchodníci si dělali jednoduché propočty. Avšak její úroveň se postupem času změnila z jednoduchých propočtů, až dospěla do podoby, v jaké ji známe dnes. Naopak důvody k její tvorbě přetrvávaly, a to mít přehled o svých financích, ekonomickém prospěchu společnosti atp. (Doucha, 1996, s. 11)

Růčková (2011, s. 9) souhlasí s Douchou ohledně vzniku FA spjatým již se vznikem peněz. Ale naopak tvrdí, že se tehdy jednalo pouze o teoretické práce, které s praktickou analýzou neměli pranic společného. Oba považují za velký mezník příchod počítačů, kdy se razantně změnila struktura FA. Podle Růčkové je nejužitečnější definicí, že se jedná o systematický rozbor dat. Data se získávají převážně z účetních výkazů. Co se týká období, kterým se finanční analýza zabývá, tak nejde jen o rozbor minulosti a aktuálního dění ve společnosti, ale musíme si uvědomit, že také předpovídá budoucí finanční podmínky.

Naopak Sedláček (2011, s. 3) přirovnává finanční analýzu ke stanovení diagnózy v lékařském prostředí. V medicíně, když lékař zjistí diagnózu, tak je schopen pacientovi navrhnout nejvhodnější léčbu. K tomu, abychom byli schopni zjistit ekonomický stav společnosti, využíváme právě finanční analýzy. Ta by nám měla dopomoci k odhalení působení ekonomických ale také neekonomických faktorů. A také nám dát odpovědi na otázky ohledně budoucího vývoje jak již výše zmínila Růčková.

Za nejdůležitější dovednost, kterou je potřeba mít pro správné sestavení finanční analýzy je schopnost učit se za pochodu (LEE, LEE a LEE, 2009, s. 6).

Růčková (2011, s. 9) si je vědoma úzké vazby mezi účetnictvím a manažerským rozhodováním a za tímto účelem právě vznikla finanční analýza. Řeší totiž problém, že v účetních výkazech jsou sice přesná peněžní data, ale jsou vždy vztažena pouze k jednomu okamžiku a proto z nich nelze vyčíst, co se událo v mezidobí. Nejprve byly využívány pouze absolutní změny, které se v číslech udály, ale později lidé zjistili, že se výkaz zisku a ztráty společně s rozvahou dá využít také při zjišťování úvěrové schopnosti podniků.

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 17) souhlasí s Růčkovou ohledně účelu vzniku FA a doplňují, že považují za těžko představitelné, aby kvalitní manažer společnosti nebyl schopen mít přehled o rentabilitě, o \emptyset době splatnosti pohledávek a dalších ukazatelů FA.

S nimi Sedláček (2011, s. 3) souhlasí, že jsou spjaté s manažerským rozhodováním a má za to, že finanční analýza tvoří podklad pro manažerské rozhodování. Jelikož informace, které jsou ve finanční analýze obsaženy, umožňují udělat si závěr o celkové situaci firmy.

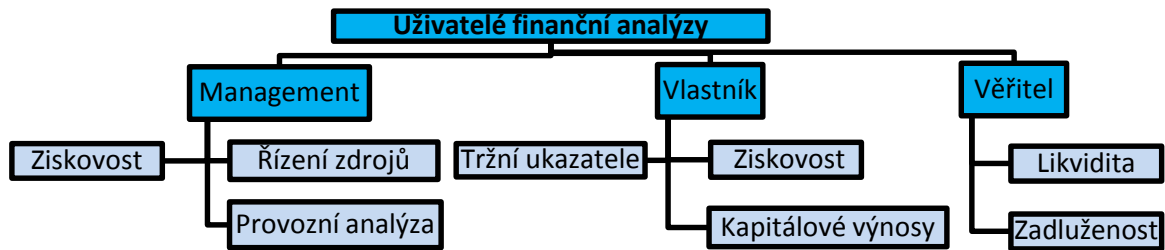
Základním cílem je především dosažení finanční stability. Ta se zjišťuje pomocí dvou kritérií. Prvním je zhodnocení peněz a tím i rozšíření VK. A druhou je zajištění platební schopnosti podniku. První kritérium je považováno za důležitější a primárnější, ale je potřeba si uvědomit, že když nebudeme schopni hradit své závazky, tak nebudeme schopni nadále fungovat. Ale finanční řízení není jedinou oblastí, kam finanční analýza spadá, je třeba mít na paměti, že má hlavně vliv na firmu jako na celek. Poodhaluje nám totiž slabiny firmy, které by následně mohli vést třeba ke snížení platební schopnosti, ale také poukazuje na silné stránky, které souvisejí s možným zhodnocením majetku. Dále je potřeba zdůraznit, že využití FA není jen pro interní zájem, ale také pro externí. Uvnitř firmy se využívá pro manažerské rozhodování. Kdežto externí uživatelé mohou zvažovat úvěrový nebo investiční potenciál firmy. Nehledě na určení pro koho se finanční analýza zpracovává, jsou použité nástroje vždy nebo skoro stejné. (Růčková, 2011, s. 10)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 17-18) souhlasí s Růčkovou, že je FA využívána jak pro interní tak externí uživatele ale je potřeba zvážit postup, protože každá skupina upřednostňuje rozdílné informace. Více rozvádí externí uživatele, mezi které řadí nejen investory, ale také státní instituce, konkurenci a také odbornou veřejnost a spoustu dalších zájmových skupin. Pro vlastníky podniku je hlavní prioritou informace o jejich vloženém kapitálu. O ten se zajímají také investoři, kteří jsou pro společnost mnohdy nepostradatelní. Tedy by neměla chybět informace o jeho návratnosti a ziskovosti. Naopak pro věřitele bude důležitější vědět, jakého obchodního partnera si mají vybrat. Protože požadují, aby jim byli schopní jejich dlužníci zaplatit, proto je zajímá likvidita společnosti a také její schopnost splácet své závazky. Co se týká státních institucí, tak ti preferují informace především o zisku, jelikož ze zisku se odvádí daň do SR. V neposlední řadě se o zdraví podniku zajímá také konkurence. Když se totiž konkurentovi daří, tak se můžou inspirovat a dobré nápady také aplikovat. Co se týká interních zaměstnanců, tak ti mají svůj zájem ohledně výše mzdy, ale také jestli se společnosti daří, jelikož jinak by neměla dlouhého trvání.

Růčková s Roubíčkovou (2012, s. 78-79) souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem a rozšiřují myšlenku, že za uživatele FA se považuje každý, kdo se zajímá o hospodaření společnosti. Finanční analýzu si může zpracovat kdokoliv, ať už interní nebo externí uživatel. Externí uživatel ji zpracovává dle svých specifických požadavků, jak již jmenovali Knápková, Pavelková a Šteker. Ale manažeři na rozdíl od jiných subjektů používají ve velké míře i interní dokumenty. A to hlavně z důvodu, aby věděli, jaký dopad měli jejich rozhodnutí na společnost – získání zpětné vazby. A díky použití těchto interních dokumentů, mají přesnější a lépe vypovídající výsledky FA.

Před začátkem každé FA by si měl každý vymezit cíl a pak vymezit metody, které budou finančně a časově nejvhodnější pro dosažení vytyčeného cíle. A již tento okamžik je považován za mezník, ve kterém se každá zájmová skupina rozchází. (Růčková, 2011, s. 11-12)

Přehledné schéma, na kterém lze vidět zájmy jednotlivých uživatelů finanční analýzy naleznete níže na obrázku 1.

Obr. 1 uživatelé finanční analýzy a její zaměření (Růčková, 2011, s. 11)

1.3 Druhy finančních analýz

FA můžeme rozdělit podle objektu zkoumání a to na mezinárodní, národního hospodářství, odvětví nebo podniku. **Mezinárodní analýza** zkoumá aspekty nadnárodního charakteru. Jejich zpracováním se zabývají specializované instituce, od kterých je následně na nižší úrovni převezmou společnosti. Lze se z nich kupříkladu, dozvědět zda je země pro investory atraktivní. Hodnocení ČR, lze nalézt na stránkách MFČR. (Růčková, 2011 s. 13)

Dle Mallya (2007, s. 41) je důležité, aby se společnosti zabývali mezinárodní analýzou, protože na ně může mít a zpravidla mívá přímý dopad.

ČR se těší velkému zájmu jak zahraničních tak i domácích investorů, přičemž je tato skutečnost podpořena vysokým ratingovým hodnocením. ČR má ze všech zemí střední a východní Evropy nejvyšší celkové ratingové hodnocení. Ve srovnání s eurozónou se ČR delší dobu pohybuje nad průměrem členských zemí. (Ležatka, 2014)

Další je **analýza národního hospodářství**. Je taktéž prováděna specializovanými institucemi nebo ji můžou provádět i organizační složky společnosti. Ta popisuje celkovou hospodářskou situaci v daném státě. Jako data jsou zde používány např. míra inflace, úroková míra. Úroková míra je zde brána jako jedna z nejdůležitějších pro každou společnost, která využívá úvěrového zdroje financování. Pro společnosti obchodující se zahraničními trhy je naopak důležitý kupříkladu vývoj devizových kurzů. (Růčková, 2011, s. 14-15)

Dalším druhem je **analýza odvětví**, přičemž jsou za odvětví brány takové podniky, které jsou si podobné. Ať již předmětem činnosti, nabízeným sortimentem, shodnými technologickými postupy aj. V ČR je používána OKEČ. Je velmi významná z důvodu, že každé odvětví ve stejné době reaguje jinak. Ať je to, že v době krize se například příznivě projeví na činnosti zastaváren, ale negativně na trhu automobilů. Tudíž musíme pro správné posouzení společnost porovnávat pouze se společnostmi ve stejném odvětví. Velkou nevýhodou této analýzy je zpoždění s jakým se data zveřejňují oproti našim vlastním firemním

informacím. Druhou nevýhodou je, že pro srovnání je nutné mít firmu minimálně se 100 zaměstnanci a nedá se tedy použít pro srovnání malé firmy. (Růčková, 2011, s. 14-16)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 64-66) nesouhlasí s Růčkovou ohledně OKEČ. To bylo používáno do roku 2008 a poté se přešlo na klasifikaci podle CZ-NACE.

Blažková (2007, s. 57-58) oponuje názorem, že za odvětví jsou považovány firmy, které zásobují určitý trh. Hrozbu v odvětví představují konkurenti a to tím, že si společnost nemůže zvýšit ceny a tím i zisky. Další kdo nás omezuje, jsou kupující, kteří tlačí ceny dolů a přitom požadují vyšší kvalitu nebo případně servis.

Mezi další druhy FA řadíme **analýzu podniků a společností**. Je důležité si zde připomenout, že je nutné srovnání jak s analýzou národního hospodářství, tak s analýzou odvětví. V rámci této analýzy se finanční analýza dělí na kvalitativní a kvantitativní. Kvalitativní analýza primárně nevychází z účetních informací, ale vztahuje se kupříkladu ke struktuře vlastnictví, ke kvalitě managementu, k image společnosti či k ekologii aj. Naopak kvantitativní analýza vychází z účetních výkazů společnosti. (Růčková, 2011, s. 16)

V neposlední řadě také analýza, při které se zkoumá pouze určitá část nebo jev z celku. Kupříkladu analýza odbytu, kapitálového trhu, zaměstnanosti atp. (Růčková, 2011, s. 16)

1.4 Silné a slabé stránky

Musíme si uvědomit, že každá společnost používá rozdílné účetní praktiky, tudíž se můžou i významně lišit uce výkazy. Dále bychom neměli opomíjet mimořádné události, které se můžou negativně projevit kupříkladu na VH. V neposlední řadě je nutné neustále porovnávat, protože jen výsledná velikost ukazatele nemá dostatečnou vypovídající hodnotu. Dále bychom neměli zapomínat, že FA nepracuje s náklady obětované příležitosti, s budoucími přínosy podnikatelských aktivit, s goodwillem aj. Pracujeme s aktivy jako s celkem, a tudíž zde zahrnujeme mnohdy i neoperativní aktiva, která se na provozu společnosti nepodílí. Mnohé tyto vady jsme schopni snížit nebo dokonce odstranit korekcemi (př. nezahrneme tam ty neoperativní aktiva viz. EVA). (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 139-148)

Růčková (2011, s. 21) dodává, že nepřesnosti od skutečnosti můžeme eliminovat, také použitím vnitropodnikových informací a tím zpřesnit výsledky finanční analýzy. A je to z toho důvodu, že oproti účetním výkazům bývají sestavovány častěji než jednou ročně a proto více odpovídají skutečnému dění v podniku.

2 ÚČETNÍ VÝKAZY JAKO PODKLAD PRO FINANČNÍ ANALÝZU

FA je sestavována především na základě výkazů finančního účetnictví (rozvaha, VZZ, CF) a výkazů vnitropodnikového účetnictví (druhovému a kalkulační členění nákladů, rozdělení N podle středisek, aj.). Přičemž pro externisty jsou přístupné pouze výkazy finančního účetnictví a proto jim bude věnována větší pozornost. Naopak výkazy vnitropodnikového účetnictví má ve své kompetenci sama ÚJ (vybere si, co chce přesně sledovat a zvolí si také strukturu), a proto se jim nebudu více věnovat. (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 72)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 18-19) souhlasí s Dluhošovou a kolektivem ohledně nezbytnosti účetních výkazů. Dále mezi výkazy finančního účetnictví řadí také přehled o změnách vlastního kapitálu a přílohu k ÚZ. Důležité informace můžeme nalézt také ve výroční zprávě a z mnohých dalších zdrojů (oficiální ekonomické statistiky, různé firemní statistiky, v komentářích odborného tisku, prognóz apod.). Je důležité si uvědomit, že interní analytik má přístup k mnohým interním dokumentům a také vlastní znalost podniku. Externí analytik se naopak v praxi často setkává s problémem, že jsou některá data neúplná či agregovaná a proto nemusí být schopen sestavit, tak kvalitní FA jako interní analytik.

Růčková (2011, s. 41-43) dodává, že v rozvaze se vyskytují stavové veličiny. Přičemž stavové veličiny se vztahují k určitému datu – k určitému stavu k danému okamžiku. Naopak veličiny výkazu zisku a ztrát jsou považovány za tokové, protože se vztahují k určitému intervalu, a tudíž podnikem jen „protékají“.

2.1 Rozvaha

Musejí se nám rovnat netto položky aktiva celkem a pasiva celkem. Je to z toho důvodu, že majetek společnosti (aktiva) musí být z něčeho krytý (pasiva). (Máče, 2013, s. 270)

S tímto souhlasí Dluhošová a kolektiv (2010, s. 52) a dodává, že se jedná o tzv. **základní bilanční rovnici rozvahy**.

Měli bychom dodržovat i další důležitá pravidla. Prvním z nich je **zlaté bilanční pravidlo**, které nám porovnává DLM s dlouhodobými zdroji (jak cizí tak vlastní) a tyto dvě složky by se nám měli rovnat. Druhým je **pravidlo vyrovnání rizika**, které stanovuje, že vlastních zdrojů by měl mít podnik více než cizích. A posledním je **pari pravidlo**, kdy VK by měl financovat DLM, ale společnost by měla využít na jeho financování i dlouhodobé CZ.

Tudíž by v podniku mělo být VK méně než DLM nebo se mohou rovnat. (Scholleová, 2012, s. 166)

Aktiva běžného období jsou ve třech sloupcích – brutto, korekce a netto. Ukážeme si na příkladu DLM co se v jakých sloupcích bude vykazovat. V brutto hodnotě si vykážeme hodnotu, za kterou jsme tento majetek nakoupili. Do sloupečku korekce dáme souhrn odpisů (oprávky). A do sloupečku netto dáme očištěné brutto o korekci – neboli si vezmeme pořizovací cenu a odečteme oprávky. Naopak aktiva minulého období se vykazují pouze v netto hodnotě. Pasiva jsou rozčleněny pouze na běžné a minulé období přičemž je vše v netto hodnotě. (Máče, 2013, s. 281-282)

2.1.1 Aktiva

Aktiva neboli majetek společnosti se skládá ze dvou velkých skupin. V první je dlouhodobý majetek a hospodářské prostředky (budovy, pozemky, stroje aj.). A druhou velkou skupinou je oběžný majetek, který je spjatý s krátkodobým časovým horizontem (zboží, platební prostředky, výrobky aj.). (Máče, 2013, s. 270)

S tímto rozdělením souhlasí Bokšová (2013, s. 106) a dodává, že se dlouhodobému majetku také říká stálý, neoběžný, nebo fixní. A naopak OM běžná či krátkodobá aktiva.

Bařinová a Vozňáková (2005, s. 49) souhlasí s rozdělením na stálý a oběžný majetek, ale přidávají ještě třetí skupinu a tou jsou ostatní aktiva.

Struktura aktiv podává informace o tom, do čeho je investovaný kapitál. Pro společnost je obecně výhodnější investovat do dlouhodobějších aktiv kvůli lepší výnosnosti. Naopak nejméně výnosné jsou pro společnost peníze. Správný poměr dlouhodobých a oběžných A nelze přesně stanovit, protože je vždycky individuální. (Sedláček, 2011, s. 19)

2.1.1.1 Stálá aktiva

Stálá aktiva nejsou určena k podnikání, ale podnik je využívá pro zhodnocení a dlouhodobé uložení peněžních prostředků neboli za účelem dlouhodobého užívání. V průběhu účetního období přináší užitek postupně. Spadají sem hmotná aktiva, nehmotná aktiva a dlouhodobé investice. (Bokšová, 2013, s. 89-106)

Sedláček (2011, s. 21) souhlasí s Bokšovou a dodává, že nejen užitek přináší postupně, ale také jeho spotřeba je postupná ve formě odpisů. Zmiňuje ale, že DM může být také neodpisovaný. Mezi **neodpisované** můžeme zařadit: pozemky, dlouhodobý **finanční** majetek

(CP a podíly, půjčky se splatností delší než jeden rok), sbírky či umělecká díla apod. Stejně jako Bokšová rozlišuje stálá aktiva na **hmotná** (pozemek, budova, umělecká díla, další samostatné movité věci apod.) a **nehmotná** aktiva (ocenitelná práva, software apod.).

Pro společnost jsou výhodnější z pohledu výnosnosti stálá aktiva. Ale společnost pro udržení likvidity potřebuje určitou výši (vždy záleží opět individuálně na společnosti) i oběžných aktiv. A to alespoň v takové výši, aby se ukazatele likvidity pohybovaly v doporučených hodnotách. (Růčková, 2011, s. 105)

2.1.1.2 Oběžná aktiva

Oproti stálým aktivům je oběžný majetek spotřebován jednorázově, případně nepřesáhne dobu 1 roku (Sedláček, 2011, s. 22).

S touto definicí Sedláčka souhlasí Dluhošová a kolektiv (2010, s. 52).

Přinášejí společnosti užitek tím, že jsou součástí hospodářského cyklu. Patří sem: zásoby (zboží, výrobky, materiál a nedokončená výroba), pohledávky, krátkodobá finanční aktiva a peněžní prostředky. (Bokšová, 2013, s. 90-91)

2.1.1.3 Časové rozlišení

Do časového rozlišení spadají přechodná aktiva a případně i ztráta z hospodaření (Sedláček, 2011, s. 22).

Dle Knápkové, Pavelkové a Štekera (2013, s. 29) sem naopak spadají **náklady příštích období a příjmy příštích období**. Typickým představitelem nákladů příštích období je předem placené nájemn. A naopak typickým představitelem příjmů příštích období jsou to provedené, ale dosud nevyúčtované práce.

Dluhošová a kolektiv (2010, s. 52) nebere časové rozlišení jako součást zjednodušené struktury rozvahy. Ve zjednodušené struktuře rozvahy nalezneme pouze dlouhodobý majetek a oběžná aktiva. Ovšem v detailní struktuře rozvahy spadá ČRO pod ostatní aktiva. A přidávají ještě na první místo v detailní struktuře rozvahy **pohledávky za upsaný ZK**.

Stejně tak Bařinová a Vozňáková (2005, s. 49) rozlišuje jen ostatní aktiva a ne přímo časové rozlišení. A oproti Dluhošové a kolektivu se nezmiňuje o pohledávkách za upsaný ZK.

Oproti tomu Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 23) rozlišují aktiva na pohledávky za upsaný ZK, dlouhodobý majetek, oběžná aktiva a časové rozlišení.

2.1.2 Pasiva

V této druhé části rozvahy nalezneme peněžní vyjádření souhrnu prostředků neboli zdroje krytí. A to jak vlastní tak cizí kapitál. **VK** je takový kapitál, který byl v ÚJ k dispozici. Oproti tomu **CK** je takový kapitál, který poskytli ÚJ třetí osoby. (Máče, 2013, s. 270).

Sedláček (2011, s. 19) souhlasí s rozdělením na cizí a vlastní zdroje. A dodává, že je pro firmu levnější použití krátkodobých CZ, ale je to pro ni zároveň rizikovější a mohou se objevit problémy s likviditou.

Cizí zdroje jsou levnější kvůli tzv. daňovému štítu neboli daňovému efektu. Úroky z CZ jsou totiž součástí N, a tudíž nám snižují VH, a tedy máme menší základ daně, tudíž odvádíme nižší daň. Což je pro podnik výhodné. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 85)

Musíme si ale uvědomit, že je to pro podnik výhodné jen do určitého momentu. Protože když bude společnost silně zadlužena, tak tato situace může vygradovat do finanční tísně, což již pro společnost příznivé není. (Bařinová a Vozňáková, 2005, s. 52)

Růčková (2011, s. 105) souhlasí se Sedláčkem ohledně dodatku. A přidává nový dodatek, že finanční struktura souvisí také s rentabilitou. Rentabilita by měla růst s optimálním nastavením struktury. Ale je vždy důležité z jakého pohledu rentabilitu zkoumáme, kdo je tou cílovou skupinou (viz rentabilita).

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 125) souhlasí s propojením rentability a zadluženosti a dodávají, že to lze zkoumat pomocí **multiplikátoru vlastního kapitálu**. Kdy jde o součin finanční páky (viz později u rentability) a úrokové redukce zisku (EBT/EBIT). Tento ukazatel nám vypovídá o tom kolikrát je investovaný kapitál vlastníků znásoben použitím cizích zdrojů. Doporučuje se hodnota **vyšší než 1**, protože při překročení této hranice se objevuje pozitivní vliv ROE (rentabilita VK).

Pro společnost není dobré být ani podkapitalizovaná ani překapitalizovaná. Protože když je společnost překapitalizovaná, tak neefektivně využívá svůj kapitál a tak je dlouhodobým kapitálem krytý i oběžný majetek. Naopak u podkapitalizované společnosti se můžou vyskytnout problémy s financováním běžné činnosti, což je označováno jako agresivní způsob financování. Vždy tedy musí být taková struktura, aby společnost vynaložila co nejnižší pořizovací N, ale při tom přinášeli maximalizaci tržeb a VH. A v neposlední řadě je důležité respektovat majetkovou strukturu. (Růčková, 2011, s. 104-105)

2.1.2.1 *Vlastní zdroje*

Do vlastních zdrojů spadá základní kapitál, VH z běžného období i minulých let, fondy ze zisku a také kapitálové fondy (dary, dotace, emisní ážio, aj.). (Bařinová a Vozňáková, 2005, s. 50)

Bokšová (2013, s. 91-92) souhlasí se strukturou vlastních zdrojů. Dále dodává, že hlavní a nejobsáhlejší částí je základní kapitál, který je tvořený vklady společníků při zakládání, ale i v průběhu fungování společnosti. Může dojít i ke snížení vlastních zdrojů a to pokud bude podnik tvořit ztrátu nebo pokud si vlastníci budou vybírat peníze ze společnosti.

Dluhošová a kolektiv (2010, s. 55) souhlasí s Bokšovou, co se týká základního kapitálu. Dále dodávají, že ten může být tvořen jak peněžitými tak nepeněžitými vklady společníků.

2.1.2.2 *Cizí zdroje*

Do cizích zdrojů řadíme dlouhodobé i krátkodobé závazky, dlouhodobé a krátkodobé bankovní úvěry a v neposlední řadě rezervy (Bařinová a Vozňáková, 2005, s. 50).

Již podle řazení Bařinové a Vozňákové vyplívá, že zde je pro podnik nejdůležitější časový interval, ve kterém bude nucen své závazky splnit. **Závazky krátkodobé** (dodavatelé, zaměstnanci, stát, apod.) by měly být uhrazeny nejpozději do 12 měsíců. Jejich hlavním úkolem je především financování běžného chodu podniku. Naopak **závazky dlouhodobé** (dlouhodobé půjčky a úvěry, dlouhodobé závazky vůči společníkům aj.) mají splatnost nad 12 měsíců a jejich úkolem je dlouhodobé financování podniku (na rozšíření výroby, na strojní vybavení, apod.). (Bokšová, 2013, s. 93)

Dluhošová a kolektiv (2010, s. 56) souhlasí s Bokšovou ohledně vymezení a použití krátkodobých ale i dlouhodobých závazků.

Dalším druhem jsou **rezervy**. Podnik je tvoří sám ze své podnikatelské činnosti pro případ rizika. Je to závazek, ale nemusí zde být jasně definovaná částka ani období, kdy jich podnik využije. Typický představitel je rezerva na záruční opravy. (Bokšová, 2013, s. 93)

Důležité je zmínit, že některé rezervy si podnik musí tvořit dle zákona a některé rezervy si tvoří sám dle svého uvážení (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 56).

2.1.2.3 Časové rozlišení

Spadají sem výdaje příštích období a výnosy příštích období. Typickým příkladem výdajů příštího období je nájemné placené pozadu. A typickým příkladem výnosů příštích období je předplatné. (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 57)

S tímto rozdělením souhlasí také Sedláček (2011, s. 25).

2.1.3 Nevýhody

Hlavní nevýhodou rozvahy je, že obsahuje stavové ukazatele. Tudíž známe vždy hodnotu pouze k jednomu okamžiku. Což pro finanční analýzu, není úplně vhodné. (Bařinová a Vozňáková, 2005, s. 18)

Další velkou nevýhodou je nevykazování určitých položek. Kupříkladu leasing. Ten je veden pouze na podrozvahových účtech. Tudíž pokud bude společnost využívat formu financování prostřednictvím leasingu, tak dojde ke zkreslení mnoha ukazatelů. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 61)

2.2 Výkaz zisku a ztráty

Výkaz zisku a ztráty nám dává přehled o výnosech, nákladech ale také o výsledku hospodaření (Růčková, 2011, s. 114).

Právě díky zachycování výnosů a nákladů jej mnozí považují za nejdůležitější účetní výkaz. Protože tyto náklady a výnosy jsou zachyceny v určité struktuře, a proto jsme schopni zjistit z jakých aktivit jaké náklady a výnosy plynou. (Bokšová, 2013, s. 59)

Crosson (2014, s. 477) souhlasí s Bokšovou, že VZZ nám přibližuje, jak je firma úspěšná v získávání výnosů z operativních aktivit. Musíme si ale uvědomit, že výkaz je postaven na akruální bázi, takže tím pádem i když máme určitý výnos, tak k němu nemusí být zachycen příslušný příjem nebo naopak k nákladu výdaj. Protože pokud bychom zachycovaly účetní situace podle příjmů a výdajů, tak by se jednalo o tzv. cash bázi.

2.2.1 Výnosy

O výnosy se jedná, pokud dojde ke zvýšení ekonomického prospěchu (snížení závazků nebo na druhé straně zvýšení A), a to jinak než vklady vlastníky (Bokšová, 2013, s. 53).

Rozlišujeme výnosy z běžných činností (tržby za zboží, výrobky a služby, dotace, přijaté úroky aj.) a dále ostatní výnosy (prodej DLM, materiálu aj.). (Máče, 2013, s. 274)

Naopak Šteker a Otrusinová (2013, s. 205) rozlišují výnosy a náklady z provozní, finanční a mimořádné činnosti.

2.2.2 Náklady

Jsou to vstupy, které dáváme do hospodářské činnosti účetní jednotky. Je důležité, že pokud podnik vykazuje určité výnosy, tak by k nim měli vždy být přiřazeny příslušné náklady. A to z toho důvodu, abychom vykázaly správný VH. (Bokšová, 2013, s. 128)

S Bokšovou souhlasí i Šteker a Otrusinová (2013, s. 205) a dodávají, že přiřazování příslušných nákladů k výnosům je zásada přiřazování nákladů k souvisejícím výnosům.

Naopak Dluhošová a kolektiv (2010, s. 57) vymezují náklady jako „peněžní vyjádření spotřeby výrobních činitelů“.

2.2.3 Struktura

Do **provozní oblasti** řadíme tržby za prodej zboží a k nim příslušné náklady vynaložené na prodané zboží. Dále tržby za prodej vlastních výrobků a služeb, změnu stavu zásob vlastní činnosti, aktivaci (doprava ve vlastní režii atp.), spotřeba materiálu a energie, služby, mzdové N, odměny členům orgánů společnosti a družstva, N na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění, sociální N, daně a poplatky. Dále co se týká DM, tak odpisy DHM a DNM a naopak tržby z prodeje DM a materiálu, ZC prodaného DM a materiálu, změna stavu rezerv a OP v provozní oblasti a komplexních nákladů. A v neposlední řadě ostatní provozní výnosy a ostatní provozní náklady. (Šteker a Otrusinová, 2013, s. 210)

S tímto rozdělením souhlasí také Bokšová (2013, s. 154) a přibližuje nám obdobně také **finanční oblast**. Do které řadí tržby z prodeje CP a k nim příslušné náklady na prodané CP. Dále se zde objevují úroky a to jak nákladové, tak výnosové. A v neposlední řadě kurzové ztráty a kurzové zisky. Dále dodává, že do **mimořádné oblasti** spadají výnosy a náklady týkající se prodeje podniku.

Šteker a Otrusinová (2013, s. 223) souhlasí s Bokšovou, že do mimořádné oblasti spadá prodej podniku, ale dále dodávají, že sem mohou spadat i další výjimečné události. A to například povodeň, blesk, požár aj.

Dále můžeme z VZZ vyčíst tzv. **přidanou hodnotu**, což je taková hodnota, která je přidaná k hodnotě vstupů zpracováním té společnosti. Spočítá se tak, že k obchodní marži přičteme výkony a odečteme výkonovou spotřebu. $Přidaná\ hodnota = OM + výkony - výk.$

spotřeba. Přičemž **výkony** jsou těmi výstupy činnosti podniku (tržby a nedokončená výroba). Naopak **výkonová spotřeba** je to, co nám do toho vstupuje (spotřeba materiálu, služeb). (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 58)

2.2.4 Výsledek hospodaření

Výsledek hospodaření se vypočítá jako rozdíl počátečního stavu kapitálového účtu a koncového zůstatku kapitálového účtu. Nebo jako rozdíl mezi V a N. A podle druhů V a N rozlišujeme zisk z hlavní (běžné V a N) a z ukončovaných činností (z těch ostatních V a N). (Máče, 2013, s. 270-274)

Bokšová (2013, s. 122-124) souhlasí s Máčem ohledně výpočtu VH jako rozdílu mezi V a N, přičemž dodává, že jde o VH na akruální bázi. Pokud jsou V větší jak N, tak se jedná o zisk a pokud naopak převyšují N, tak podnik hospodaří se ztrátou. Kdybychom, ale zjišťovali VH ne na akruální ale na peněžní bázi, tak by se jednalo o rozdíl mezi příjmy a výdaji.

Pokud firma dosáhne zisku, tak není zisk jako zisk. Jelikož rozlišujeme tři druhy zisku. Jedním z nich je **EBIT**, neboli zisk před zdaněním a úroky. EBIT odpovídá provoznímu VH. Jako další se zde objevuje **EAT**, neboli čistý zisk, který nalezneme v rozvaze nebo ve VZZ jako VH za běžné účetní období. A v neposlední řadě **EBT** neboli zisk před zdaněním. Je využíván především pokud srovnáváme společnosti s různými daňovými sazbami. (Růčková, 2011, s. 52)

Dluhošová a kolektiv (2010, s. 59) ještě rozlišují tzv. **EBITDA**, ten vznikne, když k EBIT přičteme ještě odpisy. Tento druh VH je řazen na první místo, jelikož obsahuje nejvíce položek. A dále vymezuje **EAR**, což je naopak na pomyslném posledním místě, jelikož jej zjistíme, když od EAT odečteme dividendy. Což je tedy následně vlastní zdroj pro financování podniku.

2.3 Cash flow

Neboli výkaz o peněžních tocích zaznamenává peněžní příjmy a výdaje. Díky němu můžeme analyzovat vztah mezi ziskovostí a peněžními toky. Dochází ke zjednodušení při porovnávání provozní výkonnosti, protože nedošlo ke zkreslení dat z důvodu rozdílnosti účetních metod a přístupů. A v neposlední řadě můžeme posuzovat schopnost podniku generovat peněžní toky a to i do budoucna. (Máče, 2013, s. 276)

S Máčem souhlasí Růčková (2011, s. 44-45) a dodává, že důležitou předností výkazu Cash flow je, že pracuje s reálnými finančními toky, proto je velmi důležitý pro zpřesnění výkazu zisku a ztráty. Jelikož ve VZZ pouze pozorujeme pohyb výnosů a nákladů a ne reálného přesunu finančních toků.

S nimi souhlasí Sedláček (2010, s. 64) a dodává, že můžeme díky cash flow řídit i likviditu společnosti.

Na Máčeho navazuje Růčková (2011, s. 118) ohledně toho, že když jsou zaznamenávány peněžní příjmy a výdaje, tak si musíme uvědomit, že se cash flow velmi rychle a zásadně mění v průběhu času. Proto sestavování jednou ročně mnohdy nestačí k tomu, abychom byli schopni si udělat reálnou představu o peněžních prostředcích v podniku.

Cash flow je rozdělen do tří částí – operativní (provozní), investiční a z financování. A z každé této oblasti máme přehled, kolik bylo peněžních přírůstků, a kolik bylo naopak peněžních úbytků v průběhu sledovaného období. První částí výkazu CF je CF z provozní činnosti. Patří sem například příjmy a výdaje spojené s prodejem zboží a služeb. Do cash flow z investování patří například investice do dlouhodobého majetku, nemovitostí, anebo naopak jejich prodej. Do cash flow z financování patří například oblast cenných papírů, dividend. (Crosson, 2014, s. 471-472)

Dluhošová a kolektiv (2010, s. 60) souhlasí s Crossonem, že cash flow rozlišujeme na CF z provozní činnosti, z investiční činnosti a finanční činnosti.

Máme dvě metody pro sestavení CF. A to metodu přímou a nepřímou. Přímá metoda používá převod z akruální báze na cash bázi. Tudiž bývá v praxi velmi náročná, protože málokterá společnost si vede evidenci všeho, co pro tuto metodu potřebujeme. Oproti tomu nepřímá metoda pouze upravuje čistý zisk. V obou případech bychom měli dojít ke stejnému výsledku. Analytici preferují nepřímou metodu, protože vychází právě z čistého VH. Stejně tak společnosti upřednostňují nepřímou metodu, protože není tak náročná (časově i finančně) jako metoda přímá. (Crosson, 2014, s. 474-475)

Sedláček (2011, s. 52-53) souhlasí s Crossonem, že nepřímá metoda je snadná a není příliš náročná na vstupy. Velkou nevýhodou nepřímé metody je, že skrze ni nelze přesně identifikovat jednotlivé příjmy a výdaje. Ale i tak jsme schopni určit zdroj a užití podle oblastí.

3 UKAZATELE FINANČNÍ ANALÝZY

Ukazatele FA jsou dle Růčkové (2011, s. 40-41) základem různých metod FA. Ukazatele jsou definovány jako: „formalizované zobrazení hospodářských procesů“. Jedná se o číselnou charakteristiku, která vyjadřuje ekonomické zdraví společnosti. Můžeme se setkat jak s ukazateli v peněžním vyjádření, tak i v jiných jednotkách (čas, procenta, aj.). Typ finančního ukazatele si volíme podle cíle, kterého chceme dosáhnout.

3.1 Absolutní ukazatele

Dle Knápkové, Pavelkové a Šteker (2013, s. 67) jsou využívány zvláště pro využití horizontální a vertikální analýzy.

3.1.1 Horizontální analýza

Horizontální analýza je nazývána analýzou vývojových trendů a jde o srovnání v čase. Výpočet $zní = ((20X1 - 20X0) * 100) / 20X0$. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 67-68)

Scholleová (2012, s. 166) souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem s uvedeným výpočtem. Vzápětí dodává, že je horizontální analýza používána pro odpověď na to o kolik % se nám jednotlivé položky v čase změnily.

Sedláček (2011, s. 13-15) se všemi souhlasí ohledně výpočtu horizontální analýzy a dodává, že název „horizontální“ má kvůli tomu, že se jednotlivé položky v účetních výkazech sledují po řádcích – horizontálně. Považuje za velmi působivé, když se výsledky dílčích položek výkazů interpretují názorně prostřednictvím grafického zobrazení.

Růčková (2011, s. 109-111) souhlasí se Scholleovou ohledně stanovení otázky na to o kolik % se nám jednotlivé položky v čase změnily. Procentuální vyjádření je lepší pro celkovou orientaci v číslech a lépe nám umožňuje srovnání s odvětvím. V praxi to následně vypadá tak, že se nejvíce budeme věnovat položkám, které se výrazně změnily. Ovšem kdyby se jich radikálně změnilo příliš mnoho, tak by se to mohlo stát nepřehledným a proto vybereme pouze ty, jejichž změna je podstatná a tuto změnu okomentujeme. Jelikož se může stát, že procentuální změna je velká, ale při bližším zkoumání objevíme, že se nám například z 1 tisíce v průběhu dalšího roku navýšilo na 3 tisíce a tím pádem je procentuální změna navýšení 200 %. Takže se sice jedná o velkou procentuální změnu, ale ta není podstatná svou výší. A dále souhlasí se Sedláčkem, že je vhodné zvolit i grafické znázornění a preferuje sloupcový graf.

3.1.2 Vertikální analýza

Naopak o vertikální analýzu se dle Knápkové, Pavelkové a Štekerera (2013, s. 67-82) jedná, když se jednotlivé položky výkazů vyjádří jako procentní podíly. U této analýzy si nejprve určíme základnu a následně procentní podíly na ní. Tudíž základna má vždy 100 %. Výpočet tedy vypadá jako poměr dílčí položky výkazu k základně a následně se násobí 100, aby vyšel výsledek v procentuálním vyjádření ($(\text{Položka}/\text{základna}) * 100$). Při analýze rozvahy se většinou za základnu považují celková aktiva (pasiva). Většinou se dělá zvláště analýza majetkové struktury (aktiv) a finanční struktury (pasiv). Při analýze VZZ se za základnu volí celkové výnosy nebo náklady. Většinou bývá vhodné udělat i analýzu vývoje přidané hodnoty, výsledku hospodaření, případně cash flow.

Ani zde Sedláček (2011, s. 17-18) nic nenamítá proti výpočtu dle Knápkové, Pavelkové a Štekerera. Jen přidává, že se díky vertikální analýze můžeme dozvědět složení hospodářských prostředků a také odkud byly pořízeny. Vertikální je nazývána, protože při výpočtu pracujeme ve sloupcích. Co se týká volby základny pro rozvahu, tak souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem. Ale oproti nim se domnívá, že ve výkazu zisku a ztrát se obvykle za základnu volí velikost tržeb a ne celkové výnosy.

Scholleová (2012, s. 166) ještě připomíná, že je vhodné udělat nejen vertikální a horizontální analýzu, ale také je rozbor, jestli se podnik řídí bilančními pravidly. A to přesněji zlatým bilančním pravidlem, pravidlem pro vyrovnání rizika a také pari pravidlem.

3.2 Rozdílové ukazatele

3.2.1 Čistý pracovní kapitál (ČPK)

Dle Králové (2009, s. 23) nelze dodržet základní zásadu financování. A tou je pravidlo, aby byl oběžný majetek kryt krátkodobými zdroji a dlouhodobý majetek dlouhodobými zdroji a proto vznikla problematika ČPK.

Sedláček (2011, s. 35-36) naopak vnímá čistý pracovní kapitál jako nejhojněji používaný rozdílový ukazatel. Je to takový fond finančních prostředků, který má být co nejlépe využíván. Vypočítá se jako rozdíl celkových oběžných aktiv a celkových krátkodobých závazků ($\text{ČPK} = \text{OA} - \text{kr. CZ}$). ČPK má úzkou vazbu na solventnost. Je to z toho důvodu, že jde o takové peněžní prostředky, které kdyby se udála nějaká nepříznivá událost, může podnik použít na větší výdaj peněžních prostředků.

Králová (2009, s. 24) souhlasí se Sedláčkem ohledně výpočtu ČPK, ale udává jej pouze jako jednu z dvou variant výpočtu. Tou druhou je dle ní rozdíl dlouhodobého kapitálu a dlouhodobého majetku ($\text{ČPK} = (\text{vlastní kapitál} + \text{dl. Závazky}) - \text{stálá aktiva}$). Čím **vyšší hodnota ČPK**, tím pro společnost **lépe**. Může se ovšem stát, že nám vyjde **záporně** a v tom případě by se jednalo o **nekrytý dluh**.

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 83) souhlasí se Sedláčkem s výrokem, že je ČPK nejhojněji používaný a také se způsobem jeho výpočtu. Dále nazývají ČPK také provozním kapitálem. Souhlasí se Sedláčkem s úzkou vazbou ČPK na solventnost. A důležité je poznamenat, že ČPK je taková část OM, která je financována dlouhodobými cizími zdroji.

Důležité je sledovat i změnu ČPK, která se vypočítá jako rozdíl ČPK na konci sledovaného období a ČPK na počátku sledovaného období. A to z pozice aktiv: můžeme mít přírůstek vyvolaný růstem kr. aktiv nebo snížením kr. závazků společnosti. Nebo naopak negativní změnu ČPK, která je vyvolána snížením kr. aktiv nebo zvýšením kr. závazků. Nebo přírůstek z pozice pasiv: je nutné si uvědomit, která položka byla zdrojem pro ten finanční fond a která ho naopak spotřebovala. Za zdroj se považuje růst dlouhodobého kapitálu a zisku, nebo naopak pokles na straně stálých aktiv. Užití je proces opačný jak zdroj tedy například vytvoření ztráty společnosti atp. (Sedláček, 2011, s. 36-38)

3.2.2 Čisté pohotové prostředky (ČPP)

Složky ČPK nejsou dostatečně likvidní a proto se využívá ČPP (Sedláček, 2011, s. 38).

Dle Knápkové, Pavelkové a Šteker (2013, s. 84) ČPP určují: „okamžitou likviditu právě splatných kr. závazků“. Vypočítají se, když od pohotových peněžních prostředků odečteme okamžitě splatné závazky ($\text{ČPP} = \text{pohotové pen. prostředky} - \text{okamžitě splatné záv.}$). Pohotové peněžní prostředky zahrnují hotovost, běžný účet, kr. termínované vklady a kr. CP.

Sedláček (2011, s. 38) je s nimi v souladu, co se týká způsobu výpočtu ČPP.

3.3 Poměrové ukazatele

Poměrové ukazatele patří mezi ty nejčastěji používané. Jsou využitelné hlavně díky tomu, že jdou vyčíst ze základních účetních výkazů, ke kterým má přístup i externista. Výpočet probíhá jako poměr jedné veličiny k druhé veličině. Nedá se ani vyloučit to, že si můžeme obecné vzorce libovolně pozměňovat, pro dosažení námi stanoveného cíle, jen si musíme poté dát pozor na správnou interpretaci. (Růčková, 2011, s. 47-48)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 84) souhlasí s oblíbeností a výpočtem. A řadí poměrové ukazatele jako základní nástroj FA. Na rozdíl od Růčkové se ale přiklání k verzi, že v praxi se osvědčilo používání jen několika základních ukazatelů. Musíme být ale velmi obezřetní při počínání si s doporučenými hodnotami, jelikož každá společnost je ojedinělá.

Dle Růčkové (2011, s. 69) lze téměř vyloučit, že podnik bude mít všechny poměrové ukazatele na mimořádně dobré úrovni. Jelikož pokud se mu daří v jedné oblasti, tak na druhou oblast to má většinou negativní dopad.

Pro lepší přehled o vzájemných vlivech poměrových ukazatelů lze využít **spider analýzu**. Kde společnost porovnáváme s podobnými podniky (odvětvím), a to pomocí paprskového grafu. Čím dále od středu tím lépe. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 117-119)

3.3.1 Likvidita

Schopnost společnosti hradit své vzniklé závazky. Výpočet je stanoven tak, že v čitateli je uvedeno čím je možné platit a ve jmenovateli co je potřeba zaplatit. Druh likvidity je určen čitatelem, jelikož dosazujeme různé položky s různou dobou likvidnosti. Při použití základních ukazatelů dosazujeme do jmenovatele *krátkodobé cizí zdroje = kr. závazky + finanční výpomoci + kr. bankovní úvěry*. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 91)

Růčková (2011, s. 50) souhlasí s dosazením do jmenovatele a přidává i důvod. Praxe totiž ukazuje, že každá společnost má vlastní členění aktiv a proto dochází mnohdy k odchylkám a tedy se zkresluje možnost srovnání mezi společnostmi navzájem. Proto bylo nutné vymezit, co vše spadá do krátkodobých cizích zdrojů.

Sedláček (2011, s. 66) souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem s definicí a výpočtem. A dodává, že je důležité brát stále v potaz také solventnost společnosti, protože je velmi úzce spjata právě s likviditou. Tento vztah spočívá především v tom, že když má být podnik solventní, tak část oběžných aktiv musí být peníze. Velkou nevýhodou ukazatelů likvidity spatřuje v tom, že ukazatele pracují s oběžnými aktivy a přitom větší vypovídající schopnost o likviditě má budoucí cash flow.

Růčková (2011, s. 48) souhlasí se Sedláčkem ohledně úzké vazby mezi likviditou a solventností. A v rámci této problematiky upozorňuje na to, že pokud by podnik nebyl dostatečně solventní, tak by se mohlo stát, že by nebyl schopen hradit své závazky, což se zajiště projeví na běžném chodu podniku a v nejhorším může vyústit v bankrot společnosti.

3.3.1.1 Podíl ČPK na oběžných aktivech

ČPK vypovídá o kr. finanční stabilitě společnosti. Výpočet je dán následujícím vztahem: $(OA - kr. CZ) / OA$. Výsledek by se měl pohybovat v rozmezí **30-50 %**. Nestací vypočítat pouze tento ukazatel, ale doporučuje se spočítat i další ukazatele likvidity pro lepší přehlednost. Je to z toho důvodu, že každá ze složek OA má jinou likvidnost, a proto se likvidita dělí na 3 druhy. A to běžnou likviditu, pohotovou likviditu a okamžitou likviditu. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 91-92)

3.3.1.2 Běžná likvidita

Běžná likvidita je také běžně označována jako likvidita III. stupně. Výpočet je následující: $Běžná\ likvidita = oběžná\ aktiva / krátkodobé\ cizí\ zdroje$. Pro názornost ukazatele bychom ale z oběžných aktiv měli vyloučit neprodejné zásoby, protože ty nám k likviditě společnosti nepřispívají. Ze stejného důvodu je třeba dát pozor také na skladbu pohledávek, protože nedobytné pohledávky opět nikterak nepřispívají. Díky tomuto ukazateli se dozvíme: „kolikrát pokrývají oběžná aktiva kr.CZ“. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 91)

I když vypočtená výše likvidity bude dostatečně vysoká, tak to nemusí nutně znamenat, že se bezpodmínečně společnosti daří, protože to může být zapříčiněno třeba právě tím velkým množstvím nesplacených pohledávek. (Růčková 2011, s. 69)

S touto filosofií Růčkové souhlasí i Sedláček (2011, s. 66), protože je dle něj výše běžné likvidity přímo závislá na struktuře OA.

Růčková (2011, s. 50) souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem o vypovídající schopnosti tohoto ukazatele. Zároveň ale dodává, že se dozvíme také to: „kolika jednotkami oběžných aktiv je kryta jedna jednotka krátkodobých závazků“. (Růčková, 2011, s. 50)

Doporučená hodnota by se měla pohybovat mezi **1,5-2,5**. Je to z toho důvodu, že kdyby byla hodnota menší, tak by společnost využívala část krátkodobých cizích zdrojů k financování dlouhodobého majetku, což je pro společnost velmi rizikové. Kdyby naopak byla hodnota vyšší (než 2,5), tak by se jednalo o drahý druh financování a ČPK by byl na zbytečně vysoké úrovni. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 91-92)

Sedláček (2011, s. 66) souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem se spodní hranicí 1,5. Ovšem na rozdíl od nich neudává vymežovací horní hranici.

Růčková (2011, s. 50-51) souhlasí se všemi výše zmíněnými se spodní hranicí 1,5. A také souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem s uvedením i horní hranice 2,5. Vzápětí ale

dodává, že je mnohdy uváděna i pouze hodnota 2. Dále dodává, že pro věřitele je výhodnější, když společnost dosahuje horní hranice – tudíž je v podniku velké množství OA, a tím pádem je menší riziko nemožnosti hradit své závazky. Naopak pro vlastníky je vhodnější dosažení nižší hranice, protože v podniku nejsou „mrtvé peníze“, ale naopak vložené prostředky jsou efektivně využívány.

Králová (2009, s. 28) taktéž stanovuje horní i dolní hranici. Má za to, že čím vyšší hodnota ukazatele, tím je to pro firmu přínosnější, ale právě jen do určité míry. A to z toho důvodu, že tyto vysoké hodnoty nám nepřinesou žádné výnosy. Uvedeme si to na příkladu peněz v pokladně – i když jsme bezproblémově schopni hradit své závazky, tak tyto peníze pouze „leží“ a nikterak se nezhodnocují. Oproti tomu peníze na běžném účtu se sice zhodnocují úrokem, ale ten je pouze minimální.

3.3.1.3 Pohotová likvidita

Jinak nazývána také rychlý test, acid test, test kyselinou či quick ratio. Od běžné likvidity se liší tím, že neobsahuje zásoby. Musíme je tedy vyloučit i ze vzorce a ten tedy po úpravě vypadá: $Pohotov\acute{a}\ likvidita = (OA - z\acute{a}soby) / kr. z\acute{a}vazky$. V praxi je vhodné porovnat ukazatele pohotové a běžné likvidity, protože pokud zjistíme, že je pohotov\acute{a} likvidita výrazně nižší, tak nám to svědčí o tom, že je ve společnosti velké až nadměrné množství zásob. Doporučuje se, že by hodnota ukazatele neměla být nižší než 1. (Sedláček, 2011, s. 67)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 92) souhlasí se Sedláčkem ohledně výpočtu. Dále se shodují ve stanovení dolní hranice, ale dále opět vymezují i hranici horní. Tedy doporučená hodnota by se měla pohybovat v rozmezí **1-1,5**. Dále dodávají, že pokud by hodnota ukazatele nabývala nižší hodnoty než 1, tak by podnik mohl být případně nucen prodávat své zásoby. A na rozdíl od Sedláčka označují pohotovou likviditu jako likviditu II. stupně.

Stejně označení jako Knápková, Pavelková a Šteker používá také Růčková (2011, s. 50), která také používá označení „acid test“, které použil Sedláček. Souhlasí s vymezením doporučených hodnot, a to jak se stanovením minimální tak i maximální hranice.

Se způsobem výpočtu souhlasí i Králová (2009, s. 29). A dále dodává, že je i možný druhý způsob výpočtu: $Pohotov\acute{a}\ likvidita = (kr. finan\acute{c}n\acute{i}\ majetek + pohled\acute{a}vky) / kr. z\acute{a}vazky$. Souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem ohledně doporučených hodnot a tudíž také na rozdíl od Sedláčka vymezuje i horní hranici. Stejně jako Sedláček upozorňuje na porovnání pohotové a běžné likvidity, které můžou indikovat nadměrné množství zásob.

3.3.1.4 Okamžitá likvidita

Neboli likvidita I. stupně či cash ratio. Jsou zde v čitateli zahrnuty jen ty nejlíkvidnější složky oběžných aktiv – pohotové platební prostředky. Doporučovaná hodnota je v rozmezí **0,9-1,1**. Uvádí zde také kritickou hodnotu 0,2 uváděnou v metodice MPO. Ovšem nízká velikost ukazatele nemusí hned značit problémy pro společnost, jelikož podniky mají většinou k dispozici například možnost kontokorentu. (Růčková, 2011, s. 49-50)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 92) nesouhlasí se stanovenými doporučenými hodnotami. Naopak udávají, že by se velikost ukazatele měla pohybovat v rozmezí **0,2-0,5**. Tedy dle Růčkové nad kritickou hranicí. Vysoká hodnota ukazatele indikuje neefektivní využití finančních prostředků. Platí zde vztah: *okamžitá likvidita = kr. FM / kr. CZ*.

Sedláček (2011, s. 67) souhlasí s Růčkovou s označením pohotové likvidity jako cash ratio. Ale nesouhlasí se způsobem výpočtu, který uvádějí Knápková, Pavelková a Šteker. Udává vztah: *Okamžitá likvidita = (peněžní prostředky + ekvivalenty) / okamžitě splatné závazky*. Naopak stejně jako Knápková, Pavelková a Šteker udává dolní doporučenou hranici 0,2.

Králová (2009, s. 30) souhlasí se způsobem výpočtu uvedeným Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem, ale také se způsobem výpočtu, který uvádí Sedláček. Co se týká doporučených hodnot, tak pokud postupuje způsobem uvedeným podle Knápkové, Pavelkové a Šteker, tak se doporučené hodnoty neudávají. Pokud ovšem budeme počítat dle postupu navrženého Sedláčkem, tak jsou dány doporučené hodnoty v rozmezí **0,6-1**.

3.3.2 Aktivita

„S pomocí těchto ukazatelů lze zjistit, zda je velikost jednotlivých druhů aktiv v rozvaze v poměru k současným nebo budoucím hospodářským aktivitám podniku přeměřená, tj. zda ukazatele aktivity měří schopnost podniku využívat vložené prostředky“ (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 103).

Růčková (2011, s. 60) s definicí souhlasí.

Ukazatele aktivity můžeme rozčlenit do dvou skupin. Tou první jsou ukazatele obratovosti, které nám udávají počet obrátek těch sledovaných složek za rok. A ukazují nám, jestli efektivně hospodaříme se sledovanými položkami. Ukazatele obratu by měli dosahovat nejlépe co nejvyšších hodnot. Tou druhou je doba obratu, která nám vyjadřuje počet dnů, které trvá, než se kupříkladu ze zásob stanou opět zásoby. Pro podnik je nejlepší, když je doba obratu co nejkratší. (Králová, 2009, s. 33-36)

3.3.2.1 Obratovost

AKTIV

Minimální doporučená hodnota je **1**, ale čím vyšší hodnota ukazatele, tak je to pro podnik lepší. Pokud je hodnota ukazatele nízká, tak to značí neefektivní využívání majetku. Ukazatel obratovosti aktiv se vypočítá: $Tržby/A$. Ale je možné do vzorce dosadit místo tržeb výnosy. Tedy: V/A . Zde si ale musíme uvědomit, že máme více druhů výnosů a jejich vlivem může dojít ke zkreslení toho ukazatele. Pozor na dosazování hodnoty A , protože zde se bere jejich netto hodnota. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 103-104)

Králová (2009, s. 33) souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem, ohledně výpočtu a také toho, že čím vyšší hodnota ukazatele, tím lépe. Pokud nám vyjde hodnota nízká, tak to může společnost řešit kupříkladu zbavením se části svého majetku nebo navýšením tržeb.

Sedláček (2011, s. 61) ve své knize uvádí také první způsob výpočtu – stejně jako Králová. A s Královou také souhlasí i co se týká možného řešení nízké hodnoty ukazatele.

Růčková (2011, s. 61) souhlasí se způsobem výpočtu tím prvním způsobem, který udává Knápková, Pavelková a Šteker. A to když se pro výpočet použijí tržby. Důležité je zmínit, že obratovost aktiv je jedna ze složek pyramidového rozkladu rentability (viz ROE).

ZÁSOb

Obratovost zásob neboli inventory turnover ratio, nebo také ukazatel intenzity využití zásob. Jak již bylo zmíněno, tak tato položka nám udává kolikrát ročně, se ze zásob stanou opět zásoby. (Sedláček, 2011, s. 61)

Králová (2009, s. 34) souhlasí se Sedláčkem ohledně definice obratovosti zásob.

Zde platí vztah: $Tržby / \text{\textcircled{Ø}} \text{ stav zásob}$. Současným trendem je používání metody just-in-time. Což výrazně ovlivňuje velikost zásob ve společnosti. Zde si musíme opět zopakovat, že každá společnost je individuální, takže přičemž některé stačí mít minimální zásoby na skladě, tak jiné se bez nich neobejdou. Proto je opět vhodné srovnávat vždy v rámci odvětví. (Růčková, 2011, s. 61)

Pokud v rámci odvětví má společnost vyšší obratovost zásob, tak to vypovídá o tom, že společnost nemá zbytečné nelikvidní zásoby. Naopak pokud má ukazatel nižší hodnotu než odvětví, tak se může jednat o zastaralé zásoby. Přičemž tyto zásoby mají reálnou hodnotu nižší než je uvedena ve výkazech, tudíž jsou nadhodnocené. (Sedláček, 2011, s. 62)

Králová (2009, s. 34) v zásadě souhlasí se vzorcem Růčkové, ale dochází k jeho úpravě. A to: $Obratovost\ zásob = Tržby / zásoby$.

Sedláček (2011, s. 61-62) souhlasí s Královou ohledně uvedeného vzorce pro výpočet. Ale dodává, že uvedený vzorec se pojí s problémy. Prvním problémem je, že zásoby jsou uváděny v pořizovacích cenách, ale tržby se odvíjí od prodejní ceny. Tento problém se dá odstranit, když místo tržeb použijeme náklady na prodané zboží. Možný druhý problém se podařilo vzorci Růčkové odstranit, ale i tak si jej představíme. Druhým problémem je, že tržby jsou tokovou veličinou a tudíž nám odrážejí co se dělo po celý rok. Na druhou stranu zásoby jsou stavovou veličinou, takže odráží stav k jednomu okamžiku, proto se používá průměrný stav zásob.

DLOUHODOBÉHO MAJETKU

Je dána vztahem: $Obratovost\ DM = Tržby / DM$. Je zde důležité si uvědomit, že působí ve velké míře odepsanost majetku. A stejně tak je potřeba si uvědomit, že kdyby třeba společnost měla majetek pořízen formou leasingu, tak se nám tento majetek nepromítne do rozvahy (do toho DM). Tudíž by byl ukazatel velmi silně nadhodnocen. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 104)

3.3.2.2 Doba obratu

ZÁSOb

Vždy je vhodné posuzovat dohromady s obratovostí zásob. Nejideálnější varianta by byla co nejvyšší obratovost zásob a naopak co nejkratší doba obratu zásob. Doba obratu zásob je dána vztahem: $Doba\ obratu\ zásob = 365 / obratovost\ zásob$. Číslo 365 nám udává počet dní v roce. (Růčková, 2011, s. 61)

Pokud do vzorce místo 365 vložíme 360, tak si tím zajistíme naprosto srovnatelné hodnoty s podniky v rámci odvětví. Číslo 360 není pouze nahodilé číslo, ale jedná se o zavedenou bankovní praxi, kdy ke každému měsíci přiřadíme 30 dní. Po pro násobení 30 dnů * 12 měsíců, se dostaneme na číslo 360. (Králová, 2009, s. 34)

Sedláček (2011, s. 62) oproti Růčkové vymezuje vzorec ne skrze obratovost ale následovně: $Doba\ obratu\ zásob = (\emptyset\ zásoba / denní\ spotřeba) * 360$.

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 104) vymezují vzorec ještě třetím rozdílným způsobem: $Doba\ obratu\ zásob = (\emptyset\ stav\ zásob / Tržby) * 360$. A jako již čtvrtou možnost výpočtu tentokrát za použití N uvádějí: $Doba\ obratu\ zásob = (\emptyset\ stav\ zásob / Náklady) * 360$.

POHLEDÁVEK

Obdobně jako doba obratu zásob je počítána i doba obratu pohledávek z obratovosti. Vzorec je vyjádřen: $Doba\ obratu\ pohledávek = 365 / obratovost\ pohledávek$. Doba obratu pohledávek nám udává počet dnů, než jsou pohledávky splaceny. Doporučovaná hodnota je na úrovni doby splatnosti faktur. Jeli doba obratu pohledávek delší než splatnost faktur, tak obchodní partneři nedodrží obchodně-úvěrovou politiku. Toto může mít pro malé společnosti doslova devastující účinek v podobě druhotné platební neschopnosti. (Růčková, 2011, s. 61)

Se vzorcem Růčkové naprosto souhlasí Králová (2009, s. 35).

Sedláček (2011, s. 63) pracuje s jiným vzorečkem nežli Růčková a Králová a to opět obecně a ne z obratovosti: $Doba\ obratu\ pohledávek = obchodní\ pohledávky / denní\ T\ na\ fakturu$. Obdobně jako Růčková, doporučuje srovnání se splatností faktur.

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 105) v zásadě souhlasí se Sedláčkem s jeho způsobem výpočtu. Stejně jako Růčková a Sedláček také doporučují porovnání se splatností faktur a odvětvím.

ZÁVAZKŮ

Obdobně jako doba obratu zásob je počítána i doba obratu závazků z obratovosti. Tedy: $Doba\ obratu\ závazků = 365 / obratovost\ závazků$. Ukazatel nám oproti ukazateli doby obratu pohledávek naopak udává, za kolik dnů hradíme své závazky. Doba obratu pohledávek by měla být kratší než doba obratu závazků. (Růčková, 2011, s. 61)

Sedláček (2011, s. 63) opět nesouhlasí s výpočtem Růčkové a stanovil si vzorec: $Doba\ obratu\ závazků = závazky\ vůči\ dodavatelům / denní\ tržby\ na\ fakturu$. A stejně jako Růčková považuje za důležité porovnání doby obratu závazků a doby obratu pohledávek.

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 105) oproti Růčkové a Sedláčkovi stanovují rozdílný způsob výpočtu: $Doba\ obratu\ závazků = (kr.\ závazky / T) * 360$. Ale souhlasí s důležitostí srovnání doby obratu pohledávek a doby obratu závazků. A dále myšlenku rozšiřují, že když sečteme dobu obratu pohledávek a zásob a porovnáme s dobou obratu závazků. Tak jestliže je součet menší než doba obratu závazků, tak je to pro společnost velmi výhodné, protože dodavatelský úvěr přímo financuje zásoby a pohledávky.

3.3.3 Zadluženost

Zadluženost nemusí být nutně brána jako něco negativního, protože přece není povinností používat pro financování pouze vlastní prostředky (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 78).

Je důležité si uvědomit, že CZ se neskládají pouze z bankovních úvěrů. Protože téměř ke každému okamžiku má společnost neuhrazené dodavatelské faktury, odvody zdravotního a sociálního pojištění, mzdy zaměstnancům, daně. (Králová, 2009, s. 42)

S Dluhošovou a kolektivem souhlasí i Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 84-85). A dodávají, že je pro firmu i částečné zadlužení výhodou a to z titulu daňového štítu, kdy jsou cizí zdroje levnější než ty vlastní. Takže se nám nabízí dvojí pohled na tento ukazatel a to z hlediska věřitelů a z hlediska akcionářů jako takové. Z pohledu věřitelů je nejlepší mít hodnotu ukazatele co nejnižší, jelikož to pro ně nepředstavuje takové riziko. Naopak ze strany akcionářů se vyplatí mít více cizích zdrojů, protože je to pro ně efektivní. Efektivní protože můžou využít daňového štítu a také není potřeba, aby do společnosti vkládali další vklady. Ale pozor, velké zadlužení by mohlo vést k platební neschopnosti, proto ani pro společnost není výhodné mít zadluženost na vysoké úrovni.

Mařík a kolektiv (2011, s. 104-105) souhlasí s Dluhošovou a kolektivem a Knápkovou, Pavelkovou a Štekerem ohledně pohlížení na zadluženost.

Při analýze zadluženosti, máme velké spektrum různých ukazatelů a to především odvozených z rozvahy. Máme několik základních ukazatelů, ale ty odvozené si upravuje již každá společnost sama podle svých zvyklostí a požadavků. (Růčková, 2011, s. 58)

3.3.3.1 Celková zadluženost

Pro výpočet je stanoven vztah: $\text{celková zadluženost} = CZ / \text{celková } A$. Představuje nám tak podíl věřitelů na kapitálu společnosti. Se zvyšováním hodnoty tohoto ukazatele vzrůstá i riziko pro věřitele. (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 79)

Mařík a kolektiv (2011, s. 104-105) souhlasí s Dluhošovou a kolektivem ohledně rizika pro věřitele. Dále ale dodávají, že pokud má společnost stabilní příjem, tak si může dovolit vyšší zadluženost.

Doporučené hodnoty by se měli pohybovat v rozmezí **0,3-0,6**. Ale musíme si dát vždy pozor, abychom porovnávali se stejným odvětvím – v různých odvětvích je rozdílná běžná výše zadluženosti. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 85-86)

3.3.3.2 Míra zadluženosti

Jedná se o hojně využívaný ukazatel např. bankami, protože na základě něho se rozhodují, jestli společnosti poskytnout či neposkytnout úvěr. Není ale sledován pouze jeden výsledek, ale spíš se dává přednost jeho vývoji v čase. Při výpočtu se poměruje vlastní a cizí kapitál, proto: $Míra\ zadluženosti = CZ/VK$. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 86)

Pokud podnik využívá leasing, tak by ho měl přičíst k hodnotě cizích zdrojů. A to z toho důvodu, aby byl ukazatel více objektivní. (Sedláček, 2011, s. 64)

Dluhošová a kolektiv (2010, s. 79) doporučují hodnoty v rozmezí **0,8-1,2**. Ale pouze pro stabilní společnosti, jinak se to vždy odvíjí od toho jaký má ta společnost postoj k riziku.

3.3.3.3 Úrokové krytí

Tento ukazatel nám přibližuje zadluženost z pohledu, zda společnost splácí úroky. Je velmi významný pokud používáme úročené CZ. Platí zde vztah: $úrokové\ krytí = EBIT / Nákladové\ úroky$. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 87)

Pakliže vzorec úrokového krytí převrátíme, tak dostaneme vzorec pro výpočet úrokového zatížení. Pokud je ukazatel úrokového krytí roven 1, tak podnik vydělá přesně tolik, aby pokryl úroky. Pokud je nižší, tak nestačí ani na pokrytí úroků. Až tehdy pokud je ukazatel větší než 1, tak podnik tvoří zisk. (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 79)

S Dluhošovou souhlasí Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 87) a dodávají, že doporučená hodnota by měla být **vyšší než 5**. A to z toho důvodu, aby když se odečtou daně, ještě něco zbylo vlastníkově.

Růčková (2011, s. 59) oproti Knápkové, Pavelkové a Štekererovi doporučuje minimální hodnotu na úrovni **minimálně 3**.

Určitý kompromis mezi Knápkovou, Pavelkovou, Štekerem a Růčkovou přináší Sedláček (2011, s. 64), který udává doporučené rozmezí mezi **3-6**.

3.3.3.4 Doba splácení dluhů

Patří mezi nejtypičtější a nejpoužívanější ukazatele zadluženosti. Výpočet je dán vztahem: $Doba\ splácení\ dluhů = (CZ - peněžní\ prostředky) / Provozní\ CF$. (Mařík a kolektiv, 2011, s. 105)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 87) s uvedeným vzorcem ne zcela souhlasí. Používají vztah za použití rezerv: $Doba\ splácení\ dluhů = (CZ - rezervy) / Provozní\ CF$.

3.3.4 Rentabilita

Neboli výnosnost, patří k nejdůležitějším charakteristikám, pokud zkoumáme podnikatelskou činnost společnosti. Protože i když každá společnost má stanovený vlastní cíl a záměr, tak u každé společnosti je nutné mít aspoň uspokojivou výnosnost z toho vloženého kapitálu. (Grünwald a Holečková, 2007, s. 79)

K výpočtu rentability nejčastěji využíváme dvou účetních výkazů a to rozvahy a výkazu zisku a ztráty. Při výpočtu je vždy do čitatele dána nějaká forma výsledku hospodaření a do jmenovatele specifický druh kapitálu. Opět je zde dáván více důraz na časový vývoj, než na jeden výsledek. Postupem času by nám měla rentability vzrůstat. Kromě rostoucí tendence nejsou bližší doporučené hodnoty uváděny. (Sedláček, 2011, s. 51-52)

3.3.4.1 Celkového kapitálu (ROA)

Neboli rentabilita aktiv je považována za základní měřítko rentability. Poměruje zisk s celkovými aktivy, tedy: $ROA = EBIT / A$. Používáme EBIT, protože se nám do výsledku nepromítnou různé daňové sazby a můžeme porovnávat i mezi státy. Pakliže použijeme tento druh VH, tak se jedná o tzv. nezdaněnou rentabilitu. Naopak dosadíme-li do čitatele VH po zdanění a k nim přičteme zdaněné úroky ($nákladové\ úroky * (1 - sazba\ daně\ ze\ zisku)$), tak dostaneme takzvanou zdaněnou rentabilitu. A vzorec pro výpočet tedy vypadá: $ROA = ((zisk\ po\ zdanění + zdaněné\ úroky) / A) * 100$. To má svou výhodu v tom, že již odráží daňový štít. (Holečková, 2008, s. 65-66)

Bařinová a Vozňáková (2005, s. 60) souhlasí s Holečkovou, že ROA poměruje zisk k celkovým aktivům a upřednostňuje výpočet za použití EBIT, tedy nezdaněnou rentabilitu. Stejně jako Sedláček (2011, s. 57).

Mařík a kolektiv (2011, s. 105-106) souhlasí s Bařinovou a Vozňákovou ohledně prvního způsobu výpočtu Holečkové a dále dodávají, že máme další dvojí možnost pojetí výpočtu, který se liší jmenovatelem. Do čitatele v obou případech dáme celkové výnosy. A do jmenovatele podle evropského pojetí celkový kapitál tedy: $ROA = Celkové\ V / celkový\ kapitál$. Nebo podle amerického pojetí jen dlouhodobý kapitál: $ROA = Celkové\ V / dl.\ kapitál$.

3.3.4.2 Tržeb (ROS)

Zkratka ROS pochází z anglického Return on Sales. A udává nám, jaký podíl na tržbách má zisk. Výpočet je tedy: $ROS = zisk / tržby$. Pro výpočet můžeme do čitatele použít více druhů zisku dle požadovaných informací. (Bařinová a Vozňáková, 2005, s. 60)

Dluhošová a kolektiv (2010, s. 81-82) souhlasí se způsobem výpočtu a použitím více druhů zisku. A preferují využití čistého zisku. A dále doplňují, že ROS nám udává množství zisku v Kč na 1 Kč tržeb.

Je nutno poznamenat, že do hodnoty ukazatele rentability tržeb se zásadně promítá cenová politika společnosti, marketingová strategie společnosti, reklama či módní vlivy. Pakliže nám vyjde ukazatel ROS menší než je průměr v odvětví, tak je cena výrobků nízká a náklady příliš vysoké. (Sedláček, 2011, s. 59)

3.3.4.3 *Vlastního kapitálu (ROE)*

ROA je považován za metodicky správnější, protože nikdy nejsme schopni přesně stanovit zisk, který vznikl pouze působením vlastního kapitálu. Ale i tak používáme ukazatel rentability VK. ROE z anglického Return on Equity. (Bařínová a Vozňáková, 2005, s. 60)

Tento ukazatel je totiž velmi významný především pro akcionáře a vlastníky společnosti. Protože ukazuje efektivnost reprodukce jimi vloženého kapitálu. Pro výpočet je používán zisk po zdanění: $ROE = (EAT / VK) * 100$. Velikost ukazatele by měla být **vyšší než stejně riziková investice**. Protože kdyby tomu tak nebylo, tak není důvod držet peníze v podniku a bylo by logičtější je použít na tu danou investici, přičemž ale musí být výše rizika zachována, nebo riziko musí být menší. Často se porovnává s bezrizikovou mírou, která se vyskytuje například u pětiletých státních dluhopisů. (Holečková, 2008, s. 67)

S výpočtem souhlasí také Dluhošová a kolektiv (2010, s. 81) a Sedláček (2011, s. 57).

Tento ukazatel lze rozložit za pomoci pyramidového rozkladu na 3 dílčí analytické ukazatele. A to ziskovou marží (EAT/V), obrat aktiv (T/A) a finanční páku (A/VK). Jejich vzájemný součin nám dá hodnotu ROE v příslušném roce. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 129-130).

3.3.4.4 *Dlouhodobých zdrojů (ROCE)*

Na základě tohoto ukazatele hodnotíme význam výnosnosti VK spojeného s dl. zdroji. Tento investovaný kapitál je vztahovaný pouze k zpoplatněnému kapitálu. Výpočet má následující podobu: $ROCE = EBIT / (VK + dlouhodobé dluhy)$. Je často využíván ke srovnání mezi podniky. (Dluhošová a kolektiv, 2010, s. 81)

Naopak Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 101) označují jmenovatele jako úplatný kapitál. A podle jmenovatele také pojmenovávají ROCE jako rentabilita úplatného kapitálu. Do úplatného kapitálu řadí cizí zdroje nesoucí úrok a to jak dlouhodobé tak krátkodobé. Sedláček (2011, s. 58) souhlasí s Dluhošovou a kolektivem co se týká využití ROCE. Vzor má jen rozložený a tak místo EBIT využívá součet čistého zisku s úroky.

3.3.5 Další poměrové ukazatele

Můžeme se také blíže zaměřit na strukturu přidané hodnoty. Tu nám může blíže charakterizovat několik následujících ukazatelů: podíl osobních N na přidané hodnotě, podíl odpisů na přidané hodnotě, podíl EBIT na přidané hodnotě a v neposlední řadě podíl nákladových úroků na přidané hodnotě. Anebo naopak podíl přidané hodnoty na výkonech. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 111-113)

Druhou skupinou poměrových ukazatelů, jsou takové ukazatele, které se týkají výkonnosti zaměstnanců. Sem řadíme podíl tržeb na počet zaměstnanců, podíl výkonů na počet zaměstnanců a v neposlední řadě poměrujeme i podíl osobních nákladů na počet zaměstnanců. Zde by měla platit zásada, že osobní náklady na zaměstnance se nám budou zvyšovat jen společně se zvyšováním přidané hodnotou na zaměstnance. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 111-113)

A poslední třetí skupinou jsou takové ukazatele, které zahrnují vždy podíl na výkonech. Sem můžeme zařadit podíl výkonové spotřeby na výkonech, osobních nákladů na výkonech, odpisů na výkonech a v neposlední řadě podíl nákladových úroků na výkonech. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 111-113)

Růčková (2011, s. 61-66) uvádí ještě ukazatele tržní hodnoty a ukazatele s využitím CF.

Sedláček (2011, s. 68-72) stejně jako Růčková rozlišuje také ukazatele tržní hodnoty a ukazatele s využitím CF. Ale ukazatel s využitím CF má sloučený s finančními fondy, tudíž mu vzniká skupina ukazatelů na bázi finančních fondů a CF. Ale ještě přidává další skupinu, a to provozní neboli výrobní ukazatele.

Bařinová s Vozňákovou (2005, s. 61-) také rozlišují ukazatele tržní hodnoty, ale řadí je pod ukazatele kapitálového trhu. A přidávají ukazatele produktivity, tady spadá produktivita aktiv, produktivita výkonů a produktivita práce.

Ukazatele kapitálového trhu využívá i Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 109).

4 EKONOMICKÁ PŘIDANÁ HODNOTA (EVA)

Tato zkratka pochází z anglického „Economic Value Added“. Důležitost tohoto ukazatele spočívá v tom, že se ekonomický zisk a zisk, který je uveden v účetních výkazech velmi liší. A je to z toho důvodu, že účetní zisk zachycuje jen náklady na cizí kapitál a to v podobě úroku, ale nezachycuje náklady na vlastní kapitál. Tyto náklady na VK jsou dány od požadovaného úroku vlastníků. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 152)

Mařík a kolektiv (2011, s. 282-283) souhlasí s označením a dodávají, že autory jsou Američané Stewart a Stern. Dále dodávají rozdíl mezi účetním a ekonomickým ziskem. Společnost dosahuje ekonomického zisku, jestliže hradí běžné náklady ale také náklady kapitálu. Ale dále naopak zdůrazňují důležitost ukazatele výnosnosti EVA z toho důvodu, že ukazatele rentability nejsou dostatečně přesné a to právě z důvodu nepřesného účetního výsledku. Protože účetní zisk může být legálně velmi výrazně snížen. A především není brána v úvahu časová hodnota peněz (ČSH) a také riziko investorů.

Grant (2003, s. 1-2) souhlasí s tím, že autory byli Stewart a Stern a dále dodávají, že celými jmény to byli Joern Stern a G. Bennett Stewart III. A to již roku 1982.

Máče (2013, s. 442) souhlasí s Knápkovou, Pavelkovou, Štekerem a Maříkem a kolektivem, co se týká označení a původu zkratky. Pakliže nabývá kladných hodnot, tak se zvyšuje majetková podstata ÚJ. Naopak pokud je záporná, tak se majetková podstata snižuje. EVA je tedy minimální peněžní příjem, který ÚJ potřebuje, aby byla schopna obnovovat pořízovaný majetek z vlastních zdrojů.

Mařík a kolektiv (2011, s. 291) souhlasí s tím, že je pro podnik výhodné pokud je ukazatel EVA kladný a dodává, že minimálně musí být ukazatel EVA roven **0**. **Čím vyšší hodnota ukazatele EVA, tak tím větší hodnotu pro vlastníky ta společnost vytváří.**

Základní vzorec je dán vztahem: $EVA = NOPAT - WACC * C$. Přičemž **NOPAT** je čistý zisk z provozní činnosti po zdanění, **C** je celkový investovaný kapitál a v neposlední řadě **WACC** jsou průměrné vážené náklady kapitálu. (Vochozka, 2011, s. 120)

Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 152-153) souhlasí s Vochozkou ohledně způsobu výpočtu a dodávají i více možností pro výpočet. $EVA = (RONA - WACC) * C$. Kde **RONA** je rentabilita čistých operativních aktiv ($RONA = NOPAT / C$). Nebo pro orientační výpočet je zde za použití nákladů na vlastní kapitál (r_e) vztah: $EVA = EAT - r_e * VK$.

4.1 Úprava rozvahy - NOA

Musíme upravit A o položky, které se v nich vyskytují a nemají nebo naopak nevyskytují a měli by. Typickým příkladem je leasing, který musíme do rozvahy také zařadit. Dále musíme aktivovat N (na reklamu, restrukturalizaci, výzkum, aj.). U DLM a OM upravit historické ceny, tak aby odpovídaly skutečnosti. Dále je třeba zohlednit tzv. tiché rezervy, které jsou způsobeny metodou odepisování nebo tvořením OP. A v neposlední řadě vyloučit aktiva, která nám nepřispívají k výkonu hlavní činnosti. A jakmile máme snížené A, tak snížíme i pasiva, které nenesou tím pádem náklad (kr. závazky, ČRO, rezervy mající charakter skutečných závazků aj.). (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 154-155)

Mařík a kolektiv (2011, s. 286) souhlasí se způsobem výpočtu NOA a dodávají, že při zachycování aktiv v rozvaze je podstatná kontrola užitku a ne vlastnické právo.

4.2 Úprava VZZ – NOPAT

Při výpočtu NOPAT musíme vycházet z upravených aktiv – tedy z NOA. Vychází se z VH z běžné činnosti, abychom eliminovali mimořádné V a N. Z tohoto VH vyloučíme například placené úroky z fin. N, V z nepotřebných aktiv, vyloučit N na výzkum a vývoj aj. (to co jsme aktivovali do rozvahy). (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 156)

Mařík a kolektiv (2011, s. 286) souhlasí se způsobem výpočtu NOPAT a dodávají, že NOPAT by měl oproti NOA obsahovat i dopady úprav dat.

4.3 Náklady na kapitál - WACC

Vážený průměr nákladů = $N_{ck} * (CK/C) + N_{vk} * (VK/C)$. CK je zde tržní hodnotou úročeného cizího kapitálu. Naopak VK je tržní hodnotou vlastního kapitálu. C zde označuje celkový kapitál. A náklady vždy příslušný náklad kapitálu. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 157)

Vochozka (2011, s. 122) souhlasí se způsobem výpočtu, ale u nákladů na cizí kapitál rozšiřuje vzorec o daňový štít.

Pro výpočet N_{vk} můžeme využít stavebnicové metody. Tedy součet bezrizikové úrokové míry a rizikové přírážky. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 232)

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 CHARAKTERISTIKA SPOLEČNOSTI A ODVĚTVÍ

5.1 Společnost

V této práci budu zpracovávat společnost XY, s.r.o. (dále jen společnost). Toto označení je fiktivní a je z toho důvodu, že si společnost nepřeje být jmenována, anebo jinak identifikována, proto nebude v mé práci nikde figurovat název ani jména. Budeme sledovat především období 2011-2013 (dále jen období). V rámci tohoto období budou částky uvedeny v tisících a to z toho důvodu přehlednosti, protože výkazy společnosti jsou vykazovány v tisících Kč. Tato společnost svým předmětem podnikání spadá do odvětví CZ NACE 25 (výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků, kromě strojů a zařízení). Mimo jiné má v současnosti 50% podíl v jiné společnosti. Se svými téměř 140 zaměstnanci se výrazně podílí a přispívá k rozvoji Zlínského kraje, ve kterém má také své sídlo. Společnost disponuje svým základním kapitálem v hodnotě 3 milionů, přičemž jsou v této chvíli všechny vklady společníků splaceny. Společnost má v současné době pouze jednoho společníka (tedy vlastníka), který vlastní 100 % podílu ve firmě. Ovšem před rokem 2010 (2009 a méně) byli ve společnosti tři vlastníci, kteří se dělili rovným dílem (33,3 %). Dále má dva statutární orgány, přičemž oba vykonávají funkci jednatele. Žádné další dozorčí orgány nejsou ve firmě zastoupeny. Je nutné zmínit, že společnost je šetrná k životnímu prostředí a dbá na ekologii, a to převážně důsledným dodržováním platné legislativy.

Jak můžeme z VZZ vidět, tak tržby za vlastní výrobky a služby (241 milionů Kč) několikrát násobně převyšují tržby za zboží (5 milionů Kč). Dalo by se dokonce říci, že tržby za zboží jsou v porovnání s tržbami za vlastní výrobky a služby zanedbatelné. Je tomu tak z toho důvodu, že se jedná o výrobní firmu.

Co se týká dlouhodobého majetku, tak vidíme, že společnost v roce 2013 disponovala s velkým množstvím majetku a to za cca 60 milionů Kč, ale jak můžeme vidět v rozvaze, tak již se jedná o majetek opotřeбенý, jelikož je velmi významně odepsaný (korekce – 90 milionů Kč). Nejvíce dlouhodobého majetku tvoří výrobní zařízení.

Společnost nevyužívá pouze vlastních zdrojů, ale používá také úročené cizí zdroje v podobě úvěrů. Na nákladových úrocích v roce 2013 společnost vykázala cca 2,8 milionu Kč. Za poslední tři roky (2010-2013) společnost vykazuje téměř srovnatelný objem nákladových úroků. A dále také využívá financování formou finančního leasingu (viz později).

5.1.1 Vývoj zaměstnanců

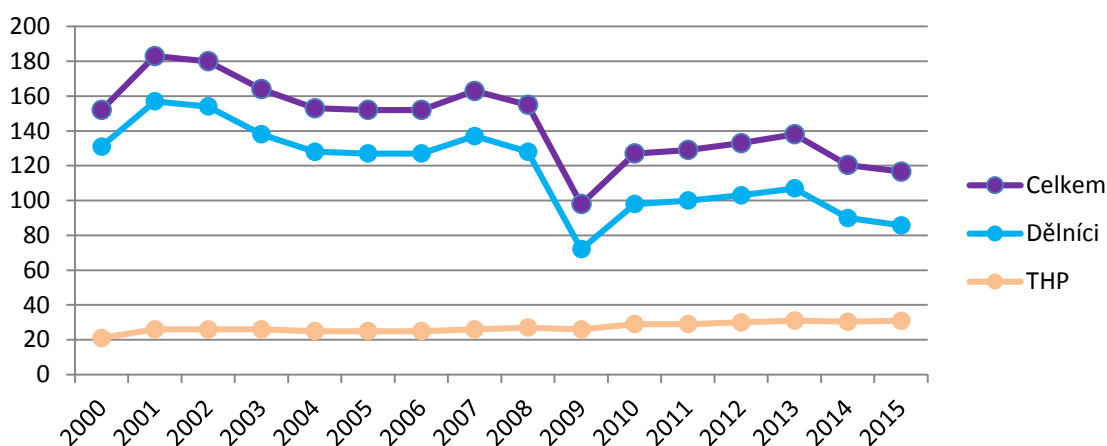
Tab. 1 Počet zaměstnanců ve společnosti XY, s.r.o. v letech 2000-2013 + predikce do roku 2015 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Celkem	152	183	180	164	153	152	152	163	155	98	127	129	133	138	120	117
Dělníci	131	157	154	138	128	127	127	137	128	72	98	100	103	107	90	86
THP	21	26	26	26	25	25	25	26	27	26	29	29	30	31	30	31

Jak můžeme v tabulce číslo 1 vidět, tak společnost od roku 2000 téměř neměnila počty zaměstnanců. A to především technicko hospodářské pracovníky, kdy jejich počet v roce 2000 začínal na 21, ale již v roce 2001 se vyhoupl o pět pracovních pozic výš na 26. A na tomto počtu pozic téměř setrval až do roku 2010, kdy se změnila pozice společníků. A tudíž s příchodem pouze jednoho vlastníka vzrostl počet THP pracovníků na 29 pracovních pozic, přičemž se v roce 2012 nepatrně o jednu pracovní pozici navýšil. Obdobná situace jako v roce 2012 nastala i v roce 2013, kdy opět došlo k navýšení o jednu pracovní pozici. Podle predikce na roky 2014 a 2015 by nemělo docházet k žádnému razantnímu výkyvu.

Oproti tomu dělníci se nám v průběhu existence společnosti měnili daleko výrazněji. Nejvyšší počet dělníků nastal v roce 2001, kdy podnik zaměstnával až 157 lidí na těchto pozicích. Naopak nejnižší počet byl v roce 2009, kdy na společnost dopadla krize a společnost zaměstnávala pouze 72 dělníků. Ovšem již o rok později v roce 2010 přišlo opět navyšování, ovšem na počty zaměstnanců před krizí se ještě společnost nedostala. Když se podíváme na predikci na roky 2014 a 2015, tak je počítáno opět se snižováním a to v roce 2015 až na pouze 86 dělníků. Pro lepší názornost vývoje počtu zaměstnanců jsme si jejich průběh od roku 2000 až do roku 2015 zanesli do přehledného grafu číslo 1.

V tomto grafu číslo 1 názorně vidíme, že opravdu počet THP pracovníků je téměř neměnný a celkový počet zaměstnanců se převážně odvíjí od počtu dělníků, protože výrazně kopíruje stejný vývojový trend.

Graf 1 Počet zaměstnanců ve společnosti XY, s.r.o. v letech 2000-2013 + predikce do roku 2015 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)

5.1.2 Organizační struktura

K lepšímu pochopení rozložení pracovníků poslouží obrázek číslo 2., na kterém je vyobrazena organizační struktura společnosti. Jak můžeme vidět, tak nejvyšší pozice ve společnosti je funkce ředitele. Tuto pozici obstarává již řadu let jedna a tatáž osoba, stejně na tom jsou i lidé na pozici vedoucího plánování a vedoucí výrobně technického úseku (VTÚ), kteří se již dlouhodobě podílí na činnosti společnosti.

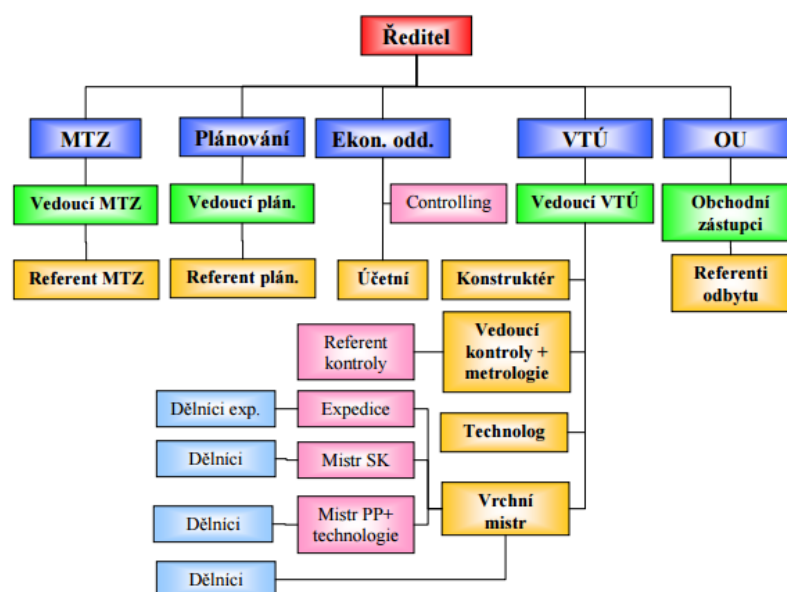
Jedním z úseků je úsek materiálně technického zabezpečení (MTZ), pod který spadá vedoucí MTZ a také referent MTZ. Dalším úsekem je úsek plánování, kde je již zmiňovaná funkce vedoucího plánování a také referenta plánování.

Dále ve společnosti nalezneme ekonomické oddělení, do kterého spadá nejen účetní (hlavní a mzdová účetní), ale také controlling. Společnost má tedy vlastního controllera, ale do jejího (funkci vykonává žena) okruhu činností spadá nejen funkce controllera, ale mnohdy řeší i věci spjaté s účetnictvím. Dokonce má společnou kancelář s hlavní účetní (v podniku je i mzdová účetní, která má samostatnou kancelář) a díky tomuto spojení v jedné kanceláři si mnohdy navzájem vypomáhají, a tedy se okruhy jejich činností vzájemně prolínají.

Dále zde máme obchodní úsek, který zaměstnává nejvíce THP pracovníků ze všech úseků. Neboť jsou zde všichni obchodní zástupci, ale i referenti odbytu. Musíme si uvědomit, že každý z obchodních zástupců má také svého asistenta, což je také THP pracovník. Dokonce někteří obchodní zástupci mají více asistentů, vždy se to odvíjí od velikosti jejich koncových zákazníků (oblast, počet zákazníků, velikost objemu zakázek aj.).

A v neposlední řadě výrobně technický úsek (VTÚ), který naopak zaměstnává nejvíce dělnických pozic. Nejvyšším článkem je zde, již zmiňovaný vedoucí VTÚ. Pod ním jsou přímo podřízeni vedoucí kontroly a metrologie, konstruktér, technolog a vrchní mistr. Tito jeho podřízení pracovníci obývají společnou kancelář, která je umístěna ve výrobní hale. Zatímco konstruktér a technolog již přímé podřízené nemá. Tak vedoucí kontroly má pod sebou ještě svého referenta. A nejvíce podřízených má právě vrchní mistr, který dohlíží na chod celé výrobní dílny i přilehlé expedice (je ve vedlejší budově). Plní zde funkci, takovou, že se snaží vyhovět všem svým nadřízeným a zároveň naslouchá potřebám svých podřízených. Například je naprosto běžné, že vedoucí expedice se na něj obrátí ohledně zajištění výrobku na určitý datum a on s touto informací dále nakládá a řídí ostatní, aby se vše do tohoto vytyčeného datu stihlo. Jak lze z příkladu vyzorovat, tak ve společnosti funguje velká sounáležitost a troufám si říct, že je to díky velmi dobrým vztahům mezi THP na pracovišti, kde si lidé snaží vyjít vstříc a neházet si tzv. klacky pod nohy.

Jelikož je organizační struktura poměrně rozčleněná, tak mnohdy dochází ke kolizním informacím pro dělníky. Jako příklad se dá uvést dělník expedice, ke kterému přichází lidé z OU a „tlačí“ na něj aby preferoval jejich dodávky. To se samozřejmě snaží korigovat vedoucí expedice, ale to bývá mnohdy problém, jelikož i na něho je tlačeno z obchodního úseku. Mnohdy je ovšem OU pod tlakem zákazníka, kterému se snaží vyhovět a proto tlačí na expedici, která ještě nemá ani výrobek k dispozici. A v tomto momentu přijde pracovník expedice za svým vedoucím a ten se právě obrací na již zmíněného vrchního mistra.

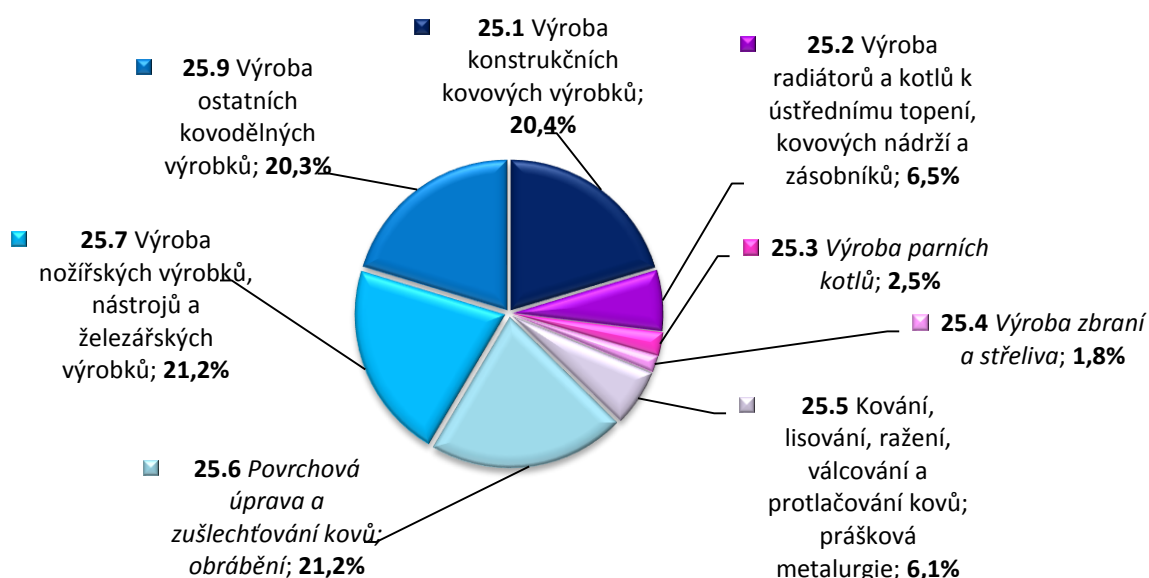

Obr. 2 Organizační struktura společnosti XY, s.r.o. (Zdroj: vlastní zpracování na základě interních dokumentů společnosti XY, s.r.o.)

5.2 Odvětví

CZ NACE 25 má dlouhodobou tradici a vychází z CZ NACE 24, kde se zpracovávají kovové polotovary. Do CZ NACE 25 spadá výroba konstrukčních kovových výrobků, výroba nožířských výrobků, nástrojů a železářských výrobků a nově i výroba zbraní a střeliva, ale nespádají sem výroba strojů a zařízení. Abychom si trochu blíže mohli představit, co vše do tohoto odvětví spadá, tak by se dalo říci, že sem spadá od výroby špendlíků až po výrobu jaderných reaktorů. (Analytické materiály a statistiky, ©2005)

Odvětví jako celek se umístilo na druhém místě, co se týká tržeb za vlastní výrobky a služby za celý zpracovatelský průmysl v roce 2013. Jak to ale vypadalo uvnitř odvětví, nám přibližuje níže uvedený graf 2. Jak můžeme z grafu vyčíst, tak největší podíl na tržbách odvětví mají hned dvě skupiny a to 25.6 a 25.7, které mají shodně po 21,2 %. Naopak nejméně přispívá výroba zbraní a střeliva a to pouze 1,8 %. Je třeba zmínit, že nejde o chybu, ale číslu 25.8 není přiřazený žádný pododdíl. (Analytické materiály a statistiky, ©2005)

Graf 2 Podíly skupin CZ-NACE 25 na tržbách za prodej vlastních výrobků a služeb v roce 2013 (Analytické materiály a statistiky, ©2005)

V rámci dalšího srovnání se zpracovatelským průmyslem je důležité ještě zmínit, že toto odvětví představuje nejvyšší podíl na počtu zaměstnanců. Důležitý rozdíl nastal po roku 2010, kdy následkem krize došlo ke snížení počtu zaměstnanců v rámci celého zpracovatelského průmyslu. Ale oproti zpracovatelskému průmyslu se odvětví CZ-NACE 25 daleko rychleji „zotavilo“ a začalo daleko výrazněji opět navyšovat stavy zaměstnanců. A v tomto trendu odvětví nadále do roku 2013 pokračovalo, ale celý zpracovatelský průmysl reagoval

jinak. A to tím, že sice v roce 2011 došlo k navýšení počtu zaměstnanců, ale následně začaly stavy zaměstnanců opět nabírat klesající trend a tento trend trval až do roku 2013. Tedy můžeme pozorovat naprosto protichůdnou reakci. Je to z toho důvodu, že odvětví CZ-NACE 25 umí velmi pružně reagovat na poptávku a má také blízký vztah k odvětví CZ-NACE 28, tedy mnohé z nich mohli změnit předmět podnikání směrem do tohoto odvětví. Co se ale skrývá pod pružnou reakcí na poptávku? Je to velmi prosté, kupříkladu pokud klesne poptávka po výrobcích, tak začnou nabízet své služby a kooperaci. (Analytické materiály a statistiky, ©2005)

Tržby mají také růstovou tendenci od roku 2007, ale v roce 2009 prodělaly propad. V roce 2007 se hodnota pohybovala na 280 900 952 tis. Kč., ale v roce 2009 se propadla na 223 706 306 tis. Kč. Což byl důsledek krize, ale naštěstí v roce 2010 se odvětví již podařilo opět navýšovat své tržby a tento trend trvá do roku 2013. Stejný propad jako tržby zaznamenala v roce 2009 i přidaná hodnota. Což si můžeme vyložit, stejně jako u společnosti jako následek krize. (Analytické materiály a statistiky, ©2005)

Zajímavým faktem je, že se krize nedotkla počtu podniků v odvětví. Počet podniků totiž v tomto odvětví za sledované období 2007-2013 stále roste a to původně za rok 2007 z 36 006 na 48 188 podniků v roce 2013. A ani v roce 2009 nebyl tento trend porušen. Může to být zapříčiněno tou univerzálností, jak jsem již zmiňovala výše. (Analytické materiály a statistiky, ©2005)

6 UKAZATELE FINANČNÍ ANALÝZY

6.1 Absolutní ukazatele

Nejprve u společnosti zjistíme, jestli se řídí pravidly. Zlaté bilanční pravidlo je téměř dodrženo, protože máme DLM jen o něco více jak dlouhodobých zdrojů (vlastních i cizích). Pravidlo vyrovnaní rizika zde není ani za jedno ze sledovaných období (2010-2013) dodrženo, protože CZ převyšují ty vlastní. Pouze pari pravidlo bylo aspoň v roce 2012 dodrženo, jinak se také nezdařilo.

6.1.1 Majetková struktura

Tab. 2 Horizontální a vertikální analýza majetkové struktury společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v %)	Společnost					Odvětví				
	2011	2012	2013	12/11	13/12	2011	2012	2013	12/11	13/12
AKTIVA	100	100	100	6,4	6,3	100	100	100	7,4	1,0
Dl. majetek	31,0	39,1	34,9	34,5	-5,2	44,7	43,8	43,6	5,3	0,5
DNM	0,0	0,1	0,3	x	207,6	42,1	41,2	40,6	5,1	-0,4
DHM	29,3	37,5	33,1	36,1	-6,0					
DFM	1,6	1,5	1,4	0,0	0,0	2,6	2,7	3,0	9,3	14,0
Oběžná aktiva	68,0	60,1	64,8	-5,9	14,7	54,7	55,5	55,6	9,0	1,2
Zásoby	31,8	28,6	25,5	-4,3	-5,1	22,2	20,9	18,8	1,0	-9,0
Pohledávky	31,9	28,5	29,7	-5,0	10,8	23,8	27,5	29,0	23,9	6,5
KFM	4,2	3,0	9,5	-25,2	240,0	8,6	7,1	7,8	-11,6	10,7
ČRA	1,1	0,8	0,3	-23,7	-61,9	0,6	0,6	0,8	8,4	22,1

Jak lze z tabulky vyčíst, tak největší podíl na aktivech společnosti mají oběžná aktiva a to v roce 2011 celých 68 %, v následujícím roce došlo k výraznému poklesu o 5,9 %, ale v roce 2013 došlo k růstu o 14,7 %. A naopak nejmenší podíl na aktivech mají náklady příštích období, které zde mají pouze minimální zastoupení a dokonce v průběhu sledovaného období i nadále klesají. Oproti tomu u odvětví se drželo časové rozlišení v letech 2011 a 2012 na hodnotě 0,6 % načež došlo k nárůstu o 22,1 % a to na 0,8 %. Což jak vidíme, je naprosto protichůdná situace jak u společnosti.

Největší podíl na oběžných aktivech mají zásoby a pohledávky, kdy v letech 2011 a 2012 skoro se stejným zastoupením, ale v roce 2013 převyšují pohledávky nad zásobami. Jelikož došlo v roce 2013 ke snížení zásob a zvýšení pohledávek, tak je možné že společnost část svých zásob přeměnila na pohledávky. Zásoby mají tak velký podíl, protože se jedná o výrobní společnost. Jak dále můžeme vidět, tak KFM se v roce 2011 podílí na oběžných

aktivech pouze malými hodnotami a dokonce došlo k meziročnímu poklesu o 25,2 % a tak se v roce 2012 podílil pouze 3 %. Oproti tomu v roce 2013 došlo k výraznému nárůstu o 240 %, což znamenalo podíl téměř 10 % na oběžných aktivech.

Co se týká DM, tak v roce 2010 ani 2011 společnost nevlastnila žádný DNM, ale to se postupem času měnilo a to velmi závratnou rychlostí. Nemůžeme spočítat meziroční nárůst mezi roky 2011 a 2012, protože nelze při výpočtu dělit nulou. Ale meziročně mezi 2012 a 2013 došlo k nárůstu o 207 %. V roce 2012 totiž již společnost měla DNM za 182 tis. Kč a v roce 2013 dokonce za 560 tis. Kč. Jednalo se o software, který si společnost pořídila ve druhém čtvrtletí 2012. Co se týká DFM tak jeho hodnota je konstantní – pod touto položkou se skrývá 50% podíl v jiné společnosti. Mimo jiné má společnost DHM formou finančního pronájmu. Z něj jsou pořízeny stroje, přístroje a zařízení. Celkový součet splátek činí 51 301, přičemž v roce 2013 má společnost již uhrazeno 37 036. Nesplacený zbytek se skládá ze dvou částí. Tou první je splatnost do jednoho roku, přičemž se jedná o částku 6 842. A tou druhou je splatnost po jednom roce, kde částka činí 7 423. Strukturou majetku se bude níže zabývat samostatná kapitola. Přehled leasingu lze nalézt v tabulce 24.

Důležité je zmínit, že byly také účtovány OP k nepromlčeným pohledávkám se splatností po 31. 12. 1994 a to v konstantní výši 572.

Odvětví má oproti společnosti téměř vyrovnaný poměr DM vůči OA. Ale i zde mírně převyšují oběžná aktiva nad těma stálýma. Oproti společnosti je ale v odvětví opačný trend, a to co se týká časového rozlišení aktiv. Zatímco ve společnosti dochází k jeho postupnému snižování, tak naopak v odvětví v roce 2011 a 2012 bylo na stejné hodnotě a v roce 2013 dokonce došlo k jeho navýšení.

Ale na rozdíl od společnosti disponuje odvětví větším procentuálním podílem DFM, přičemž tento procentuální podíl se každoročně zvyšuje. Oproti tomu společnost má trend opačný, ale není to tím, že by se společnost zbavovala DFM, ale naopak má DFM stále ve stejné hodnotě (2 500 v účetních jednotkách pod podstatným vlivem) a rostou všechny ostatní veličiny a tím pádem dochází ke zmenšování podílu DFM.

Teď přejdeme ke KFM. Zde můžeme pozorovat, že v letech 2011 a 2012 má odvětví více jak dvojnásobně větší procentuální podíl na aktivech než společnost. V roce 2013 však dochází k zvratu, přičemž se situace obrací. Je to způsobeno rapidním nárůstem ze strany společnosti a pouze mírným nárůstem ze strany odvětví (o 10,7 %).

Tab. 3 Vertikální analýza zásob společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v %)	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Zásoby	100	100	100	100	100	100
Materiál	42,1	34,2	37,2	31,4	29,6	36,4
Nedokončená výroba a polotovary	19,5	17,1	20,6	49,3	49,1	38,7
Výrobky	37,4	47,8	40,1	13,1	14,1	17,3
Zboží	1,0	0,9	2,1	6,2	7,2	7,6

Jelikož se nám nejvíce na aktivech podílel dlouhodobý majetek, zásoby a pohledávky, tak je vhodné si je trochu blíže rozebrat. Dlouhodobému majetku bude věnována o něco později samostatná kapitola. Pohledávky budou rozebrány v rámci aktivity, při srovnávání se závazky, kde bude také i schéma o výši pohledávek po splatnosti. Tedy nyní si pojdme trochu přiblížit zásoby. K tomu nám dopomůže tabulka číslo 3.

V roce 2011 měl ve společnosti největší podíl materiál na rozdíl od odvětví, kde vynikala nedokončená výroba a polotovary. Právě nedokončená výroba a polotovary mají ve společnosti druhé nejmenší zastoupení. Oproti tomu u odvětví má nedokončená výroba a polotovary nejvyšší procentuální zastoupení ze všech částí zásob a to po celé sledované období. Tedy dalo by se usuzovat, že společnost má kratší výrobní proces, protože rychleji materiál přetváří na výrobky a tedy v nedokončené výrobě a polotovarech je jen cca pětina zásob. Oproti tomu stojí odvětví, které mělo v nedokončené výrobě a polotovarech v letech 2011 a 2012 téměř polovinu z celkových zásob, naopak v roce 2013 došlo ke snížení procentuálního zastoupení, ale stále ne na takovou úroveň jakou má společnost. Ale došlo ke snížení ve prospěch materiálu, který se nám tím pádem navýšil, a tak došlo k téměř vyrovnání materiálu a nedokončené výroby u odvětví pro ten rok 2013.

Nejmenší zastoupení má shodně jak u společnosti, tak u odvětví zboží a to v průběhu celého sledovaného období. Jelikož odvětví i společnost je orientována na výrobu (výrobní podniky), takže zboží je jen doplňková činnost.

Rok 2011 byl zajímavý tím, že ve společnosti převyšoval materiál výrobky, což již v dalších letech neplatilo. Bylo to způsobeno velkým množstvím materiálu v roce 2011. Nejspíše z důvodu, že se zvedl počet zakázek, a tudíž se společnost navrátila k třísměnnému provozu, a tak bylo zapotřebí mít dostatek materiálu.

6.1.2 Finanční struktura

Tab. 4 Horizontální a vertikální analýza finanční struktury společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v %)	Společnost					Odvětví				
	2011	2012	2013	12/ 11	13/ 12	2011	2012	2013	12/ 11	13/ 12
Pasiva	100	100	100	6,4	6,3	100	100	100	7,4	1,0
Vlastní kapitál	31,6	35,5	43,2	19,5	29,2	45,0	48,2	49,3	15,1	3,3
Základní kapitál	2,0	1,8	1,7	0,0	0,0	18,7	17,5	13,7	0,6	-21,2
Rezervní fondy	0,2	0,2	0,2	0,0	0,0	2,9	6,5	6,3	140,5	-1,7
VH minulých let	19,2	24,0	28,0	32,8	24,2					
VH účetního období	10,2	9,5	13,2	-1,3	48,2	23,4	24,2	29,3	11,1	22,3
Cizí zdroje	68,4	64,5	56,8	0,3	-6,3	52,0	50,0	49,6	3,3	0,3
Rezervy	0,0	0,0	0,0	x	x	2,0	1,9	1,9	3,8	3,5
Dlouhodobé závazky	8,1	7,5	4,5	-1,8	-35,3	10,9	9,7	9,9	-4,3	3,0
- záv. z obch. vztahů	6,7	5,8	3,0	-8,5	-43,8	-	-	-	-	-
- odložený daňové záv.	1,4	1,7	1,5	31,0	-6,4	-	-	-	-	-
Krátkodobé závazky	21,8	17,6	18,6	-14,3	12,4	23,3	24,8	24,8	14,4	1,1
- záv. z obch. vztahů	10,5	8,8	9,9	-10,6	19,7	-	-	-	-	-
- záv. k zaměstnancům	8,4	8,2	8,3	4,8	6,8	-	-	-	-	-
BÚ a výpomoci	38,5	39,4	33,7	9,1	-9,2	15,8	13,6	13,0	-7,9	-3,7
- Bankovní úvěry dl.	5,5	10,9	7,7	108,5	-24,3	7,1	6,4	5,9	-3,2	-7,1
- Bankovní úvěry kr.	15,3	14,2	13,2	-1,7	-1,3	8,8	7,2	7,1	-11,6	-0,7
- Kr. finanční výpomoci	17,6	14,4	12,8	-12,8	-5,7	-	-	-	-	-
Časové rozlišení pasiv	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-	-	-	-	-
Ostatní pasiva	-	-	-	-	-	3,1	1,8	1,1	-36,8	-38,5

Ve společnosti převládají CZ nad těmi vlastními, ale v odvětví je to spíše vyrovnané. Pro společnost je lepší když disponuje CZ, jelikož je to pro ni levnější díky daňovému štítu. A je to také výhodné pro vlastníka, protože nemusí vkládat do společnosti další kapitál.

Vlastní kapitál je ve společnosti tvořen převážně VH minulých let, ale v odvětví převládá základní kapitál. Společnost má tendenci nechávat zisk v podniku, proto VH minulých let je tak vysoký. Toto ponechávání ve společnosti má dobrý vypovídající charakter o společnosti, protože to poukazuje na to, že ti kdo tam vložili svůj kapitál, té společnosti dávají důvěru. Společnost také od roku 2009 nevyplácela žádný podíl na zisku a až v letech 2012 a 2013 vyplatila shodně po 6 mil. Kč, což byli také jediné změny ve vlastním kapitálu. Druhou největší položkou ve vlastním kapitálu je shodně VH účetního období a to jak pro odvětví, tak pro společnost. Ale zatímco u odvětví má za sledované období stoupající trend, přičemž se jeho hodnota v roce 2011 pohybovala na 23,4 % ale v roce 2013 již na 29,3 %. Tak ve společnosti ani zdaleka nedosahuje VH tak vysokých procentuálních hodnot. A je to právě vlivem toho ponechávání zisku ve společnosti.

Společnost i odvětví mají po celé období stejný postoj k závazkům, a to preferenci krátkodobých závazků před těmi dlouhodobými. U společnosti došlo v roce 2013 k meziročnímu propadu o 35,3 % u dlouhodobých závazků. To bylo zapříčiněno velkým poklesem dlouhodobých závazků z obchodních vztahů. A přičemž společnost snížila tyto dlouhodobé závazky, tak zároveň navýšila krátkodobé závazky z obchodních vztahů. Takové počínání si, by mohlo být pro společnost rizikové, jelikož krátkodobější závazky je třeba dříve splatit nežli ty dlouhodobé. A proto je potřeba zjistit, zda má společnost dostatečnou likviditu.

Odvětví preferuje krátkodobé závazky (obchodních vztahů a zaměstnanci) před BÚ a výpomocemi. Naopak společnost dává přednost využívání BÚ a výpomocí a to převážně těch krátkodobých. V roce 2012 došlo k rapidnímu nárůstu dlouhodobých BÚ a to o 108,5 % u společnosti. A naopak u odvětví došlo, v tentýž roce, k mírnému snížení. Ale jak je v roce 2013 patrné, tak se společnost snaží snížit veškeré závazky kromě krátkodobých závazků z obchodních vztahů a k zaměstnancům. Oproti tomu odvětví snižuje pouze bankovní úvěry a výpomoci.

U společnosti je velmi zajímavé, že v průběhu roku tvořila a čerpala rezervy, ale na konci roku měla vždy 0 Kč. Jedinou výjimkou ve sledovaném období je rok 2012, kdy rezervy ani netvořila ani nečerpala, tudíž je vykazovala po celý rok v nulové hodnotě.

6.1.3 Výnosy

Tab. 5 Horizontální a vertikální analýza výnosů společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

(v %)	Společnost				
	2011	2012	2013	12/11	13/12
Tržby za prodej zboží	2,6	1,7	2,2	-34,2	38,7
Výkony	93,1	95,4	93,7	4,5	4,3
- Tržby za prodej vlast. výrobků a služeb	93,0	94,3	95,1	3,4	7,0
- Změna stavu zásob	0,1	1,1	-1,3	1117,6	-233,8
- Aktivace	0,0	0,0	0,0	x	x
Tržby z prodeje DM a mat.	0,3	0,2	0,4	-10,2	62,2
Ostatní provozní výnosy	1,5	1,1	0,9	-21,2	-10,9
Tržby z prodeje CP	0,0	0,0	0,0	x	x
Výnosy z DFM	0,0	0,0	0,0	-39,2	69,5
Výnosy z KFM	0,0	0,0	0,0	x	x
Výnosové úroky	0,0	0,0	0,0	20,5	-3,8
Ostatní finanční výnosy	2,5	1,5	2,7	-38,4	88,6
Mimořádné výnosy	0,0	0,0	0,0	x	x
VÝNOSY	100	100	100,0	2,0	6,1

Zde jsme si za základnu zvolili výnosy. Jak můžeme vidět, tak největší podíl na výnosech v roce 2013 mají výkony se svými 93,7 %, druhé nejvyšší zastoupení mají ostatní finanční výnosy (2,7 %) a v neposlední řadě třetí nejvyšší tržby za prodej zboží (2,2 %). Ve sledovaném období jsou výkony vždy na první pozici, ale tržby za prodej zboží byli za roky 2011 a 2012 vyšší než ostatní finanční výnosy, které je o tuto pozici v roce 2013 připravili. A to jen díky tomu, že meziroční růst (13/12) byl u tržeb zboží 38,7 %, ale u ostatních finančních výnosů to bylo o 88,6 %, což byl největší nárůst ze všech výnosových položek.

Výkony, které mají největší podíl na výnosech, se nám převážně dělí mezi dvě položky a to s větším podílem tržby za prodej vlastních výrobků a služeb a s menším podílem změna stavu zásob. Jak můžeme vidět, tak tržby za prodej vlastních výrobků a služeb mají růstovou tendenci. Oproti tomu změna stavu zásob velmi kolísá. V roce 2013 dokonce nabyla záporných hodnot. A vyvolala nejvyšší meziroční snížení o 233,58 %.

Pro přepočítání cizí měny byl použit kurz stanovený ČNB vždy ke konci roku k 31.12, a to v souladu se zákonem o účetnictví. A důležité je zmínit, že v dubnu 2011 byla společností schválena dotace ve výši 2 milionů Kč na zavedení ICT. Projekt byl realizován částečně v roce 2012 a pokračoval i v roce 2013.

Tab. 6 Horizontální a vertikální analýza vybraných výnosů společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v %)	Společnost					Odvětví				
	2011	2012	2013	12/11	13/12	2011	2012	2013	12/11	13/12
T za prodej zboží	2,8	1,8	2,3	-34,2	38,7	8,6	8,7	7,2	6,6	-16,0
Výkony	100	100	100	4,5	4,3	100	100	100	4,5	1,2
- Tržby za prodej vlastních výrobků	99,9	98,9	101,4	3,4	7,0	87,6	91,8	93,7	9,4	3,4
- T za prodej služeb						9,0	7,4	7,4	-14,2	1,7
- Změna stavu zásob	0,1	1,1	-1,4	1117,6	-233,8	2,3	-0,2	-2,3	-107,8	-1280,2
- Aktivace	0,0	0,0	0,0	x	x	1,2	1,0	1,1	-8,0	12,0

V porovnání s odvětvím při braní výkonů jako základny je v první řadě velmi zajímavé procentuální vyjádření tržeb za prodej zboží. Ve společnosti totiž za sledované období nepřekročili 2,8 % a naopak u odvětví neklesly pod 7,2 %. Oproti tomu změna stavu zásob se negativně projevila v odvětví již v roce 2012, kdy u společnosti nabývala hodnot kladných. Oproti společnosti má odvětví také aktivaci, která se podílí cca 1 %.

6.1.4 Náklady

Tab. 7 Horizontální a vertikální analýza nákladů společnosti a odvětví na výkonech (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v %)	Společnost					Odvětví				
	2011	2012	2013	12/11	13/12	2011	2012	2013	12/11	13/12
Náklady za zboží	2,7	1,6	2,2	-36,4	40,3	7,1	7,1	5,2	4,2	-25,7
Výkonová spotř.	65,5	64,7	61,1	3,2	-1,5	76,3	75,6	74,3	3,6	-0,6
Osobní náklady	22,7	22,8	23,1	4,9	5,6	15,0	14,9	15,0	3,8	1,9
Daň	1,7	1,6	2,3	-2,1	49,5	1,0	1,5	1,5	67,6	-1,0

Když jsme si jako poslední uváděli srovnání s odvětvím, tak budeme obdobně pokračovat i v N. Opět jsme si zvolili jako základnu výkony. V obou případech se nejvíce procentuálně podílí výkonová spotřeba a to dokonce s obdobným meziročním trendem. Oproti tomu se nám velmi liší daň, protože společnost rapidně zvýšila v roce 2013 svůj VH, proto vzrostla i daň. Osobní náklady se ve společnosti pohybují na vyšší procentuální úrovni než v odvětví. Tudíž můžeme říci, že odvětví využívá zaměstnance (skrže osobní náklady) daleko efektivněji (za méně Kč) než společnost. Nebo to může být zapříčiněno třísměnným provozem, který je ve společnosti zavedený a proto má společnost tak vysoké náklady na zaměstnance, protože jim platí přesčasy a více odpracovaných hodin. Naopak náklady na zboží má společnost procentuálně nižší. Ve společnosti je do nákladů na zboží zahrnuto dopravné a jiné náklady prokazatelně spojené s jeho pořízením.

Tab. 8 Horizontální a vertikální analýza nákladů společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

(v %)	Společnost				
	2011	2012	2013	12/11	13/12
Náklady na zboží	2,7	1,7	2,3	-36,4	40,3
Výkonová spotřeba	65,4	66,0	62,9	3,2	-1,5
- spotřeba materiálu a energie	52,6	53,7	51,0	4,5	-2,1
- služby	12,8	12,2	12,0	-2,2	0,9
Osobní náklady	22,6	23,2	23,7	4,9	5,6
Daně a poplatky	0,0	0,1	0,1	6,5	31,6
Odpisy DHM a DNM	3,3	3,3	4,1	2,7	29,2
ZC prodaného DM a mat.	0,2	0,2	0,3	17,3	39,7
Změna stavu rezerv a OP (provozní)	0,0	0,2	0,0	-1636,0	-100,0
Ostatní provozní N	0,7	0,6	0,8	-19,7	47,3
Prodané CP	0,0	0,0	0,0	x	x
Změna stavu rezerv a OP (finanční)	0,0	0,0	0,0	x	x
Nákladové úroky	1,3	1,2	1,2	-4,8	5,3
Ostatní finanční N	2,1	2,0	2,2	-2,1	12,5
Daň z příjmu	1,7	1,7	2,4	-2,1	49,5
NÁKLADY	100	100	100	2,2	3,2

Obdobně jako u výnosů měli nejvyšší podíl výkony tak u nákladů má nejvyšší procentuální podíl výkonová spotřeba a to i přes mírný pokles v roce 2013 o 1,5 %. Zde jde hlavně o náklady vyvolané spotřebou materiálu a energie, které meziročně 13/12 klesly. A při bližším pohledu na spotřebu materiálu a energie můžeme pozorovat, že sem spadá po celé sledované období více jak polovina celkových nákladů. Je to zapříčiněno tím, že se jedná o výrobní společnost a tedy stroje a zařízení mají velkou spotřebu energie a na výrobu výrobků se spotřebuje velké množství materiálu. To vše je umocněno třísměnným provozem.

Druhé největší zastoupení v nákladech mají již zmíněné osobní náklady, které se za sledované období pohybovaly okolo 23 %. A dokonce zde můžeme sledovat rostoucí trend, protože meziročně rostly. A to mezi roky 2011 a 2012 o 4,9 % a poté se meziroční růst ještě zvýšil a tak mezi roky 2012 a 2013 vzrostl o 5,6 %.

Na odpisech DHM se nejvíce podílí stroje, přístroje a zařízení. V roce 2012 byli stroje, přístroje a zařízení v hodnotě 112 797 a oprávky v roce 2012 činily 73 591 a v roce 2013 nedošlo k nákupu, a tudíž hodnota zůstala nezměněna a oprávky se navýšili na 81 466. Druhou největší skupinou jsou zde dopravní prostředky a to v hodnotě 3 096, které jsou z větší části již odepsány. Poslední skupinu zde tvoří inventář v hodnotě 681, který je po celé sledované období již plně odepsán.

6.1.5 Cash flow

Tab. 9 Cash flow společnosti v letech 2009-2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě interních dokumentů společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	2009	2010	2011	2012	2013
Počáteční stav	3 279	8 681	4 548	6 489	4 851
Provozní CF	-4 820	9 218	2 881	22 683	30 464
Investiční CF	-800	-17 669	-9 950	-23 658	-6 912
Finanční CF	11 022	4 318	9 010	-663	-11 911
Zvýšení/snížení	5 402	-4 133	1 941	-1 638	11 641
Konečný stav	8 681	4 548	6 489	4 851	16 492

Jak můžeme vidět, tak cash flow nám ve sledovaných letech velmi kolísá, ale vždy vychází konečný stav kladný. K nejvýraznějšímu snížení došlo v roce 2010, které bylo zapříčiněno především investičním CF, kdy společnost vynaložila 17 744 na stálá aktiva. Naopak největší nárůst byl v posledním roce 2013, kdy také vyšel nejvyšší konečný stav peněžních prostředků. Nejvíce se na tom podílelo snížení bankovních úvěrů ve výši 5 911. A oproti předešlým třem letům také výrazné snížení investičního CF, kde byli vynaloženy nižší výdaje na stálá aktiva jak ve všech předešlých letech.

Zajímavý fakt je, že v roce 2013 je finanční cash flow zhruba na úrovni celoroční změny. Je to zapříčiněno již zmíněným snížením bankovních úvěrů.

Tab. 10 Horizontální a vertikální analýza cash flow společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě interních dokumentů společnosti XY, s.r.o.)

(v %)	2011	2012	2013	11/10	12/11	13/12
Provozní CF	148	-1 385	262	-69	687	34
Investiční CF	-513	1 444	-59	44	-138	71
Finanční CF	464	40	-102	109	-107	-1697
Zvýšení/snížení	100	100	100	147	-184	811

V letech 2011 se na pozitivní změně nejvíce podílí finanční CF, roce 2012 investiční CF a v roce 2013 provozní CF. Naopak největší pokles změny v roce 2011 způsobil investiční CF, v roce 2012 provozní CF a v roce 2013 finanční CF.

Největší nárůst provozní CF zaznamenal mezi roky 2011 a 2012 a to o 687 %. Tento růst byl zapříčiněn změnou stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti, jelikož v roce 2012 bylo vynaloženo méně peněžních prostředků než v předešlém roce. Naopak sestup provozní CF zaznamenal mezi roky 2010 a 2011, kdy klesl o 69 %. Tento pokles byl opět zapříčiněn tím, že v roce 2011 rapidně vzrostla změna stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti.

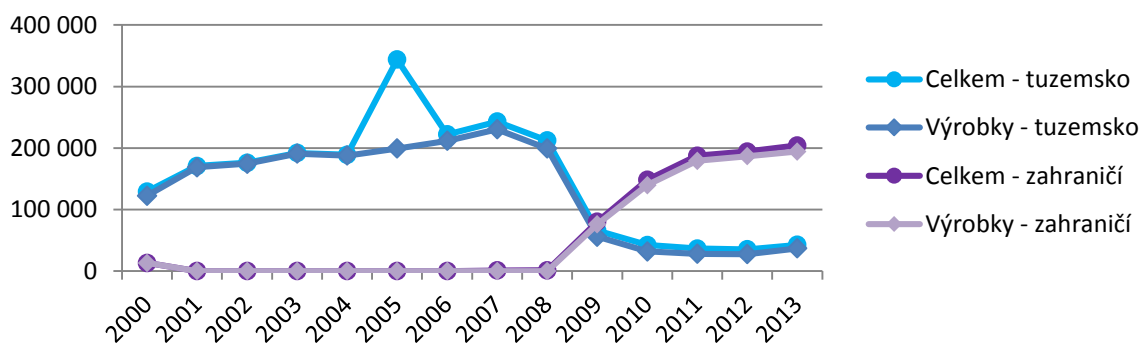
Naproti tomu investiční CF se dočkal poklesu pouze mezi roky 2011 a 2012 a to o 138 %. A to protože v roce 2012 bylo vynaloženo 23 658 na nákup stálých aktiv. Oproti tomu byli obě dvě další sledovaná mezidobí v duchu rostoucího trendu.

Finanční CF se dočkal nárůstu pouze na začátku sledovaného období a to v mezidobí 2010 a 2011. V dalších obdobích došlo již k poklesu. A to nejvýrazněji mezi roky 2012 a 2013 o 1 697 %. Bylo to opět způsobeno snížením stavu dlouhodobých závazků.

Co se týká celkové změny v cash flow tak mezi roky 2011 a 2012 došlo k poklesu. Ale ještě zajímavější je další mezidobí mezi roky 2012 a 2013, kdy došlo k výraznému růstu a to o 811 %.

6.2 Analýza tržeb, výsledku hospodaření a dlouhodobého majetku

6.2.1 Analýza tržeb

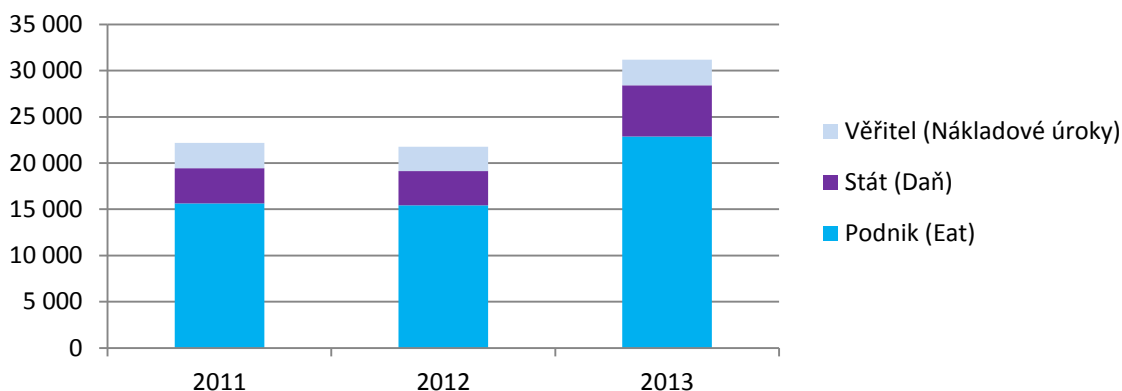
Graf 3 Vývoj tuzemských i zahraničních tržeb za výrobky a celkových tržeb za tuzemsko a zahraničí v letech 2000-2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)

Největší tržby mezi roky 2000-2008 plynuly z tuzemska. Křivka celkových tuzemských tržeb téměř kopíruje tržby za tuzemské výrobky. Výrazná odchylka je v roce 2005, která byla způsobena tržbami za služby v hodnotě 144 559. Což je velmi zajímavé, jelikož již nikdy jindy mezi roky 2000-2013 se tržby za služby nevyšplhaly nad 11 000. Od roku 2007 začali přispívat i tržby za zboží, ale pouze malou částkou (maximum 2 816).

Rok 2009 se stal zlomovým, kdy v důsledku krize se společnost rozhodla vyměnit tuzemský trh za ten zahraniční. A v tuzemsku neprodávala své služby, ale místo toho prodávala zboží. Což znamenalo pro služby velký propad (z téměř 11 000 na 600) a naopak pro prodej zboží zaznamenal doslova boom (z cca 2 000 na více než pětinašobek 11 000). Ovšem po tomto výkyvu se společnost opět vrátila k původnímu rozložení.

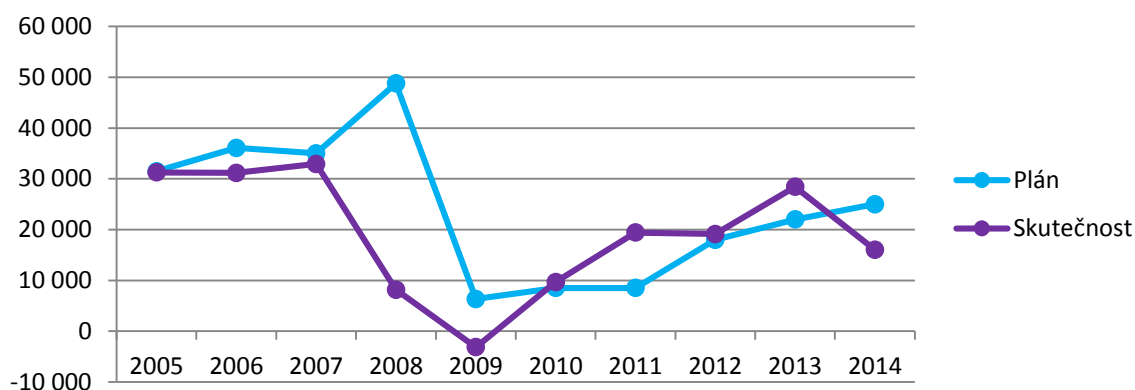
Oproti tomu zahraničí je velmi zajímavé tím, že před rokem 2000 s ním společnost již obchodovala, ale v roce 2000 utržila pouze tržby za výrobky. Poté následoval do roku 2008 útlum. Přičemž obrovský nárůst přišel v roce 2009, kdy společnost využila celosvětové krize a expandovala své výrobky. V následujících letech v tomto trendu pokračovala a zatím se na tuzemský trh zpět v takové míře jako před rokem 2009, který byl zlomový, nevrátila. Ale rok 2009 nebyl první spoluprací se zahraničím po útlumu, protože mírný náznak spolupráce se zahraničím lze sledovat i v letech 2007 a 2008, kdy ale společnost poskytovala pouze služby.

6.2.2 Analýza VH

Graf 4 Rozdělení výsledku hospodaření mezi podnik, stát a věřitele (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

U VH došlo v roce 2012 k nepatrnému snížení, ale naopak v roce 2013 došlo k výraznému zvýšení vlivem růstu tržeb za vlastní výrobky a služby a menší spotřeby materiálu a energie. Což se velmi pozitivně odrazilo na přidané hodnotě a následně i na VH. Největší podíl z VH zůstává podniku a to více než 70 % v podobě EAT po všechny sledované období. Druhý největší podíl získává stát a to formou daně, což dělá cca 17 % z celkového výsledku hospodaření. A zbývající část získávají věřitelé v podobě nákladových úroků.

Graf 5 Vývoj výsledku hospodaření 2005-2013 a predikce roku 2014 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

V roce 2005 společnost dosáhla téměř plánovaného zisku. Oproti tomu v roce 2006 plán splněn nebyl a to z několika důvodů. Jedním z nich bylo, že se prodalo méně výrobků, než byl plán. Dalším byli velké kurzové ztráty ve výši 2 333 235 Kč. A v neposlední řadě to bylo zapříčiněno odepsáním nepotřebného majetku (frézy) ve výši 450 000 Kč. V roce 2007 opět nebyl plán splněn a opět se o to zapříčinili kurzové ztráty ve výši 2 200 235 Kč.

V průběhu roku 2008 došlo k rozsáhlým investicím. Jednalo se o technické zhodnocení ostřicích center a nákup nových. Další investice se týkaly pájecího centra, strojní rovnáčky a čteček čárových kódů, dvou leštiček, navíjecího a odvíjecího zařízení. A také přikoupení dalších 10 % obchodního podílu (tedy celkem současný 50% podíl).

V roce 2009 proběhla celosvětová recese a tak se společnost dostala v 1. čtvrtletí do ztráty. Ve 2. čtvrtletí se nepatrně začali navyšovat tržby a začali se projevovat úsporná opatření ve výrobě – snížení nákladů a zavedení limitů nákupů. Kromě prvního čtvrtletí se společnosti dařilo vytvářet zisk, ale byli donuceni snížit prodejní cenu.

V průběhu roku 2010 došlo ke zvýšení zakázkové náplně, díky tomu byl opět zaveden třísměnný provoz, a tím se i zvýšil zisk. Proto společnost předčila plánovaný zisk.

Pro rok 2011 bylo plánováno, že zvýšení zakázkové náplně vydrží, ale to opět předčilo očekávání a proto skutečný zisk předčil zisk plánovaný.

V roce 2012 se podařilo dosáhnout plánovaného zisku. A v roce 2013 byl plánovaný VH opět překročen jako v roce 2011. Pro rok 2014 je predikce nižší než plán. Ovšem podle rostoucího trendu tržeb si troufám tvrdit, že společnost v roce 2014 dosáhne vyššího zisku než je predikovaný pomocí funkce forecast.

6.2.3 Analýza dlouhodobého majetku

Tab. 11 Přírůstky a úbytky DM v roce 2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výroční zprávy společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	Přírůstky	Úbytky	
	Nákup	Odpisy	Prodej
DNM	437	59	0
Budovy, haly, stavby	4 697	702	0
Stroje, přístroje a zařízení	613	8 341	504
Dopravní prostředky	368	366	416
Ostatní dlouhodobý majetek	196	0	0

Jak můžeme z tabulky číslo 11 vyčíst, tak největší přírůstky jsou v oblasti budov, hal a staveb. Je to z toho důvodu, že v roce 2013 došlo k velkému přesunu celé expedice na nové místo. Tato budova musela být odkoupena a následně celá rekonstruována, aby mohlo k přesunu dojít. Mimo tuto novou budovu pro expedici vlastní společnost také velkou výrobní budovu. Zde dochází k sériové výrobě všech výrobků společnosti. A nachází se zde všechny články výroby (pájení, ostření, rovnání, konzervace, laserové značení, aj.). Mimo tyto dvě budovy vlastní společnost také administrativní budovu, která se nachází ve stejném areálu a je umístěna přesně mezi nimi. Také administrativní budova prošla v průběhu roku 2013, ale také v průběhu roku 2014 rekonstrukcí. Jednalo se spíše však o menší zásahy jako rekonstrukce společenských částí (kuchyňka), kde bylo dáno především nové vybavení pořízené přímo na míru. A dále v radikální přeměně toalet. Všechny budovy společnosti jsou součástí jednoho většího areálu, kde sídlí i další společnosti.

Druhou největší skupinou, která byla v průběhu roku 2013 pořízena, jsou stroje, přístroje a zařízení. Z rozvahy společnosti lze vyčíst, že majetek je silně odepsaný, což je právě potvrzeno výší oprávek. Jak můžeme vidět, tak společnost v rámci této skupiny majetku v průběhu roku více nakoupila, nežli prodala. Mimo tento evidovaný majetek má společnost také majetek pořízený formou finančního pronájmu. Z něj jsou pořízeny stroje, přístroje a zařízení. Celkový součet splátek činí 51 301, přičemž v roce 2013 má společnost již uhrazeno 37 036. Nesplacený zbytek se skládá ze dvou částí. Tou první je splatnost do jednoho roku, přičemž se jedná o částku 6 842. A tou druhou je splatnost po jednom roce, kde částka činí 7 423. V předešlých třech letech (2010 - 2012) činil souhrn majetku pořízený formou finančního leasingu 50 664. Tedy oproti předešlým roků ve sledovaném období došlo k navýšení v roce 2013. Zajímavým faktem je, že celý dlouhodobý majetek společnosti se v roce 2013 pohybuje na netto hodnotě 60 296. Přičemž tato částka zahrnuje i podíl v další společnosti. Tedy téměř na srovnatelné hodnotě finančního leasingu, zde ale

vyvstává problém, že nelze zjistit opotřebení majetku formou finančního leasingu, tedy nelze přesně zjistit přesný poměr mezi majetkem, který má společnost fakticky v držení a mezi majetkem na finanční leasing.

Další větší skupinu zde tvoří dlouhodobý nehmotný majetek, který společnost v roce 2013 pořídila v hodnotě 437. Přičemž se jednalo o software.

6.3 Rozdílové ukazatele

Tab. 12 Vývoj ČPK u společnosti i odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v tis. Kč)	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
ČPK	20 173	22 619	35 003	16 746 643	18 672 540	19 020 124

ČPK pro rok 2011 činil 20 173 tis. Kč. Což pro společnost znamenalo přes 20 milionů volných peněžních prostředků. V dalším roce se ČPK ještě zvyšoval a to na 22 619 tis. Kč. Tudíž změna ČPK byla ve výši 2 446 tis. Kč. Jednalo se o pozitivní změnu ze strany aktiv a to vyvolanou růstem krátkodobých aktiv, ale došlo i ke snížení krátkodobých závazků na straně pasiv. A v roce 2013 dosáhl ČPK hodnoty 35 003 tis. Kč, což byl ve sledovaném období obrovský nárůst o 12 385 tis. Kč. Vzhledem k velkému objemu peněžních prostředků je to pro podnik velmi výhodné, pokud by přišla jakákoliv nečekaná událost. V roce 2013 byla změna vyvolána rapidním nárůstem oběžných aktiv, přičemž proti této pozitivní změně bylo zvýšení krátkodobých cizích zdrojů.

U odvětví můžeme sledovat postupný nárůst po celé sledované období. A to z původních 16 746 643 za rok 2011 až na 19 020 124 pro rok 2013. Tedy obdobný trend jako má společnost a to po celé sledované období.

Tab. 13 Vývoj ČPP u společnosti i odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v tis. Kč)	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
ČPP	-77 117	-70 161	-60 444	-17 341 408	-19 795 558	-19 378 138

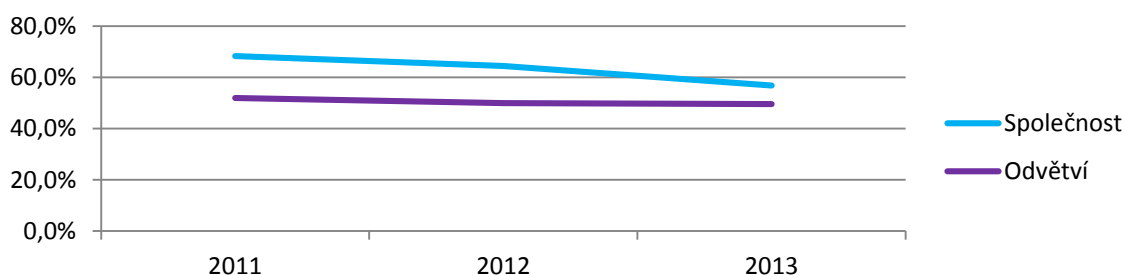
Jelikož složky ČPK nejsou dostatečně likvidní, tak jsme si spočítali i čisté pohotové prostředky. Tedy sice společnost má volné prostředky v rámci ČPK, ale když jsme místo oběžného majetku dosadili pouze pohotové peněžní prostředky, tak jsme došli ke zjištění, že společnost ani odvětví nejsou schopny okamžitě uhradit všechny okamžitě splatné závazky. Tedy pokud by chtěli dostát závazku, tak by museli rozprodat i část OM.

6.4 Poměrové ukazatele

6.4.1 Zadluženost

Tab. 14 Ukazatele zadluženosti majetkové a finanční struktury společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Celková zadluženost	68,4%	64,5%	56,8%	52,0%	50,0%	49,6%
Míra zadluženosti	3,21	2,69	2,0	1,16	1,04	1,01
Dlouhodobé CZ/CZ	19,9%	28,4%	21,6%	34,6%	32,2%	31,8%
Dlouhodobé CZ/Dlouhodobý kapitál	30,1%	34,0%	22,1%	28,6%	25,0%	24,3%
Vlastní kapitál / Dlouhodobý majetek	1,02	0,91	1,24	1,01	1,10	1,13
Dlouhodobé zdroje / Dlouhodobý majetek	1,46	1,38	1,59	1,41	1,47	1,49
Úrokového krytí (počítáno z EBIT)	8,03	8,28	11,25	5,79	12,85	9,26
VK / aktiva	0,32	0,36	0,43	0,45	0,48	0,49
Doba splácení dluhů	36	5	3	-	-	-

Graf 6 Vývoj celkové zadluženosti společnosti a odvětví v letech 2011-2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

Jak můžeme vidět na grafu 6, tak celková zadluženost nám ve sledovaném období stále klesá, což značí snižování rizika pro věřitele. V letech 2011 a 2012 se společnost pohybovala nad doporučovanou hranicí (0,3-0,6), ale v roce 2013 se již pohybovala v doporučovaných hodnotách. Obdobný klesající trend má také odvětví, které se ale ve sledovaném období drží v doporučovaných hodnotách. Tudíž by se dalo říci, že zde nejde o žádné výrazné vybočení z doporučovaných hodnot, ale je nutné, aby si společnost zadluženost hlídala, protože více jak trojnásobně využívá krátkodobých CZ nežli těch dlouhodobých, což může být značně rizikové.

U míry zadluženosti se v doporučených hodnotách společnost nepohybuje (0,8-1,2), ale odvětví ano, tudíž lze soudit, že v odvětví není obvyklé mít tolik cizích zdrojů v poměru k těm vlastním. A dále je ukazatel navýšen o hodnotu finančního leasingu, který společnost ve velké míře využívá. Ale podle vývoje v čase se dá soudit, že se pro banky stává společnost čím dál méně rizikovou. Je to zapříčiněno rostoucím VK a ponecháváním zisku ve společnosti. A rostoucí VK také zapříčinil pozitivní trend ve vývoji vlastního kapitálu na aktiva. U kterého v roce 2013 dosahuje společnost téměř hodnot odvětví.

Podíl dl. CZ k celkovým CZ má společnost menší než odvětví. Je to zapříčiněno, tím že společnost má oproti odvětví více krátkodobých CZ. Oproti tomu poměr dl. CZ k dlouhodobému kapitálu se v roce 2013 u společnosti dá srovnat s rokem 2013 v odvětví. Výkyv u společnosti v roce 2012 byl zapříčiněn velkým nárůstem dl. bankovních úvěrů. U poměru vlastního kapitálu a dlouhodobého majetku má společnost obdobné hodnoty jako odvětví. Obdobná situace platí také pro poměr dlouhodobých zdrojů a dlouhodobého majetku.

Společnost skrze úrokové krytí dosahuje velmi pozitivních hodnot a překračuje doporučené hodnoty a dokonce má stoupající tendenci. Tedy společnost pokryje úroky a tvoří i zisk. Odvětví kromě roku 2012 dosahuje méně pozitivních hodnot, ale i tyto hodnoty jsou vysoko nad minimální hranicí. Výkyv v odvětví byl způsoben nárůstem EBITU a zároveň poklesem nákladových úroků.

Tab. 15 Multiplikátor vlastního kapitálu společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Multiplikátor	2,77	2,47	2,11	1,84	1,91	1,81

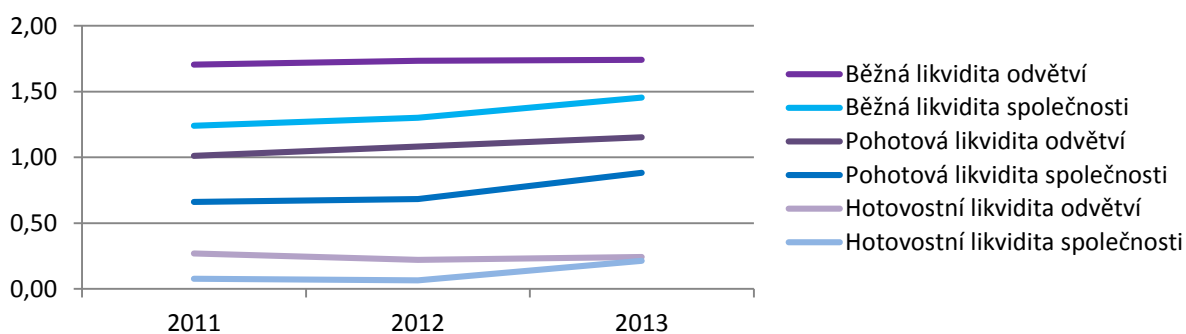
Jak můžeme z tabulky vyčíst, tak je vložený kapitál vlastníka v roce 2013 více jak dvojnásobně zvětšen použitím CZ. Což je pro vlastníka společnosti rozhodně pozitivní. U odvětví se hodnota pohybuje na menších hodnotách po celé sledované období. Multiplikátor se u společnosti i odvětví pohybuje nad požadovanou hranicí 1. Tudíž pokud společnost bude chtít zvyšovat podíl CZ ve finanční struktuře, tak to bude mít pozitivní vliv na rentabilitu VK. Tedy pokud by nepokračovala v současném trendu navyšování vlastního kapitálu, ale naopak se rozhodla pro navýšení CZ, tak to bude mít i pozitivní účinky na rentabilitu VK, ale na druhé straně musí dbát zvýšené opatrnosti ve vztahu k solventnosti.

Doba splácení dluhů je počítána pouze pro společnost, jelikož mi není známa výše provozního CF u odvětví. Jak můžeme vidět, tak má společnost klesající trend, což je velmi pozitivní. Zatímco v roce 2011 byla schopná hradit své dluhy z provozní činnosti po 36 letech, tak již o rok později v roce 2012 již po 5 letech. Tento klesající trend pokračoval i v roce 2013, kdy je společnost schopna hradit již po 3 letech.

6.4.2 Likvidita

Tab. 16 Ukazatele likvidity společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Běžná likvidita	1,24	1,30	1,45	1,71	1,73	1,74
Pohotová likvidita	0,66	0,68	0,88	1,01	1,08	1,15
Hotovostní likvidita	0,08	0,06	0,21	0,27	0,22	0,24
ČPK/OA	19,44 %	23,17 %	31,27 %	41,40 %	42,35 %	42,62 %

Graf 7 Vývoj likvidity společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

Jak vidíme v grafu 7, tak likvidita odvětví jak běžná tak hotovostní má stagnující charakter. A pohotová odvětví se vychyluje jen minimálně. Naopak u všech likvidit společnosti dochází k rostoucímu trendu. Avšak společnost hodnot odvětví dosahuje pouze v roce 2013 u hotovostní likvidity. Jinak i přes rostoucí trend je stále pod odvětvovým průměrem.

Oběžná aktiva odvětví pokrývají krátkodobé závazky cca 1,7 krát. Společnost takto vysokých hodnot nedosahuje. Odvětví se pohybuje nad spodní doporučenou hranicí, ale společnost v doporučeném rozmezí není, ale pokud bude pokračovat ve svém trendu zvyšování, tak by ji měla brzy pokořit. Takže zatím společnost využívá část krátkodobých cizích zdrojů k financování dlouhodobého majetku, což může být pro společnost velmi rizikové. Současnost je nakloněna spíše vlastníkům, protože nejsou ve společnosti „mrtvé peníze“.

1 Kč kr. závazků je kryta v odvětví taktéž 1 Kč oběžných aktiv s vyloučením zásob. Vidíme, že ukazatel se výrazně snížil oproti běžné likviditě, jelikož jde o výrobní společnost a tudíž má velké množství OM v zásobách. Společnost má sice rostoucí trend, ale stále nedosahuje minimální doporučené hranice, oproti tomu odvětví se sice v doporučeném rozmezí pohybuje, ale jen těsně nad spodní hranicí. Takové nízké hodnoty u společnosti mohou v budoucnu společnost ohrozit tím, že může být nucena prodat své zásoby.

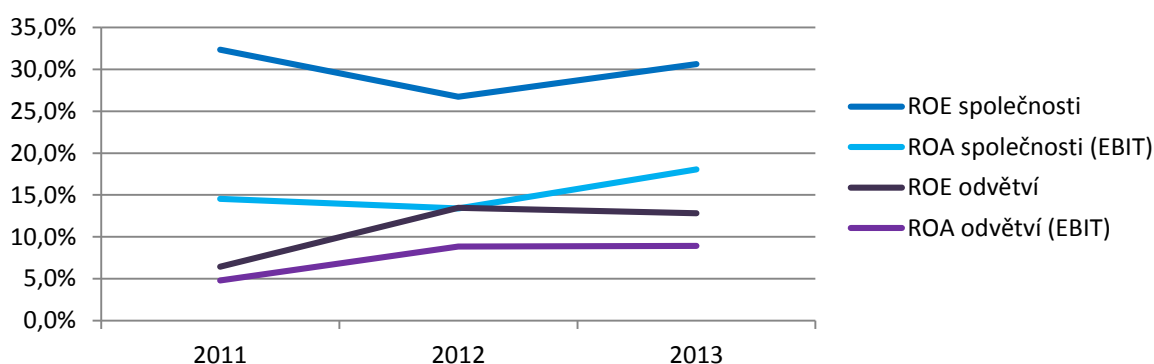
Společnost i odvětví se v rámci hotovostní likvidity v roce 2013 pohybují nad kritickou hranicí 0,2. Ovšem společnost v letech 2011 a 2012 této hodnoty ani zdaleka nedosahovala a vše se změnilo až v roce 2013, kdy společnost výrazně navýšila stav bankovního účtu. Podnik tedy využívá peněžní prostředky velmi efektivně.

Odvětví dosahuje optimálního poměru ČPK na OA. Společnost dosáhla doporučovaných hodnot až v roce 2013. Zatímco v odvětví je trend stagnace, tak ve společnosti se jedná o rostoucí trend.

6.4.3 Rentabilita

Tab. 17 Ukazatele rentability společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v %)	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Rentabilita tržeb = ROS	7,2	6,8	9,5	2,7	6,1	5,8
Rentabilita úplatného kapitálu = ROCE	20,7	17,9	23,5	7,9	14,3	14,3
Rentabilita vlastního kapitálu = ROE	32,4	26,7	30,6	6,4	13,5	12,8
Rentabilita celkového kapitálu = ROA	14,5	13,4	18,1	4,8	8,8	8,9

Graf 8 Vývoj rentability společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

Společnost má ve sledovaném období lepší množství zisku na 1 Kč tržeb oproti odvětví. V porovnání se společnostmi jsou průměrné N odvětví příliš vysoké a cena výrobků nízká.

Tudíž společnost si vede lépe než odvětví. V roce 2012 zaznamenala společnost propad a to z důvodu, že VH společnosti se oproti roku 2011 nikterak výrazně nezměnil, ale tržby nadále rostly. Naopak pro odvětví byl rok 2012 velmi pozitivní, jelikož se navýšil VH.

Rentabilita úplatného kapitálu společnosti má obdobný průběh jako rentabilita tržeb společnosti. A opět společnost má daleko větší ziskovost nežli odvětví. U společnosti došlo v roce 2013 k výraznému navýšení, ale v odvětví došlo ke stagnaci, jelikož se ani EBIT ani vlastní kapitál společně s dl. dluhy nedočkali žádné výrazné změny.

Průběh rentability VK má u společnosti i odvětví obdobný průběh ale s tím rozdílem, že společnost opět dosahuje nesrovnatelných hodnot s odvětvím. Což lze také názorně vidět na grafu 8. Dle hodnot můžeme soudit, že pro akcionáře a vlastníky společnosti je velmi výhodné držet peníze v podniku, protože je to velmi efektivní.

Vývoj nezdaněné rentability lze také názorně vidět v grafu 8, kde je stejný průběh jako u rentability VK, popsany výše. Ale s tou změnou, že rozdíl zde již není tak markantní jako u rentability VK.

6.4.4 Aktivita

Tab. 18 Ukazatele aktivity společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Obrat celkových aktiv z tržeb	1,4	1,4	1,4	1,1	1,1	1,1
Obrat celkových aktiv z výnosů	1,5	1,5	1,5	-	-	-
Obratovost DLM	4,6	3,5	4,0	2,4	2,4	2,5
Obratovost zásob	4,5	4,9	5,5	4,8	5,1	5,8
Doba obratu zásob	80,1	74,1	65,7	74,8	70,4	62,1
Obratovost pohledávek	4,5	4,9	4,7	4,5	3,9	3,8
Doba obratu pohledávek	80,5	73,9	76,5	80,3	92,8	95,6
Obratovost závazků	6,5	7,9	7,5	4,6	4,3	4,4
Doba obratu závazků	55,0	45,6	47,9	78,3	83,5	81,8

Společnost i odvětví splňují minimální doporučenou hranici pro obrat celkových aktiv z tržeb. Přičemž odvětví se pohybuje stabilně těsně nad touto doporučovanou hranicí a společnost je na tom podstatně lépe, protože se stabilně pohybuje za sledované období na hodnotě 1,4. Tudíž společnost daleko efektivněji využívá svých aktiv nežli příslušné odvětví. Pro srovnání zde máme i obrat celkových aktiv z výnosů, ale bohužel se mi nepodařilo nalézt potřebné hodnoty pro výpočet odvětví. Nejen proto ale také protože jsou údaje

při použití tržeb přesnější (nezkreslené), tak bude i po zbytek aktivity vše počítáno z tržeb a ne z výnosů. Jak můžeme vidět, tak u společnosti se vlivem výpočtu z výnosů zvýšila obratovost aktiv o 0,1 a tedy na stabilní hodnotu 1,5. Tento nárůst byl způsoben především ostatními výnosy a to jak ostatními provozními, tak ostatními finančními výnosy.

Dále se zaměříme na obratovost dlouhodobého majetku. Společnost využívá formu financování finančním leasingem, což může zkreslit tento ukazatel. U odvětví jsem bohužel bližší informace o tomto druhu financování nenalezla. Proto jsem měla za to, že je to v odvětví běžné a tedy jsem ukazatel neupravovala. Společnost opět daleko efektivněji využívá svůj dlouhodobý majetek a to v roce 2011 téměř s dvojnásobným koeficientem. Ale může být u společnosti nadhodnocen vlivem velké odepsanosti, protože má majetek více jak z poloviny odepsaný. Proto by společnost neměla „usnout na vavřínech“ a měla by uvažovat o pořizování nového dlouhodobého majetku. Ale jak můžeme vyčíst z tabulky 19, tak společnost nezahálí a investuje nemalé finanční prostředky. Za období od roku 2010 do roku 2013 můžeme vidět kolísavý trend. Kdy v roce 2010 společnost investovala 17 885, ale v roce 2011 se opět zmírnila a investovala „jen“ 10 219. V roce 2012 došlo opět k nárůstu, přičemž v tomto roce společnost vynaložila nejvíce finančních prostředků za sledované období. Proto v roce 2013 došlo opět k útlumu a tentokrát došlo k nejnižší investici za celé sledované období.

Tab. 19 Nové investice společnosti od roku 2010 do roku 2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	2010	2011	2012	2013
Nové investice	17 885	10 219	21 552	6 977

Pakliže bychom přeci jenom finanční leasing zohlednili tak se v roce 2011 dostaneme na hodnotu 2,23 a ta již je srovnatelná s hodnotou odvětví. Ale jak můžeme vidět ve srovnání s hodnotou odvětví (2,39), tak dochází k obrácené situaci a to efektivnějšímu využívání ze strany odvětví. V roce 2012 se situace stala ještě zajímavější, jelikož se společnost propadla až na hodnotu 1,98 a oproti tomu v odvětví se koeficient navýšil oproti předešlému roku 2011. V následujícím roce 2013 dosahuje společnost hodnoty 2,16, přičemž došlo k nárůstu oproti roku 2012, ale stále společnost nedosahuje hodnot odvětví.

Teď přesuneme svou pozornost k zásobám. Nejprve obratovost zásob, ze zásob se nám opět stanou zásoby v průměru u společnosti cca 5krát ročně a u odvětví o nepatrnou část vícekrát (5,2krát). Jak u společnosti, tak u odvětví je trendem zvyšování efektivnosti využívání zásob, jelikož za sledované období se nám o celou jednu obrátku zásob navýšilo jak

u společnosti, tak u odvětví. U společnosti ze 4,5 v roce 2011 na 5,5 v roce 2013. A u odvětví v roce 2011 ze 4,8 na 5,8 v roce 2013. Můžeme pozorovat, že společnost se pohybuje jakoby s ročním zpožděním za odvětvím, protože v roce 2012 společnost dosáhla hodnot odvětví za rok 2011 a v roce 2013 společnost opět dosáhla na hodnoty odvětví o rok později a to v roce 2012. Tedy společnost je za sledované období vždy rok pozadu. Jelikož je ale ve sledovaném období u společnosti hodnota vždy nižší, tak je třeba dbát opatrnosti, protože společnost může mít zastaralé a nelikvidní zásoby. A tato část zásob tlačí ukazatel dolů, protože zde nedochází k přeměně na peníze a opět na zásoby. Obdobný scénář můžeme vidět také u doby obratu zásob. Kdy společnost má logicky delší dobu obratu než odvětví. A to v roce 2011 o více jak 5 dnů, v roce 2012 už pouze o necelé 4 dny a v roce 2013 rozdíl činí jen zhruba 3,5 dne. Tedy jak můžeme pozorovat, tak společnost se snaží stáhnout náskok odvětví a zatím úspěšně ukrajuje.

Teď přejdeme k dalšímu druhu oběžného majetku a to k pohledávkám. Obratovost pohledávek byla v roce 2011 shodná jak u společnosti, tak u odvětví. V roce 2012 však došlo k výraznému zvratu a hodnota u odvětví se rapidně propadla a naopak u společnosti vzrostla efektivnost využívání pohledávek. U společnosti hodnota vzrostla, protože se nám snížila hodnota objednávek a vzrostly tržby, což mělo pozitivní dopad na tento ukazatel. Oproti tomu u odvětví se nám zvýšili nejen tržby ale také ve větší míře pohledávky, což vedlo ke snížení tohoto ukazatele. V roce 2013 u společnosti došlo opět k nárůstu tržeb ale také i k nárůstu pohledávek, proto došlo k mírnému snížení oproti roku 2012. Obdobná situace nastala také u odvětví. Teď věnujte svou pozornost době obratu pohledávek. V roce 2011 byla obdobná jak u společnosti, tak u odvětví. V roce 2012 se ovšem situace výrazně změnila a to ve prospěch společnosti. Protože zatímco u společnosti byla průměrná doba splacení pohledávky 73,9 dnů, tak u odvětví to byla nesrovnatelných 92,8. Bylo to z důvodu již zmíněného výše – u společnosti pokles pohledávek a zvýšení tržeb. V roce 2013 došlo k navýšení jak u odvětví, tak u společnosti, ale stále má kratší dobu splatnosti společnost a to o téměř 20 dnů. U pohledávek je potřeba zmínit, že společnost ve sledovaném období neměla pohledávky k podnikům ve skupině.

Jako poslední v této části si rozebereme závazky. I zde můžeme vidět, že společnost je daleko efektivnější než odvětví a to po celou sledovanou dobu. V roce 2012 došlo nejen k poklesu pohledávek, ale také k poklesu závazků u společnosti, proto došlo v tomto roce k navýšení ukazatele. U odvětví tomu bylo také jako u pohledávek, jelikož i zde došlo ke zvýšení závazků, což vedlo ke snížení obratovosti závazků. V roce 2013 ovšem došlo

k opětovnému navýšení závazků u společnosti, což mělo negativní dopad na ukazatel obratovosti. U odvětví nedošlo k žádné radikální změně, proto ukazatel nebyl příliš rozdílný. Jak můžeme vidět dle doby obratu závazků, tak společnost hradila za sledované období své závazky v průměru po 50 dnech a odvětví v průměru až po 81 dnech. Tedy pro věřitele je výhodnější obchodovat se společností nežli s odvětvím, jelikož jejich pohledávka bude dříve splacena. V roce 2011 byla doba obratu společnosti za sledované období na nejvyšší úrovni a to na 55 dnech. Oproti tomu u odvětví byl rok 2011 nejpozitivnější, protože měla dobu obratu nejkratší za sledované období a to 78,3 dne. Naprostým protikladem byl rok 2012, kdy společnost dosáhla nejnižší doby obratu a to 45,6 dne. A oproti tomu odvětví své nejvyšší hodnoty a to 83,5 dne. I u závazků je potřeba zmínit, že společnost ve sledovaném období neměla žádné závazky k podnikům ve skupině.

Tab. 20 Doby obratu společnosti i odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(ve dnech)	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Doba obratu závazků	55,0	45,6	47,9	78,3	83,5	81,8
Doba obratu pohledávek	80,5	73,9	76,5	80,3	92,8	95,6
Doba obratu zásob	80,1	74,1	65,7	74,8	70,4	62,1
Σ pohledávek a zásob	160,54	148,00	142,29	155,1	163,2	157,7

Je ale důležité vidět také souvislosti. Proto si teď blíže rozebereme doby obratu závazků a dobu obratu pohledávek. Doba obratu pohledávek by měla být obecně kratší než doba obratu závazků. Jak můžeme z tabulky číslo 20 vyčíst, tak toto obecné pravidlo není dodrženo ani ve společnosti ani v odvětví. Jelikož za celé sledované období dochází vždy k tomu, že doba obratu pohledávek je delší nežli doba obratu závazků. Lze tedy říci, že společnost je v postavení věřitelském stejně jako odvětví. Věřitel z toho důvodu, že své závazky platí dříve, nežli jsou mu placeny jeho vlastní pohledávky.

Dále je důležité také porovnat součet doby obratu pohledávek a zásob s dobou obratu závazků. Protože jestliže je součet menší než doba obratu závazků, tak by to bylo pro společnost výhodné, protože by dodavatelský úvěr přímo financoval zásoby a také pohledávky. Bohužel jak můžeme z tabulky vyčíst, tak opět ani v jednom roce ve sledovaném období k této situaci nedošlo. A z rapidního rozdílu mezi těmito dvěma hodnotami můžeme soudit, že ani v brzké době se tento trend nezmění.

Tab. 21 Přehled struktury pohledávek a závazků společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	Pohledávky po lhůtě splatnosti			Závazky po lhůtě splatnosti		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
do 60 dnů	16 131	13 735	9 782	1 969	3 048	3 270
do 120 dnů	984	828	756	0	0	44
do 180 dnů	126	358	95	0	0	0
nad 180 dnů	3 237	2 793	2 386	0	0	0

Můžeme vidět, že společnost dříve hradí své závazky, než jsou jí splaceny její pohledávky, ale také je zde velký rozdíl v objemu těch vázaných peněžních prostředků. Protože na jedné straně společnost neviduje žádné závazky po lhůtě splatnosti nad 120 dnů. A nejvíce svých závazků po lhůtě má do 60 dnů a to v roce 2013 v hodnotě 3 270. A do 120 dnů v letech 2011 a 2012 nevidovala žádné závazky a v roce 2013 v hodnotě pouze 44.

Tak na straně druhé eviduje velké množství pohledávek po lhůtě splatnosti. Největší část je zaznamenána za období do 60 dnů ode dne splatnosti. Přičemž vidíme klesající trend společnosti, protože v roce 2011 to bylo 16 131 a v roce 2013 už „jen“ 9 782. Druhý největší podíl je v pohledávkách nad 180 dnů. Což činí půl roku. Část je způsobena nedobytnými pohledávkami. V menší míře se zde také podílí pohledávky v rozmezí 60 až 180 dny.

6.4.5 Další poměrové ukazatele

Tab. 22 Další poměrové ukazatele společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

	Společnost			Odvětví		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Přidaná hodnota/počet zaměstnanců	586	608	674	154	160	170
Přidaná hodnota/výkony	35%	35%	39%	25%	26%	28%
Osobní náklady/přidaná hodnota	66%	64%	59%	59%	57%	54%
Nákladové úroky/přidaná hodnota	4%	3%	3%	3%	2%	3%
VH před zdaněním/přidaná hodnota	26%	24%	31%	14%	29%	26%
Odpisy/přidaná hodnota	9%	9%	10%	x	x	x
Tržby/počet zaměstnanců	1691	1697	1750	590	610	619
Osobní náklady/počet zaměstnanců	384	391	398	92	92	92
Výkonová spotřeba/výkony	66%	65%	61%	76%	76%	74%
Osobní náklady/výkony	23%	23%	23%	15%	15%	15%
Odpisy/výkony	3%	3%	4%	x	x	x
Nákladové úroky/výkony	1,3%	1,2%	1,2%	0,7%	0,6%	0,9%

První skupinou dalších poměrových ukazatelů jsou ukazatele za použití přidané hodnoty. Ukazatel přidané hodnoty na počtu zaměstnanců je několikanásobně vyšší u společnosti

než v odvětví. Tedy společnost je schopna s menším počtem zaměstnanců dosáhnout stejné přidané hodnoty jako odvětví, nebo se stejným počtem zaměstnanců dosáhnout vyšší přidané hodnoty. Dochází zde také ke každoročnímu nárůstu a to jak u společnosti, tak u odvětví. Společnost má také větší procentuální podíl přidané hodnoty na výkonech, přičemž dochází k jeho postupnému snižování. V odvětví je tento trend za sledované období obdobný. Dále můžeme vidět, že osobní náklady se u společnosti výrazně podílí na přidané hodnotě. U odvětví je zde menší procentuální zastoupení. Nákladové úroky jsou u společnosti i u odvětví téměř srovnatelné a dokonce v roce 2012 došlo k jednoprocennímu snížení oproti roku 2011, a to jak u odvětví, tak u společnosti a v roce 2013 se nám hodnoty vyrovnaly. VH před zdaněním u společnosti činil v roce 2011 téměř více jak dvojnásobné zastoupení – společnost 26 % a odvětví téměř polovinu 14 %. V roce 2012 však došlo k výraznému zvýšení u odvětví, které bylo zapříčiněno velkým nárůstem VH před zdaněním. Odpisy se u společnosti podílely na přidané hodnotě v letech 2011 a 2012 shodně 9 % a v roce 2013 došlo k nárůstu na 10 %. U odvětví se mi nepodařilo údaje dohledat.

Další skupinou poměrových ukazatelů jsou takové ukazatele, které využívají pro porovnání počet zaměstnanců. První z nich jsme si již představili a to ukazatel přidané hodnoty na počtu zaměstnanců, který je popsán výše. Dalším jsou tržby na počtu zaměstnanců, kde můžeme opět vidět velkou efektivnost u společnosti, protože každý zaměstnanec se na tržbách za sledované období podílí cca 1 700, naopak u odvětví pouze okolo 600. Což je nesrovnatelně nižší než u společnosti. Nejspíše to souvisí s dalším ukazatelem a to na poměru osobních nákladů na počtu zaměstnanců. Kde u společnosti můžeme vidět, že jsou zde náklady na jednoho zaměstnance téměř 400 a u odvětví se hodnoty pohybují za celé sledované období na částce 92. Může to být zapříčiněno třisměnným provozem, při kterém vznikají vyšší tržby, ale zároveň vzrůstají také náklady na zaměstnance (příplatky za noční, přesčasy, svátky, větší úrazovost, aj.). U podílu osobních nákladů na počet zaměstnanců je důležité, že jsme dodrželi zásadu, že se nám zároveň i navyšuje přidaná hodnota na zaměstnance. Tedy nejen, že zaměstnanci stojí společnost vyšší náklady, ale také ji naopak přinášejí i vyšší přidanou hodnotu.

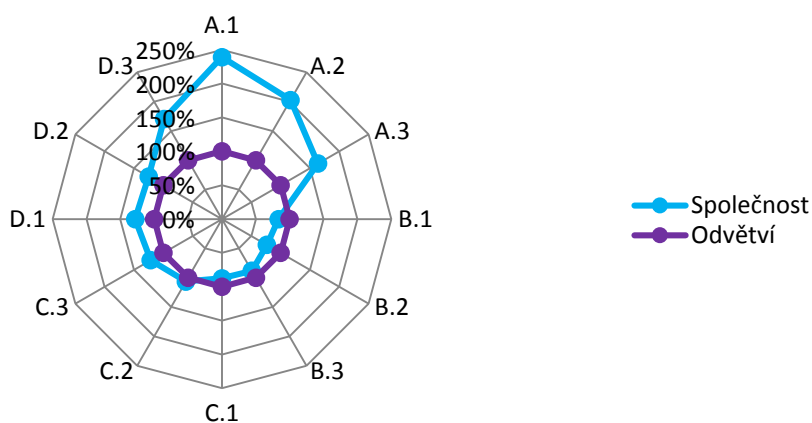
Poslední skupinou poměrových ukazatelů jsou ukazatele podílu na výkonech. Podíl výkonné spotřeby je ve společnosti za sledované období stále snižován a to v roce 2011 z 66 % na 61 % v roce 2013. U odvětví k tak velkému snižování nedochází, protože v roce 2011 byla hodnota 76 %, v roce 2012 byla její stagnace a v roce 2013 došlo ke snížení na 74 %. Poměr osobních nákladů zde máme opět vyšší u společnosti nežli u odvětví. Ale jak u spo-

lečnosti, tak u odvětví dochází ke stagnaci po celé sledované období. Odpisy se podílí pouze malou procentuální účastí u společnosti. A u odvětví se mi nepodařilo dohledat. Nákladové úroky jsou zde téměř zanedbatelné.

6.4.6 Spider analýza

Tab. 23 Spider analýza poměrových ukazatelů společnosti a odvětví v roce 2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

			Společnost	Odvětví	Společnost	Odvětví
Rentabilita	A.1	Rentabilita VK	30,6%	12,8%	239%	100%
	A.2	Rentabilita aktiv	18,1%	8,9%	203%	100%
	A.3	Rentabilita tržeb	9,5%	5,8%	164%	100%
Likvidita	B.1	Běžná likvidita	1,45	1,74	83%	100%
	B.2	Pohotová likvidita	0,88	1,15	77%	100%
	B.3	Hotovostní likvidita	0,21	0,24	88%	100%
Zadluženost	C.1	Vk/aktiva	0,43	0,49	88%	100%
	C.2	Krytí DLM dl. kapitálem	1,59	1,49	106%	100%
	C.3	Úrokové krytí	11,25	9,26	121%	100%
Obratovost	D.1	Obratovost aktiv	1,4	1,1	128%	100%
	D.2	Obratovost pohledávek	4,7	3,8	125%	100%
	D.3	Obratovost závazků	7,5	4,4	171%	100%

Graf 9 Spider analýza poměrových ukazatelů společnosti a odvětví v roce 2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

Na grafu názorně vidíme, že společnost dosahuje lepších výsledků v oblasti rentability, nežli odvětví. A to dokonce ve všech třech (A1-ROE, A2-ROA, A3-ROS). Nejlépe je na tom, co se týká rentability vlastního kapitálu, kde převyšuje odvětví o 139 %, tedy na neu-

věřitelných 239 %. Rentabilita aktiv je o něco nižší než rentabilita VK, ale stále na mimořádné úrovni nad 200 %, tedy více jak dvojnásobek odvětví. A nejnižší rentability dosahuje společnost u rentability tržeb, kde převyšuje odvětví „pouze“ o 64 %.

V oblasti likvidity si lépe vede odvětví a to v celé škále (B1-běžná likvidita, B2-pohotová likvidita a B3-hotovostní likvidita). Nejhuře je na tom společnost, co se týká pohotové likvidity, kdy dosahuje pouze 77 % odvětví. Naopak nejvíce se, co se týká likvidity, přibližuje v hotovostní likviditě, kdy dosahuje 88 % a v hodnotách se liší pouze o 3 setiny.

Úrokové krytí (C.3) má společnost na daleko lepší úrovni než odvětví a to o 21 %. Stejně tak krytí DLM dlouhodobým kapitálem (C.2) má lepší než odvětví, ale to už nijak závratně. Ale oproti tomu podíl VK na aktivech (C.1) se pohybuje na nižší úrovni, než je úroveň odvětví. Celkově se dá konstatovat, že společnost příliš nevybočuje z doporučených hodnot, ale je zapotřebí aby si zadluženost pohlídala, protože více jak trojnásobně využívá kr. CZ než dlouhodobých CZ, což může být pro společnost velmi rizikové.

Co se týká celé skupiny obratovosti, tak si společnost vede lépe nežli odvětví. Nejméně se liší v rámci obratovosti pohledávek (D.2), kde společnost převyšuje odvětví o čtvrtinu. Ještě o něco lépe je na tom obratovost aktiv (D.1), kde se jedná o rozdíl 28 % ve prospěch společnosti. A v porovnání s odvětvím má nejvyšší obratovost závazků (D.3) o 71 %

7 EKONOMICKÁ PŘIDANÁ HODNOTA (EVA)

7.1 Úprava rozvahy

Tab. 24 Přehled leasingu (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	Součet splátek	Uhrazené splátky	Splatné		Aktivace leasingu
			do 1 roku	po 1 roku	
2011	50 664	28 618	7 907	14 139	19 250
2012	50 664	36 525	6 727	7 412	12 857
2013	51 301	37 036	6 842	7 423	12 756

Společnost touto formou financování pořizuje stroje, přístroje a zařízení. A protože nejsou součástí rozvahy, tak je musíme do ní zpětně dosadit. Pro aktivaci správných hodnot jsme si splatné splátky (dlužnou částku) převedli na současnou hodnotu. Tedy pro rok 2011 jsme sečetli 7 907 a 14 139 a diskontovali jsme tento součet, a to nám dalo současnou hodnotu (19 250), kterou jsme následně aktivovali. Obdobně jsme postupovali i v dalších letech. Co se týká leasingu, tak můžeme vidět, že v roce 2013 došlo k navýšení oproti předchozím dvěma rokům. Splátky splatné po 1 roku se nám v roce 2012 snížili právě z toho důvodu, že nedošlo k navýšení leasingu v tom roce 2012.

Tab. 25 Přehled všech změn při převodu aktiv na čistá operativní aktiva (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	2011	2012	2013
Aktiva celkem	152 693	162 484	172 714
+ Leasing	19 250	12 857	12 756
- Nedokončený DHM	422	513	1 000
- Neúročený CK	45 647	40 673	39 952
NOA (čistá operativní aktiva)	125 874	134 154	144 518

Tedy k aktivům přičteme současnou hodnotu splátek a naopak z aktiv musíme vyřadit nedokončený dlouhodobý majetek. Zde vyřazujeme pouze nedokončený dlouhodobý hmotný majetek z toho důvodu, že společnost nemá žádný nedokončený nehmotný majetek, jinak by bylo nutné odstranit i ten. Dále musíme z aktiv odečíst neúročený cizí kapitál. Ten nám během sledovaného období klesá. Jeho největší složku tvoří krátkodobé závazky, které se v roce 2011 podílely 33 320, v roce 2012 došlo k mírnému poklesu a v roce 2013 se vyhouply téměř zpět a to na hodnotu 32 114. Dále se v menší míře podílí také dlouhodobé závazky, které zůstali v letech 2011 a 2012 téměř na shodné úrovni a to lehce nad 12 000. Naopak v roce 2013 došlo k jejich propadu a to na hodnotu 7 838. Tedy můžeme vidět, že

v roce 2013 ubylo dlouhodobých závazků a naopak přibylo těch krátkodobých. Třetí složka, ze které se neúročený CK skládá je časové rozlišení pasiv, které má společnost v celém sledovaném období v nulové výši. Po těchto úpravách získáme čistá operativní aktiva, která můžeme vidět, že ve sledovaném období mají rostoucí trend.

7.2 Úprava výkazu zisku a ztráty

Tab. 26 Přehled všech změn při úpravách VH z běžné činnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	2011	2012	2013
VH z běžné činnosti před zdaněním	19 430	19 142	28 415
+ nákladové úroky z úvěru	2 763	2 631	2 771
+ nákladové úroky z leasingu	2 596	1 427	1 086
- VH z prodeje DM	160	0	65
VH z běžné činnosti po úpravách	24 629	23 200	32 207

Po úpravě aktiv se přesuneme na úpravu výsledku hospodaření z běžné činnosti před zdaněním. K němuž přičítám nákladové úroky a naopak odečítáme VH z důsledku prodeje DM. Máme zde dvojí nákladové úroky, protože společnost využívá dvojího způsobu financování, samozřejmě kromě toho vlastního. Nákladové úroky z úvěru doslova přepíšeme z VZZ jako položku nákladové úroky (N.). U určování nákladových úroků z leasingu je to poněkud těžší. Jelikož je nutné násobit úrokovou míru se stavem leasingového závazku ke konci minulého období. Použili jsme zde pro výpočet údaje z tabulky 24, ale pro výpočet roku 2011 jsme museli přejít do přílohy účetní závěrky roku 2010. Kde jsme vyčetli, že závazek činil 29 954 (se splatností do i nad 1 rok). Tedy pro rok 2011 jsme počítali součin 29 954 a úrokové míry cca 8,66 %, tedy nám vyšlo 2 596. O které jsme navýšili VH z běžné činnosti po úpravách.

Poté musíme vyloučit VH z důvodu prodeje dlouhodobého majetku. Je to z toho důvodu, že jde o mimořádnou událost. V roce 2011 činily tržby 226, ale zůstatková cena byla 66, proto konečný VH je 160. Oproti tomu v roce 2012 nemáme ani žádný prodej ani žádnou zůstatkovou cenu, tedy společnost v tomto roce neprodala žádný dlouhodobý majetek. V roce 2013 naopak došlo k prodeji za 65, přičemž společnost neměla žádnou zůstatkovou cenu, tedy prodala majetek, který byl úplně odepsán. Což je pro společnost velmi výhodné.

Tab. 27 Výpočet upravené daně a čistého provozního zisku (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

(v tis. Kč)	2011	2012	2013
VH z běžné činnosti před zdaněním - původní	19 430	19 142	28 415
VH z běžné činnosti před zdaněním - po úpravách	24 629	23 200	32 207
Rozdíl (VH po úpravách - VH původní)	5 199	4 058	3 792
Původně placená daň	3 792	3 714	5 553
Dodatečně vypočtená daň	988	771	720
Sazba daně z příjmu právnických osob	19%	19%	19%
NOPAT (čistý provozní zisk)	19 849	18 715	25 933

Teď jsme si z tabulky 26 převzali upravený VH z běžné činnosti před zdaněním a porovnali jsme ho s původním VH z běžné činnosti před zdaněním. Jak můžeme pozorovat, tak v celém sledovaném období nám VH po úpravách převyšuje původní VH. Je to způsobeno převážně vlivem nákladových úroků. Ale při porovnání rozdílu mezi nimi vidíme zajímavý klesající trend, neboli přibližování se k tomu původnímu VH. Následně si spočteme dodatečnou daň, protože pokud máme vyšší VH, tak musíme platit i vyšší daň. Daň je ve sledovaném období konstantní a to na hladině 19 %. Tato daň nám obdobně jako rozdíl klesá, a to z toho důvodu, že ji právě z toho rozdílu počítáme. A následně když od VH po úpravách odečteme původně placenou daň a také tu dodatečnou, tak se dostaneme na čistý provozní zisk (NOPAT). Tedy pro rok 2011 upravíme VH po úpravách 24 629 o původní daň 3 792 a následně ještě snížíme o dodatečnou 988, a tak se dostaneme na hodnotu NOPAT ve výši 19 849.

7.3 Náklady na kapitál

Tab. 28 Výpočet WACC společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)

(v %)	2011	2012	2013
N_{ck}	7,02	5,24	6,22
N_{vk}	6,85	5,40	5,57
CK/C (konec roku)	56,1	52,1	40,2
VK/C (konec roku)	43,9	47,9	59,8
WACC	6,95	5,32	5,83

Pro výpočet nákladů na cizí kapitál jsme použili očištěnou úrokovou míru o daňový štít. Přičemž jsme nákladové úroky podělili hodnotou bankovních úvěrů a následně použili daňový štít. Tedy pro rok 2011 jsme vzali hodnotu nákladových úroků 2 763 a podělili jsme ji bankovními úvěry ve výši 31 884 a dospěli jsme k částce cca 8,66 %. Pak jsme ná-

sledně násobili úrokovou míru 8,66 % a 0,81 (neboli daňový štít = 100 % - 19 %) a tak jsme dospěli na hodnotu 7,02 %. V průběhu sledovaného období dochází ke kolísání vlivem velikosti bankovních úvěrů, protože nákladové úroky jsou na stabilní úrovni. A to především vlivem dlouhodobých bankovních úvěrů, protože ty krátkodobé se nám ve sledovaném období nikterak výrazně nemění.

Pro určení nákladů na vlastní kapitál jsme použili stavebnicový model. Přičemž jsme hodnoty bezrizikové úrokové míry i rizikové přírážky čerпали z MPO. Tyto data jsme následně sečetli a jsou uvedena v tabulce 28. Zajímavé bylo, že riziková prémie se postupem času mírně navyšovala – v roce 2011 činila 3,06 % a v roce 2013 již 3,31 %. Naopak bezriziková úroková míra, se postupem času snižovala – v roce 2011 činila 3,79 % a v roce 2013 klesla na 2,26 %. Tedy v roce 2011 měla na nákladech vlastního kapitálu větší podíl bezriziková úroková míra, ale již v roce 2012 se situace obrátila a větší podíl připadl na rizikovou prémie. A obdobně v tomto poměru se nesl i rok 2013.

Jak můžeme vidět při porovnání cizího a vlastního kapitálu na celkovém kapitálu společnosti, tak po většinu období převyšuje cizí kapitál ten vlastní. Ale již během těchto dvou let docházelo k trendu, že se společnost snažila zvyšovat poměr ve prospěch vlastního kapitálu a v roce 2013 se jí to povedlo. A poprvé za sledované období poměr vlastního kapitálu převýšil cizí úročený kapitál (leasing a bankovní úvěry).

Náklady na kapitál byly nejvyšší v roce 2011, kdy se pohybovaly na úrovni 6,95 % a naopak nejnižších hodnot dosáhli o rok později v roce 2012, kdy se propadly na 5,32 %. A to z důvodu snížení nákladů a to jak na vlastní tak cizí kapitál. V následujícím roce 2013 se hodnota opět navýšila, ale jen na 5,83 %, tedy nedosáhla hodnoty roku 2011. A to z důvodu, že se sice opět navýšili náklady na cizí i vlastní kapitál, ale už ne na tak vysokou hodnotu jako v roce 2011.

7.4 EVA

Tab. 29 Výpočet ukazatele EVA – ekonomický model (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

	2011	2012	2013
NOPAT	19 849	18 715	25 933
WACC	6,97%	5,30%	5,94%
NOA (konec období)	125 874	134 154	144 518
EVA	11 107	11 581	17 505

Jak můžeme vidět, tak po celé sledované období je společnost schopná hradit běžné náklady a náklady kapitálu. Ukazatel EVA dosahuje kladných hodnot, což je pro společnost velmi pozitivní, jelikož dochází ke zvyšování majetkové podstaty účetní jednotky. A dokonce se zde objevuje rostoucí trend, což znamená, že každoročně ve sledovaném období dochází k ještě vyššímu zvyšování té majetkové podstaty. Tedy společnost vytváří stále větší a větší hodnotu pro vlastníka.

Tab. 30 Výpočet ukazatele EVA – účetní model (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)

	2011	2012	2013
Čistý zisk	15 638	15 428	22 862
Náklady na vlastní kapitál	6,85%	5,40%	5,57%
Vlastní kapitál (konec období)	48 305	57 733	74 596
EVA	12 329	12 311	18 707

Pokud použijeme vzorec pro orientační výpočet, kde od čistého zisku odečteme součin nákladů na vlastní kapitál a vlastního kapitálu, tak zjistíme, že i zde společnost dosahuje kladných hodnot. A naopak ještě pozitivnějších nežli při použití předešlé metody. A to z toho důvodu, že nejde o tak přesné výsledky, jako u předešlé metody. Protože zde není brán v potaz leasing, nedokončený majetek a ani náklady na cizí kapitál. Ale i dle hodnocení na základě této metody by to bylo pro společnost velmi pozitivní.

8 NÁVRHY A DOPORUČENÍ

Na základě nízké pohotové likvidity bych společnosti doporučila držet ve společnosti více peněžních prostředků. Z důvodu aby nebyla později nucena prodávat své zásoby, materiál či stroje a pod jejich cenou z důvodu nutnosti. Bylo by lepší, kdyby k tomu společnost případně využila dlouhodobých cizích zdrojů.

Jak totiž lze u zadluženosti vidět, tak společnost využívá hojně krátkodobých cizích zdrojů v poměru k těm dlouhodobým. Navrhují změnit politiku a spíše financovat svoji činnost z dlouhodobých cizích zdrojů nežli z těch krátkodobých, protože splatnost dlouhodobých cizích zdrojů je až za delší časové období. Oproti nim krátkodobé cizí zdroje mají krátkou dobu splatnosti, a jak nám ukazují hodnoty čistých pohotových prostředků, tak společnost nemá dostatek finančních prostředků na úhradu všech svých krátkodobých závazků – což je pro společnost velmi rizikové. Mnou navrhovaná varianta by pro společnost znamenala značné snížení rizika s minimálním navýšením nákladů. Zvýšení nákladů z toho důvodu, že úroky za krátkodobé bankovní úvěry se u společnosti pohybují na úrovni 2,4 % a u dlouhodobých bankovních úvěrů je úrok nepatrně vyšší a to 2,6 %. Tedy pokud by nastala situace, že bychom zhruba vyrovnali krátkodobé a dlouhodobé bankovní úvěry tím, že bychom převedli 5 milionů Kč z krátkodobých na ty dlouhodobé. Následně by se obě skupiny ve výsledku pohybovaly cca na úrovni 18 milionů Kč. Tato změna by vyvolala nárůst nákladových úroků o 8,33 % ročně. Při současném financování krátkodobými bankovními úvěry činí roční úrok zhruba 120 000 Kč, pakliže by došlo k přesunu na dlouhodobé bankovní úvěry, roční úrok by vzrostl na hodnotu 130 000 Kč.

Pro nárůst peněžních prostředků bych doporučila prodej nelikvidních zásob. Nebo naopak pro dlouhodobější fungování společnosti by bylo lepší změnit přístup zadávání operací do výroby. V praxi to funguje tak, že když si u společnosti zákazník objedná kupříkladu 10 kusů výrobků, tak se současně vyrobí i 1-2 kusy rezerv. Tyto rezervy mnohdy později putují na sklad a jsou pak již často neprodejné z důvodu, že jsou vyrobeny podle specifických požadavků zákazníka. Takže se nabízí buďto snížit zmetkovost ve výrobě, což není tak úplně jednoduché z důvodu možné vady materiálu či lidské chyby, nebo naopak domluva se zákazníkem, že by si bral zboží i s rezervami, případně za zvýhodněnou cenu. Dalo by se to udělat jako marketingový tah, kdy by společnost takto odměňovala své zákazníky nižší cenou, zároveň by však nesměla klesnout pod své výrobní náklady. Pouze by byla upravena zisková marže na výrobku ze současných 9,47 % kupříkladu na 5 %. To by sice

znamenovalo snížení tržeb, ale pro společnost by bylo úspornější prodat tyto výrobky i s finanční slevou.

Tab. 31 Modelový příklad (Zdroj: Vlastní zpracování)

	Výroba bez zmetků	Současný stav	Navrhované řešení
Vyrobené kusy	100	105	105
Prodané kusy	100	100	105
Počet nelikvidních zásob	x	5	x
Hodnota nelikvidních zásob	x	20 000	x
Celkové náklady	400 000	420 000	420 000
Celková prodejní cena	437 880	437 880	458 880
- běžná cena na kus	4 378,8	4 378,8	4 378,8
- cena se slevou na kus	x	x	4 200,0
Zisk	37 880	17 880	38 880

Z modelového příkladu, kde nebereme v potaz změnu fixních nákladů na kus, vyplývá, že v navrhovaném řešení dosáhne společnost nejvyššího zisku. V prvním sloupci je počítáno s bez zmetkovou výrobou, kdy by se vyrobil přesně požadovaný počet kusů. V současném stavu je vyrobeno o 5 kusů víc, než si zákazník objednal s tím, že rezervy putují na sklad. Na skladě se z těchto rezerv stanou nelikvidní zásoby, a tak je negativně ovlivněn VH. V navrhovaném řešení se vyrobí stejně kusů jako při současném stavu, ale s tím rozdílem, že všechno co se vyrobí se i prodá. Jak lze v tabulce vidět, tak u rezerv je snížená prodejní cena za kus oproti ostatním výrobkům. Výsledkem modelového příkladu je, že nejvyššího zisku společnost dosáhne v navrhovaném řešení a naopak nejnižšího při současném stavu. Výroba bez zmetků přinese jen o tisíc Kč menší zisk než navrhované řešení, ale přitom daleko větší riziko. Riziko spočívá v tom, že pokud se vyskytne ve výrobě zmetek, tak nebude dodržena objednávka. Toto riziko se eliminuje díky rezervám, se kterými je počítáno při současném i navrhovaném stavu. Musíme si uvědomit, že při objemu zakázek by tato úspora mohla být značná.

Dalším možným řešením, které se také vztahuje k zákazníkům, je změna obchodní politiky. Jelikož společnost daleko dřív hradí své pohledávky, než jsou jí splaceny její vlastní závazky a společnost je tak v postavení věřitele. Ale toto řešení bych považovala až za krajní, jelikož jak se říká „zákazník je náš pán“. A i přes možnou úsporu by společnost mohla doplatit v krajním případě až ztrátou zákazníka. Ovšem daleko víc společnost ohrožuje druhotná platební neschopnost způsobená pohledávkami již po splatnosti. Pokud by se ovšem společnosti podařilo zinkasovat alespoň pohledávky po splatnosti nad 60 dnů, tak by jen za rok 2013 získala 3 237 000 Kč. I když reálnější je, že pohledávky po splatnosti

více než 180 dnů se společností jen stěží podaří získat, tak by bylo vhodnější očekávat inkasování pohledávek nad 60 dnů ale zároveň pod 180 dnů. To by jen za rok 2013 činilo 851 tisíc Kč. Nejvýraznějším krokem by ale bylo, kdyby se jí podařilo změnit přístup těch zákazníků, kteří mají po splatnosti méně než 60 dnů, protože objem vázaných peněžních prostředků pro rok 2013 činí 9 782 tisíc Kč. Ovšem z praxe je mi známo, že mnozí velcí zákazníci platí s pravidelným zpožděním.

Posledním mým doporučením je rozšíření sortimentu. Tímto krokem by společnost mohla snížit dopady možné krize nebo odchodu klíčových zákazníků. Jako příklad bych uvedla značící laser. Ve společnosti jsou takové stroje dva, přičemž jeden je využíván na dvou-směnný provoz a druhý pouze jednosměnný provoz (ranní směna). Vzhledem k možnostem tohoto přístroje by se mohla společnost zaměřit třeba na výrobu psích známek, koleček do vozíků nebo jiných drobných kovových předmětů. A to hned ze dvou důvodů. Tím prvním je, že možný materiál pro jejich výrobu je zároveň odpadem při výrobě. Tedy náklady na pořízení materiálu by byly nulové a dokonce by se snížily náklady na likvidaci odpadu. A tím druhým je právě možnost zefektivnění využití přístroje, jelikož jeho potenciál není plně využíván. Společnost by ale byla nucena vynaložit náklady na jednoho zaměstnance navíc. Přičemž průměrné náklady na zaměstnance se v roce 2013 pohybovaly na hodnotě 398 tisíc Kč. Pakliže by ale společnost zaměstnala dalšího člověka brigádně či na zkrácený úvazek, tak by se náklady úměrně snížily. Asi nejvhodnější by bylo zaměstnat brigádníka na dohodu o provedení práce do 10 000 Kč, přičemž by společnosti nevznikly náklady na sociální a zdravotní pojištění. Případně by mohla zaučit někoho ze stávajících zaměstnanců. Protože se mnohdy stává, že jeden výrobní článek je přehlcen, ale jiný není maximálně vytížen. A v tom případě by se náklady snížily téměř na minimum. A při prodejní ceně obyčejné psí známky za cca 80 Kč, by se společnosti vyplatil brigádník na hodinu již při prvním vyrobeném kuse. Vzhledem k možnostem výrobního laseru (neplést si se značícím laserem), který z kovových plátů vyřeže potřebné tvary, tak díky němu by se dalo vyrábět i předměty různých tvarů. A díky širokým možnostem značícího laseru (stačí do programu vložit obrázek a on je schopen laserem vyznačit), by mohla být nabídka velmi široká a mohla tak vyhovět jakýmkoliv přáním zákazníka.

ZÁVĚR

Na závěr této práce je potřeba shrnout čím se práce zabývala. Nejprve byl představen pojem finanční analýza a následně byly představeny i její druhy. Poté byly v krátkosti představeny silné a slabé stránky finanční analýzy. Další část se zabývala podklady pro finanční analýzu a to vybranými účetními výkazy. Velká část byla věnována vybraným ukazatelům finanční analýzy. Závěr teoretické části byl věnován ekonomické přidané hodnotě. Ta byla v krátkosti představena a byl přiblížen způsob jejího výpočtu.

Praktická část byla aplikací teoretických poznatků na společnost XY, s.r.o. především pro období 2011-2013. Nicméně u vybraných jevů byl sledován delší časový horizont z důvodu přesnější demonstrace. Například vývoj tuzemských a zahraničních tržeb byl zaznamenán do grafu od roku 2000 až do roku 2013. Stejně období je sledováno i pro počet zaměstnanců, ale zde je také zaznamenána predikce a to až do roku 2015. Výsledek hospodaření je také sledován za delší časové období a to od roku 2005 do roku 2013 a je zde zakomponovaná predikce pro následující rok. Oproti tomu některé části práce se zabývají pouze rokem 2013. Kupříkladu spider analýza poměrových ukazatelů společnosti a odvětví. Ekonomická přidaná hodnota byla počítána pro sledované období, ale za použití dvou možných způsobů a to ekonomického a účetního modelu.

Celá praktická část využívá interních i externích informací společnosti. Největší část využila volně dostupné informace ze zveřejněných účetních závěrek. Především účetních výkazů rozvahy a výkazu zisku a ztráty. Mimo ně byly použity i výkazy o peněžních tocích, které společnost XY, s.r.o. nezveřejňuje, ale sestavuje je pro své interní účely. Vývoj cash flow je zaznamenán za období 2009-2013 v přehledné tabulce.

Závěrem této práce je potřeba říct, že vytyčený cíl byl splněn. Neboť praktická část, která vycházela z poznatků teoretické části, vyústila v závěrečné návrhy a doporučení. Kde bylo předloženo několik návrhů. První z nich bylo převést peněžní prostředky z krátkodobých bankovních úvěrů na ty dlouhodobé a to z důvodu snížení rizika. Druhým bylo doporučení prodeje rezerv za sníženou prodejní cenu, aby se tak předešlo tvoření nelikvidních zásob. Dopad tohoto opatření byl demonstrován na ukázkovém příkladu. Třetím doporučením bylo vymáhání pohledávek po splatnosti, jelikož by to znamenalo přísun nemalých finančních prostředků. Posledním doporučením byla možnost rozšíření sortimentu, kdy by se z odpadu vyráběly další výrobky. Došlo by ke snížení množství odpadového materiálu a tržby z prodeje výrobků by přinesly další peněžní prostředky.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Analytické materiály a statistiky, ©2005. Ministerstvo průmyslu a obchodu [online]. [cit. 2015-04-07]. Dostupné z: <http://www.mpo.cz/cz/ministr-a-ministerstvo/analyticke-materialy/>
- BAŘINOVÁ, Dagmar a Iveta VOZŇÁKOVÁ, 2005. *Vyhodnocení a využití účetních výkazů pro manažery, společníky a akcionáře*. 1. vyd. Praha: Grada, ISBN 802471115x.
- BLAŽKOVÁ, Martina, 2007. *Marketingové řízení a plánování pro malé a střední firmy*. 1. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-1535-3.
- BOKŠOVÁ, Jiřina, 2013. *Účetní výkazy pod lupou*. Praha: Linde Praha, ISBN 978-80-7201-921-2.
- CROSSON, Susan V a Belverd E NEEDLES, 2014. *Managerial accounting*. 10th ed. Mason, Ohio: South-Western/Cengage Learning, ISBN 978-1-133-95896-3.
- ČERNOHORSKÝ, Jan a Petr TEPLÝ, 2011. *Základy financí*. 1. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-3669-3.
- DLUHOŠOVÁ, Dana, 2010. *Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, riziko, flexibilita*. 3., rozš. vyd. Praha: Ekopress, ISBN 978-80-86929-68-2.
- DOUCHA, Rudolf, 1996. *Finanční analýza podniku: praktické aplikace*. Praha: Vox, ISBN 8090211127.
- GRANT, James L, 2003. *Foundations of Economic Value Added, Second Edition*. 2nd ed. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons. ISBN 9780471471813.
- GRÜNWARD, Rolf a Jaroslava HOLEČKOVÁ, 2007. *Finanční analýza a plánování podniku*. Vyd. 1. Praha: Ekopress, ISBN 978-80-86929-26-2.
- HOLEČKOVÁ, Jaroslava, 2008. *Finanční analýza firmy*. Vyd. 1. Praha: ASPI, ISBN 978-80-7357-392-8.
- JÍLEK, Josef, 2013. *Finance v globální ekonomice*. 1. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-3893-2.
- KNÁPKOVÁ, Adriana, Drahomíra PAVELKOVÁ a Karel ŠTEKER, 2013. *Finanční analýza: komplexní průvodce s příklady*. 2., rozš. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-4456-8.

- KRÁLOVÁ, Irena, 2009. Finanční analýza: pro střední a vyšší hotelové školy. 1. vyd. Praha: Fortuna, ISBN 978-80-7373-060-4.
- LEE, Alice C, John C LEE a Cheng F LEE, 2009. Financial analysis, planning & forecasting: theory and application. 2nd ed. New Jersey: World Scientific, ISBN 9812706089.
- LEŽATKA, Radek, 2014. Ministerstvo financí uveřejňuje Strategii financování a řízení státního dluhu na rok 2015. In: *Ministerstvo financí České republiky* [online]. [Cit. 2015-04-07]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cs/aktualne/tiskove-zpravy/2014/mf-uverejnuje-strategii-financovani-sd-19980>
- MÁČE, Miroslav, 2013. *Účetnictví a finanční řízení*. 1. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-4574-9.
- MALLYA, Thaddeus, 2007. *Základy strategického řízení a rozhodování*. 1. vyd. Praha: Grada.
- MAŘÍK, Miloš, 2011. *Metody oceňování podniku: proces ocenění - základní metody a postupy*. 3., upr. a rozš. vyd. Praha: Ekopress, ISBN 978-80-86929-67-5.
- POLOUČEK, Stanislav, 2009. *Peníze, banky, finanční trhy*. Vyd. 1. V Praze: C.H. Beck, ISBN 978-80-7400-152-9.
- RŮČKOVÁ, Petra, 2011. *Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi*. 4., aktualiz. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-3916-8.
- RŮČKOVÁ, Petra a Michaela ROUBÍČKOVÁ, 2012. *Finanční management*. 1. vyd. Praha: Grada, Finance (Grada). ISBN 978-80-247-4047-8.
- SEDLÁČEK, Jaroslav, 2010. *Cash flow*. 2., aktualiz. vyd. Brno: Computer Press, ISBN 978-80-251-3130-5.
- SEDLÁČEK, Jaroslav, 2011. *Finanční analýza podniku*. 2. aktualiz. vyd. Brno: Computer Press, ISBN 978-80-251-3386-6.
- SCHOLLEOVÁ, Hana, 2012. *Ekonomické a finanční řízení pro neekonomy*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-4004-1.
- ŠTEKER, Karel a Milana OTRUSINOVÁ, 2013. *Jak číst účetní výkazy: základy českého účetnictví a výkaznictví*. 1. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-4702-6.
- VOCHOZKA, Marek, 2011. *Metody komplexního hodnocení podniku*. 1. vyd. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-3647-1.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

A	Aktiva
BÚ	Bankovní úvěr/y
CF	Cash flow
Daň.	Daňový/á
DL	Dlouhodobý
DM	Dlouhodobý majetek
DFM	Dlouhodobý finanční majetek
DHM	Dlouhodobý hmotný majetek
DNM	Dlouhodobý nehmotný majetek
EBIT	Výsledek hospodaření před zdaněním a úroky
EBITDA	Výsledek hospodaření před odpisy, zdaněním a úroky
EBT	Výsledek hospodaření před zdaněním
FA	Finanční analýza
FM	Finanční majetek
KFM	Krátkodobý finanční majetek
Kr.	Krátkodobý
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
NPO	Náklady příštích období
Obch.	Obchodní
OP	Opravná položka
P	Pasiva
T	Tržby
THP	Technicko hospodářští pracovníci
Uce	Účetní/ho
ÚJ	Účetní jednotka

VH Výsledek hospodaření

VZZ Výkaz zisku a ztráty

Záv. Závazky

ZK Základní kapitál

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obr. 1 uživatelé finanční analýzy a její zaměření (Růčková, 2011, s. 11).....</i>	<i>16</i>
<i>Obr. 2 Organizační struktura společnosti XY, s.r.o. (Zdroj: vlastní zpracování na základě interních dokumentů společnosti XY, s.r.o.).....</i>	<i>48</i>

SEZNAM TABULEK

<i>Tab. 1 Počet zaměstnanců ve společnosti XY, s.r.o. v letech 2000-2013 + predikce do roku 2015 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)</i>	46
<i>Tab. 2 Horizontální a vertikální analýza majetkové struktury společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	51
<i>Tab. 3 Vertikální analýza zásob společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	53
<i>Tab. 4 Horizontální a vertikální analýza finanční struktury společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	54
<i>Tab. 5 Horizontální a vertikální analýza výnosů společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	55
<i>Tab. 6 Horizontální a vertikální analýza vybraných výnosů společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	56
<i>Tab. 7 Horizontální a vertikální analýza nákladů společnosti a odvětví na výkonech (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	57
<i>Tab. 8 Horizontální a vertikální analýza nákladů společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	58
<i>Tab. 9 Cash flow společnosti v letech 2009-2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě interních dokumentů společnosti XY, s.r.o.)</i>	59
<i>Tab. 10 Horizontální a vertikální analýza cash flow společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě interních dokumentů společnosti XY, s.r.o.)</i>	59
<i>Tab. 11 Přírůstky a úbytky DM v roce 2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výroční zprávy společnosti XY, s.r.o.)</i>	63
<i>Tab. 12 Vývoj ČPK u společnosti i odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	64

<i>Tab. 13 Vývoj ČPP u společnosti i odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005).....</i>	<i>64</i>
<i>Tab. 14 Ukazatele zadluženosti majetkové a finanční struktury společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	<i>65</i>
<i>Tab. 15 Multiplikátor vlastního kapitálu společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005).....</i>	<i>66</i>
<i>Tab. 16 Ukazatele likvidity společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	<i>67</i>
<i>Tab. 17 Ukazatele rentability společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	<i>68</i>
<i>Tab. 18 Ukazatele aktivity společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	<i>69</i>
<i>Tab. 19 Nové investice společnosti od roku 2010 do roku 2013(Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)</i>	<i>70</i>
<i>Tab. 20 Doby obratu společnosti i odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005).....</i>	<i>72</i>
<i>Tab. 21 Přehled struktury pohledávek a závazků společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)</i>	<i>73</i>
<i>Tab. 22 Další poměrové ukazatele společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	<i>73</i>
<i>Tab. 23 Spider analýza poměrových ukazatelů společnosti a odvětví v roce 2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	<i>75</i>
<i>Tab. 24 Přehled leasingu (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.).....</i>	<i>77</i>

<i>Tab. 25 Přehled všech změn při převodu aktiv na čistá operativní aktiva (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	77
<i>Tab. 26 Přehled všech změn při úpravách VH z běžné činnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	78
<i>Tab. 27 Výpočet upravené daně a čistého provozního zisku (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	79
<i>Tab. 28 Výpočet WACC společnosti (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	79
<i>Tab. 29 Výpočet ukazatele EVA – ekonomický model (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	81
<i>Tab. 30 Výpočet ukazatele EVA – účetní model (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	81
<i>Tab. 31 Modelový příklad (Zdroj: Vlastní zpracování)</i>	83

SEZNAM GRAFŮ

<i>Graf 1 Počet zaměstnanců ve společnosti XY, s.r.o. v letech 2000-2013 + predikce do roku 2015 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)</i>	47
<i>Graf 2 Podíly skupin CZ-NACE 25 na tržbách za prodej vlastních výrobků a služeb v roce 2013 (Analytické materiály a statistiky, ©2005)</i>	49
<i>Graf 3 Vývoj tuzemských i zahraničních tržeb za výrobky a celkových tržeb za tuzemsko a zahraničí v letech 2000-2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o.)</i>	60
<i>Graf 4 Rozdělení výsledku hospodaření mezi podnik, stát a věřitele (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o.)</i>	61
<i>Graf 5 Vývoj výsledku hospodaření 2005-2013 a predikce roku 2014 (Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	62
<i>Graf 6 Vývoj celkové zadluženosti společnosti a odvětví v letech 2011-2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	65
<i>Graf 7 Vývoj likvidity společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	67
<i>Graf 8 Vývoj rentability společnosti a odvětví (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	68
<i>Graf 9 Spider analýza poměrových ukazatelů společnosti a odvětví v roce 2013 (Zdroj: vlastní zpracování na základě účetních výkazů společnosti XY, s.r.o. a analytických materiálů a statistik, ©2005)</i>	75

SEZNAM PŘÍLOH

PI Rozvaha v plném rozsahu ke dni 31.12.2013

PII Výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31.12.2013

PŘÍLOHA P I: ROZVAHA V PLNÉM ROZSAHU KE DNI 31.12.2013

Minimální závazný výčet informací
uvedený ve Vyhlášce č. 500/2002 Sb.

ROZVAHA
v plném rozsahu
ke dni 31.12.2013
(v celých tisících Kč)

Obchodní firma nebo jiný název účetní jednotky

XY, s.r.o.

Účetní jednotka doručí
účetní závěrku současně
a doručením daňového přiznání
za daň z příjmů

za kalendářní rok
2013

Sídlo nebo bydliště účetní jednotky
a místo podnikání liší-li se od bydliště

1 x příslušnému finančnímu úřadu

Označ.	AKTIVA	Běžné účetní období			Minulé období	Předminulé období
		Brutto	Korekce	Netto	Netto	Netto
a	b	1	2	3	4	5
	AKTIVA CELKEM	263 884	-91 170	172 714	162 484	152 693
A.	Pohledávky za upsaný základní kapitál					
B.	Dlouhodobý majetek	150 894	-90 598	60 296	63 596	47 266
B. I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	4 019	-3 459	560	182	
B. I. 1.	Zřizovací výdaje	21	-21			
	2. Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje					
	3. Software	3 998	-3 438	560	182	
	4. Ocenitelná práva					
	5. Goodwill					
	6. Jiný dlouhodobý nehmotný majetek					
	7. Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek					
	8. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehm. majetek					
B. II.	Dlouhodobý hmotný majetek	144 375	-87 139	57 236	60 914	44 766
B. II. 1.	Pozemky	1 542		1 542	1 346	850
	2. Stavby	23 225	-2 293	20 932	16 938	14 771
	3. Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	116 630	-84 488	32 142	39 867	28 578
	4. Pěstitelské celky trvalých porostů					
	5. Dospělá zvířata a jejich skupiny					
	6. Jiný dlouhodobý hmotný majetek	358	-358			
	7. Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek	1 000		1 000	513	422
	8. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hm. majetek	1 620		1 620	2 250	145
	9. Oceňovací rozdíl k nabytému majetku					
B. III.	Dlouhodobý finanční majetek	2 500		2 500	2 500	2 500
B. III. 1.	Podíly v ovládaných a řízených osobách					
	2. Podíly v účetních jednotkách pod podstatným vlivem	2 500		2 500	2 500	2 500
	3. Ostatní dlouhodobé cenné papíry a podíly					
	4. Půjčky a úvěry-ovládající a fiduci osoba, podstatný vliv					
	5. Jiný dlouhodobý finanční majetek					
	6. Pořizovaný dlouhodobý finanční majetek					
	7. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý finanční majetek					

Označ.	AKTIVA	Běžné účetní období			Minulé období	Předminulé období
		Brutto	Korekce	Netto	Netto	Netto
a	b	1	2	3	4	5
c.	Oběžná aktiva	112 512	-572	111 940	97 631	103 779
c. I.	Zásoby	44 098		44 098	46 448	48 519
c. I. 1.	Materiál	16 425		16 425	15 883	20 434
2.	Nedokončená výroba a polotovary	9 074		9 074	7 950	9 457
3.	Výrobky	17 670		17 670	22 215	18 151
4.	Mladá a ostatní zvířata a jejich skupiny					
5.	Zboží	929		929	400	477
6.	Poskytnuté zálohy na zásoby					
c. II.	Dlouhodobé pohledávky					
c. II. 1.	Pohledávky z obchodních vztahů					
2.	Pohledávky - ovládající a řídicí osoba					
3.	Pohledávky - podstatný vliv					
4.	Pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení					
5.	Dlouhodobé poskytnuté zálohy					
6.	Dohadné účty aktivní					
7.	Jiné pohledávky					
8.	Odložená daňová pohledávka					
c. III.	Krátkodobé pohledávky	51 922	-572	51 350	46 332	48 771
c. III. 1.	Pohledávky z obchodních vztahů	50 227	-572	49 655	44 590	47 191
2.	Pohledávky - ovládající a řídicí osoba					
3.	Pohledávky - podstatný vliv					
4.	Pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení					
5.	Sociální zabezpečení a zdravotní pojištění					
6.	Stát - daňové pohledávky					
7.	Krátkodobé poskytnuté zálohy	667		667	193	537
8.	Dohadné účty aktivní				150	
9.	Jiné pohledávky	1 028		1 028	1 399	1 043
c. IV.	Krátkodobý finanční majetek	16 492		16 492	4 851	6 489
c. IV. 1.	Peníze	450		450	346	551
2.	Účty v bankách	16 042		16 042	4 505	5 938
3.	Krátkodobé cenné papíry a podíly					
4.	Požizovaný krátkodobý finanční majetek					
D. I.	Časové rozlišení	478		478	1 257	1 648
D. I. 1.	Náklady příštích období	478		478	1 257	1 648
2.	Komplexní náklady příštích období					
3.	Příjmy příštích období					
	Kontrolní číslo	1 055 058	-364 680	690 378	648 679	609 124

Označ. a	PASIVA b	Stav v běžném období 6	Stav v minulém účetním období 7	Stav v předminulém účetním období 8
	PASIVA CELKEM	172 714	162 484	152 693
A.	Vlastní kapitál	74 596	57 733	48 305
A. I.	Základní kapitál	3 000	3 000	3 000
A. I. 1.	Základní kapitál	3 000	3 000	3 000
	2. Vlastní akcie a vlastní obchodní podíly			
	3. Změny základního kapitálu			
A. II.	Kapitálové fondy			
A. II. 1.	Emisní ažio			
	2. Ostatní kapitálové fondy			
	3. Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků			
	4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností			
	5. Rozdíly z přeměn společností			
A. III.	Rezervní fondy, nedělit. fond a ost. fondy ze zisku	300	300	300
A. III. 1.	Zákonný rezervní fond / Nedělitelný fond	300	300	300
	3. Statutární a ostatní fondy			
A. IV.	Výsledek hospodaření minulých let	48 434	39 005	29 367
A. IV. 1.	Nerozdělený zisk minulých let	48 434	39 005	29 367
	2. Neuhrazená ztráta minulých let			
A. V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období	22 862	15 428	15 638
B.	Cizí zdroje	98 118	104 751	104 388
B. I.	Rezervy			
B. I. 1.	Rezervy podle zvláštních právních předpisů			
	2. Rezerva na důchody a podobné závazky			
	3. Rezerva na daň z příjmů			
	4. Ostatní rezervy			
B. II.	Dlouhodobé závazky	7 837	12 107	12 327
B. II. 1.	Závazky z obchodních vztahů			
	2. Závazky - ovládající a řídicí osoba			
	3. Závazky - podstatný vliv			
	4. Závazky ke společníkům, členům družstva a k účastníkům sdružení			
	5. Dlouhodobé přijaté zálohy			
	6. Vydané dluhopisy			
	7. Dlouhodobé směnky k úhradě			
	8. Dohadné účty pasivní			
	9. Jiné závazky	5 263	9 358	10 229
	10. Odložený daňový závazek	2 574	2 749	2 098

Označ. a	PASIVA b	Stav v běžném období 6	Stav v minulém účetním období 7	Stav v předminulém účetním období 8
B. III.	Krátkodobé závazky	32 114	28 566	33 320
B. III. 1.	Závazky z obchodních vztahů	17 098	14 287	15 986
	2. Závazky - ovládající a řídicí osoba			
	3. Závazky - podstatný vliv			
	4. Závazky ke společníkům, členům družstva a k účastníkům sdružení			
	5. Závazky k zaměstnancům	14 274	13 363	12 754
	6. Závazky ze sociálního zabezpečení a zdrav. pojištění	1 459	1 315	1 370
	7. Stát - daňové závazky a dotace	-2 887	-1 037	1 647
	8. Krátkodobé přijaté zálohy	1 061	589	1 461
	9. Vydané dluhopisy			
	10. Dohadné účty pasivní	18		94
	11. Jiné závazky	1 091	49	8
B. IV.	Bankovní úvěry a výpomoci	58 167	64 078	58 741
B. IV. 1.	Bankovní úvěry dlouhodobé	13 344	17 631	8 455
	2. Krátkodobé bankovní úvěry	22 737	23 029	23 429
	3. Krátkodobé finanční výpomoci	22 086	23 418	26 857
C. I.	Časové rozlišení			
C. I. 1.	Výdaje příštích období			
	2. Výnosy příštích období			
	Kontrolní číslo	667 994	634 508	595 134

PŘÍLOHA P II: VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY V PLNÉM ROZSAHU KE DNI 31.12.2013

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY v plném rozsahu ke dni 31.12.2013 (v celých tisících Kč)

Obchodní firma nebo jiný název účetní jednotky

XY, s.r.o.

za kalendářní rok
2013Sídlo nebo bydliště účetní jednotky
a místo podnikání liší-li se od bydlištěMinimální závazný výčet informací
uvedený ve Vyhlášce č. 500/2002 Sb.Účetní jednotka doručí
účetní závěrku současně
a doručením daňového přiznání
za daň z příjmů

1 x příslušnému finančnímu úřadu

Označení a	TEXT b	Skutečnost v účetním období		
		běžném 1	minulém 2	předminulém 3
I.	Tržby za prodej zboží	5 582	4 024	6 116
A.	Náklady vynaložené na prodané zboží	5 203	3 709	5 836
+	Obchodní marže	379	315	280
II.	Výkony	238 073	228 234	218 374
II. 1.	Tržby za prodej vlastních výrobků a služeb	241 495	225 677	218 164
2.	Změna stavu zásob vlastní činnosti	-3 422	2 557	210
3.	Aktivace			
B.	Výkonová spotřeba	145 407	147 672	143 102
B. 1.	Spotřeba materiálu a energie	117 753	120 263	115 073
2.	Služby	27 654	27 409	28 029
+	Přidaná hodnota	93 045	80 877	75 552
C.	Osobní náklady	54 876	51 977	49 561
C. 1.	Mzdové náklady	39 339	37 199	35 530
2.	Odměny členům orgánů společnosti a družstva			
3.	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	13 245	12 552	11 915
4.	Sociální náklady	2 292	2 226	2 116
D.	Daně a poplatky	150	114	107
E.	Odpisy dlouhodob. nehmotného a hmotného majetku	9 468	7 328	7 137
III.	Tržby z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu	944	582	648
III. 1.	Tržby z prodeje dlouhodobého majetku	65		226
2.	Tržby z prodeje materiálu	879	582	422
F.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku a materiálu	683	489	417
F. 1.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku			66
2.	Prodaný materiál	683	489	351
G.	Změna stavu rezerv a opravných položek v provozní oblasti a komplexních nákladů příštích období		384	-25
IV.	Ostatní provozní výnosy	2 390	2 682	3 405
H.	Ostatní provozní náklady	1 916	1 301	1 621
V.	Převod provozních výnosů			
I.	Převod provozních nákladů			
*	Provozní výsledek hospodaření	29 286	22 548	20 787

Označení a	TEXT b	Skutečnost v účetním období		
		běžném 1	minulém 2	předminulém 3
VI.	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů			
J.	Prodané cenné papíry a podíly			
VII.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku	100	59	97
VII. 1.	Výnosy z podílů v ovládaných a řízených osobách a v účetních jednotkách pod podstatným vlivem	100	59	97
2.	Výnosy z ostatních dlouhodobých cenných papírů a podílů			
3.	Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku			
VIII.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku			
K.	Náklady z finančního majetku			
IX.	Výnosy z přecenění cenných papírů a derivátů			
L.	Náklady z přecenění cenných papírů a derivátů			
M.	Změna stavu rezerv a opravných položek ve finanční oblasti			
X.	Výnosové úroky	51	53	44
N.	Nákladové úroky	2 771	2 631	2 763
XI.	Ostatní finanční výnosy	6 809	3 611	5 861
O.	Ostatní finanční náklady	5 060	4 498	4 596
XII.	Převod finančních výnosů			
P.	Převod finančních nákladů			
*	Finanční výsledek hospodaření	-871	-3 406	-1 357
Q.	Daň z příjmů za běžnou činnost	5 553	3 714	3 792
Q. 1.	- splatná	5 728	3 063	3 601
2.	- odložená	-175	651	191
**	Výsledek hospodaření za běžnou činnost	22 862	15 428	15 638
XIII.	Mimořádné výnosy			
R.	Mimořádné náklady			
S.	Daň z příjmů z mimořádné činnosti			
S. 1.	- splatná			
2.	- odložená			
*	Mimořádný výsledek hospodaření			
T.	Převod podílu na výsledku hospodaření společníkům (+/-)			
***	Výsledek hospodaření za účetní období (+/-)	22 862	15 428	15 638
****	Výsledek hospodaření před zdaněním	28 415	19 142	19 430
	Kontrolní číslo	1 126 650	1 046 121	1 015 411